2024/1735

28.6.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1735

af 13. juni 2024

om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Nettonulomstillingen medfører allerede nu enorme industrielle, økonomiske og geopolitiske forandringer over hele verden, og de vil blive endnu mere udtalte, efterhånden som indsatsen for dekarbonisering skrider fremad. Unionen må reagere på denne udvikling og samtidig gennemføre energi-, klima- og miljøomstillingen. Et stærkt fremstillingsgrundlag er et centralt element for at sikre adgang til nettonulteknologier og fastholde kvalitetsjob i Unionen. Det kræver, at Unionen bevarer sin konkurrenceevne, herunder gennem innovation, navnlig med hensyn til rene teknologier.

(2) I betragtning af nettonulteknologiers kompleksitet og tværnationale karakter risikerer ukoordinerede nationale foranstaltninger, som skal at sikre adgang til disse teknologier, at forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked. Sådanne foranstaltninger fra medlemsstaternes side kan føre til, at markedsaktører pålægges divergerende regulering, at der gives forskellige niveauer af adgang til levering af nettonulteknologier i medlemsstaterne, herunder ved at der gives forskellige niveauer af støtte til projekter til fremstilling af nettonulteknologi, og at der fastsættes divergerende regler og ukoordinerede former for offentlige udbud, divergerende processer og varigheder i forbindelser med godkendelsesprocedurer, hvilket skaber hindringer for grænseoverskridende handel mellem medlemsstaterne og hindrer et velfungerende indre marked. For at sikre et velfungerende indre marked er det derfor nødvendigt at skabe en fælles EU-retlig ramme for i fællesskab at løfte denne centrale udfordring ved at styrke Unionens modstandsdygtighed og forsyningssikkerhed med hensyn til nettonulteknologier.

(3) Unionen har forpligtet sig til at fremskynde dekarboniseringen af sin økonomi og en ambitiøs udbredelse af vedvarende energikilder for senest i 2050 at opnå klimaneutralitet, dvs. nettonulemissioner eller emissioner efter fratrækning af kulstoffjernelse. Dette mål udgør selve kernen i den europæiske grønne pagt, som findes i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 med titlen »Den europæiske grønne pagt«, Kommissionens meddelelse af 5. maj 2021 med titlen »Ajourføring af den nye industristrategi fra 2020: Opbygning af et stærkere indre marked til fremme af Europas genopretning« og er i overensstemmelse med Unionens tilsagn om en global klimaindsats i henhold til Parisaftalen ([4]). For at nå Unionens mål om klimaneutralitet er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ([5]) opstillet et bindende EU-klimamål om at reducere

([1]) EUT C 349 af 29.9.2023, s. 179.
([2]) EUT C, C/2023/254, 26.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/254/oj.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 25.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.5.2024.
([4]) Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

nettoemissionerne af drivhusgasser med mindst 55 % senest i 2030 i forhold til niveauet i 1990. Den foreslåede »Fit for 55«-pakke, som findes i Kommissionens meddelelse af 14. juli 2021 med titlen »»Fit for 55«: realisering af EU's klimamål for 2030 på vej mod klimaneutralitet«, har til formål at opfylde Unionens klimamål for 2030 og reviderer og ajourfører EU-retten i den henseende.

(4) Desuden indeholder industriplanen for den grønne pagt, der findes i Kommissionens meddelelse af 1. februar 2023, en samlet tilgang til støtte for en opskalering af rene energiteknologier på grundlag af fire søjler. Den første søjle sigter på at skabe lovgivningsmæssige rammer, der forenkler og strømliner procedurerne for godkendelse af nye fremstillingsanlæg og montagehaller for nettonulteknologi samt at lette opskaleringen af Unionens nettonulindustri. Den anden søjle sigter på at fremme investeringer i og finansiering af produktion af nettonulteknologi ved hjælp af de reviderede midlertidige krise- og omstillingsrammebestemmelser for statsstøtteforanstaltninger til støtte for økonomien efter Ruslands aggression mod Ukraine, der blev indført ved Kommissionens meddelelse af 17. marts 2023, og indførelsen af platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 ([6]), for at bevare Unionens forspring inden for kritiske og nye teknologier, der er relevante for den grønne og den digitale omstilling. Den tredje søjle vedrører udvikling af de færdigheder, der kræves for at gennemføre omstillingen og øge antallet af velkvalificerede arbejdstagere i sektoren for rene energiteknologier. Den fjerde søjle fokuserer på handel og diversificering af forsyningskæden for kritiske råstoffer. Dette indebærer at oprette en gruppe for kritiske råstoffer, at samarbejde med ligesindede partnere om i fællesskab at styrke forsyningskæderne og at diversificere sig fra at forlade sig på et fåtal leverandører af kritiske materialer. Nærværende forordning indgår i disse foranstaltninger og bidrager til at styrke en business case for dekarbonisering af industrien i Unionen.

(5) Det indre marked danner de rette rammer for at give adgang til de teknologier, der er nødvendige for at opfylde Unionens klima- og energiambitioner samt målet i den europæiske grønne pagt om at gøre dekarbonisering til bæredygtig konkurrenceevne, i det nødvendige omfang og i det nødvendige tempo. Vejen til en klimaneutral, ressourceeffektiv nettonuløkonomi skaber store muligheder for at udbygge Unionens nettonulindustri i kraft af det indre markeds styrke ved at fremme investeringer i nettonulteknologier og de tilhørende forsyningskæder. Disse teknologier er nødvendige for at nå målene i medlemsstaternes integrerede nationale energi- og klimaplaner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ([7]), bidrage til modstandsdygtigheden og konkurrenceevnen i Unionens industri og muliggøre dekarbonisering af økonomiske sektorer, lige fra energiforsyning og transport til bygninger og fremstillingsvirksomhed i Unionen. En robust nettonulindustri i Unionen vil kunne yde et væsentligt bidrag til effektivt at nå Unionens klima- og energimål og til at støtte opnåelsen af andre mål for den europæiske grønne pagt, samtidig med at der fremmes et industrigrundlag og dermed skabes kvalitetsjob og bæredygtig vækst.

(6) For at opfylde disse forpligtelser skal Unionen fremskynde sin omstilling til en nettonuløkonomi, herunder ved at øge andelen af ren energi i sit energimiks samt ved at øge energieffektiviteten og andelen af vedvarende energikilder. Dette vil bidrage til at nå Unionens mål, der er fastsat i handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder for 2030, som er Kommissionens bidrag til gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, der blev proklameret i Göteborg i 2017 (»søjlen«).

(7) De stigende energipriser i kølvandet på Ruslands uberettigede og ulovlige angrebskrig mod Ukraine affødte et stærkt incitament til at intensivere gennemførelsen af den europæiske grønne pagt og styrke modstandsdygtighed i energiunionen, der er reguleret ved forordning (EU) 2018/1999, ved at fremskynde omstillingen til ren energi og udfase afhængigheden af import af fossile brændstoffer fra Rusland. REPowerEU-planen, der findes i Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022 med titlen »REPowerEU-planen«, spiller en nøglerolle med hensyn til at afhjælpe de

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/795 af 29. februar 2024 om oprettelse af platformen for strategiske teknologier for Europa (»STEP«) og ændring af direktiv 2003/87/EF samt forordning (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056, (EU) 2021/1057, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) 2021/1060, (EU) 2021/523, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697 og (EU) 2021/241 (EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: https://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

problemer og forstyrrelser på det globale energimarked, som Ruslands invasion af Ukraine har forårsaget. Planen har til formål at fremskynde energiomstillingen i Unionen med henblik på at reducere Unionens gas- og elforbrug og fremme investeringer i udbredelsen af energieffektive og kulstoffattige løsninger.

(8) For at nå Unionens klima- og energimål skal energieffektivitet prioriteres. Energibesparelser er den billigste, sikreste og reneste måde at nå disse mål på. »Energieffektivitet først« er et overordnet princip for Unionens energipolitik og er vigtigt i både dens praktiske anvendelse i forbindelse med politiske beslutninger og investeringsbeslutninger. Det er derfor afgørende at udvide Unionens kapacitet til at fremstille energieffektive teknologier såsom varmepumper, fjernvarme og fjernkøling og intelligente forsyningsnetteknologier, der hjælper Unionen med at mindske og begrænse sit energiforbrug.

(9) Unionens dekarboniseringsmål, energiforsyningssikkerhed, digitalisering af energisystemet og elektrificering af efterspørgslen, f.eks. med hensyn til mobilitet og behovet for flere og hurtigere ladestandere, kræver en massiv udbygning af forsyningsnettene i Unionen, både med hensyn til transmissions- og distributionsnettene. For transmissionsnettenes vedkommende er der behov for systemer med højspændingsjævnstrøm, bl.a. for at forbinde vedvarende offshoreenergi, mens sammenkobling af elleverandører og forvaltning af fleksibilitet på efterspørgselssiden for distributionsnettenes vedkommende er afhængigt af investeringer i innovative elforsyningsnetteknologier, såsom elkøretøjer med intelligent og hurtig opladning, energieffektiv automatisering og intelligent styring til bygninger og industri, avanceret målerinfrastruktur samt energistyringssystemer i hjemmet. Elforsyningsnettet skal interagere med mange aktører eller enheder på et detaljeret niveau af observerbarhed og dermed tilgængelighed af data for at muliggøre fleksibilitet, intelligent opladning, intelligente bygninger med intelligente elforsyningsnet og mindre fleksibilitetsydelser, hvilket gør det muligt at dække efterspørgslen fra forbrugerne og at øge udbredelsen af vedvarende energi. Sammenkobling af nettonulteknologier med Unionens net kræver en betydelig udvidelse af fremstillingskapaciteten for elforsyningsnet til eksempelvis land- og søkabler, fordelingsanlæg og transformere.

(10) En yderligere politisk indsats er derfor nødvendig, for at Unionen kan have et stærkt potentiale for hurtig opskalering af fremstillingskapaciteten for at støtte opnåelsen af Unionens klimamål for 2030 ved at forbedre markedsvilkårene for de teknologier, der er kommercielt tilgængelige, samt forsyningssikkerheden for nettonulteknologier og de tilhørende forsyningskæder, mindske markedsfragmenteringen og sikre eller styrke den overordnede modstandsdygtighed og konkurrenceevne i Unionens energisystem. Dette indbefatter adgang til en sikker og bæredygtig kilde til førsteklasses brændstoffer som omhandlet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 ([8]).

(11) Denne forordning bør supplere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 ([9]) ved at fokusere på fremstillingen af nettonulteknologier for så vidt angår de slutprodukter, specifikke komponenter og specifikke maskiner, der primært anvendes til at producere dem. Forordning (EU) 2024/1252 fokuserer i stedet på leverandørleddet i forsyningskæden, navnlig kritiske råstoffer og deres indvinding, forarbejdning og genvinding. De teknologier er uundværlige for en lang række strategiske sektorer, herunder nettonulteknologiindustrier, den digitale industri samt luft- og rumfartssektoren og forsvarssektoren. Ved at følge samme logik om at fremme en business case, opgradere og tilvejebringe tilstrækkelige færdigheder og støtte investeringer supplerer nærværende forordning og forordning (EU) 2024/1252 hinanden med henblik på at skabe synergier af reguleringsmæssig støtte i hele forsyningskæden for fremstilling af nettonulteknologi i Unionen. Nærværende forordning omfatter også forarbejdede materialer, som er en væsentlig komponent i nettonulteknologier, med undtagelse af kritiske råstoffer, der er omfattet af forordning (EU) 2024/1252.

(12) Slutprodukter og specifikke komponenter, der er væsentlige for produktion af nettonulteknologier, bør være opført i et bilag på en ikkeudtømmende måde. Disse omfatter slutprodukter og deres komponenter, som fremstilles og handles af en virksomhed, herunder forarbejdet materiale, men ikke råstoffer, der er omfattet af forordning (EU) 2024/1252. Formålet med bilaget er så vidt muligt at identificere slutprodukter og specifikke komponenter, der er væsentlige for produktion af nettonulteknologier og derfor med rimelighed kan anses for altid primært at blive anvendt til alle de nettonulteknologier, der er opført i nærværende forordning. Specifikke komponenter og specifikke maskiner, der ikke er omfattet af bilaget, kan stadig være omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde, hvis projektiværksætteren på grundlag af dokumentation forelagt for en national kompetent myndighed, f.eks. via

([8]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter (EUT L 188 af 15.7.2022, s. 1).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 af 11. april 2024 om fastlæggelse af en ramme for at sikre en sikker og bæredygtig forsyning med kritiske råstoffer og om ændring af forordning (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 og (EU) 2019/1020 (EUT L, 2024/1252, 3.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1252/oj).

markedsundersøgelser eller afsætningsaftaler, kan påvise, at de specifikke komponenter eller specifikke maskiner primært anvendes til produktion af nettonulteknologier, med undtagelse af kritiske råstoffer, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2024/1252.

(13) Visse specifikke komponenter i forsyningskæden for nettonulteknologier produceres gennem energiintensive produktionsprocesser, dvs. i sektorerne for stål, aluminium, nonferrometaller, basiskemikalier, cement, kalk, glas, keramik, gødning samt papirmasse og papir. Mange af disse processer er kendetegnet ved en høj energi- og CO_2-intensitet, hvilket normalt gør det vanskeligt at reducere deres CO_2-emissioner. Samtidig kræver forordning (EU) 2021/1119 hurtig dekarbonisering af Unionens økonomi. I lyset af, at energiintensive industrier tegnede sig for 17 % af de samlede drivhusgasemissioner i Unionen i 2019, er dekarboniseringen heraf absolut nødvendig for at opnå klimaneutralitet i Unionen. Det betyder, at forsyningssikkerheden i Unionen for så vidt angår specifikke komponenter, der anvendes til nettonulteknologier, også afhænger af en intensivering af dekarboniseringsindsatsen i energiintensive industrier. Energiintensive industrianlæg er omfattet af nærværende forordnings anvendelsesområde, hvis de relevante anlæg producerer specifikke komponenter, der primært anvendes i nettonulteknologier. På grund af behovet for at dekarbonisere disse sektorer som helhed og for at sikre tilgængeligheden af specifikke komponenter, som produceres af dem og anvendes i forsyningskæderne for nettonulteknologi, bør nærværende forordning i modsætning til andre projekter til fremstilling af nettonulteknologi, som nærværende forordning finder anvendelse på, også finde anvendelse på projekter i energiintensive industrier, der producerer specifikke komponenter, som anvendes, men ikke udelukkende anvendes, i forsyningskæderne for nettonulteknologier. Medtagelsen af sådanne anlæg, hvor det er vanskeligt at reducere emissionerne, i nærværende forordnings anvendelsesområde bør være betinget af, at et projekt, der omfatter opførelse eller omstilling af et sådant anlæg, fører til en betydelig reduktion af CO_2-emissionerne hidrørende fra produktionsaktiviteterne. Støtte til disse sektorer på en målrettet måde i henhold til nærværende forordning bidrager til at sikre adgang til en bæredygtig levering af nettonulteknologier på det indre marked, øger investeringssikkerheden og skaber et ønske på efterspørgselssiden om transformative nettonulteknologier og nettonuldekarboniseringsteknologier.

(14) Listen over nettonulteknologier indeholder de teknologier, der er afgørende for Unionens dekarboniseringsmål og for at forbedre det indre markeds funktion. Listen omfatter teknologier, som ikke alle medlemsstater accepterer som en kilde til ren og sikker energi. Det er i overensstemmelse med deres ret til at træffe egne valg mellem forskellige energikilder og fastlægge den generelle struktur for deres energiforsyning samt deres industripolitik. For at beskytte disse rettigheder berører listen over nettonulteknologier ikke tildelingen af midler inden for den nuværende flerårige finansielle ramme for 2021-2027, navnlig med hensyn til kriterierne for energiteknologiers støtteberettigelse til og tildeling af EU-midler, herunder energiteknologier, der finansieres gennem kvoter under emissionshandelssystemet (ETS) eller støtte fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB). En medlemsstat bør heller ikke være forpligtet til at anerkende projekter, der støtter en forsyningskæde for en teknologi, som den ikke accepterer som en del af sit energimiks, som strategiske projekter.

(15) For at sikre modstandsdygtighed i Unionens fremtidige energisystem bør denne opskalering gennemføres i hele forsyningskæden for de pågældende teknologier i fuld overensstemmelse og komplementaritet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1252 og (EU) 2023/1781 ([10]).

(16) For at løse problemerne med forsyningssikkerhed og samtidig bidrage til at styrke modstandsdygtigheden i Unionens energisystem og dekarboniserings- og moderniseringsindsatsen er det nødvendigt at udvide Unionens kapacitet til at fremstille nettonulteknologi. Unionen skal sikre, at de lovgivningsmæssige rammer for producenter af solcelleteknologier giver dem mulighed for at øge deres konkurrencemæssige forspring og forbedre den fremtidige forsyningssikkerhed ved at sigte mod senest i 2030 at opnå en operationel kapacitet til at fremstille solceller modsvarende mindst 30 gigawatt (GW) i hele værdikæden for solenergi i overensstemmelse med de mål, der er opstillet af den europæiske alliance for solcelleindustrien, og som støttes under Unionens solenergistrategi fastlagt ved Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022. Unionen skal sikre, at de lovgivningsmæssige rammer for producenter af teknologier til vindkraft og varmepumper giver dem mulighed for at konsolidere deres konkurrencemæssige forspring og fastholde eller udvide deres nuværende markedsandele i løbet af 2020'erne i overensstemmelse med Unionens fremskrivninger af udbredelsen af de teknologier, der opfylder Unionens energi- og klimamål for 2030. Dette modsvarer en EU-kapacitet til at fremstille vindkraft på mindst 36 GW og en kapacitet til at fremstille varmepumper på mindst 31 GW i 2030. Unionens producenter af batterier og elektrolysatorer skal have en lovgivningsmæssig ramme, der giver dem mulighed for at konsolidere deres teknologiske førerposition og aktivt påvirke udviklingen på disse markeder. For batteriteknologiers vedkommende vil det bidrage til at nå målene for den europæiske batterialliance og sigte mod, at næsten 90 % af Unionens årlige batterierefterspørgsel dækkes af Unionens batteriproducenter, hvilket er ensbetydende med en fremstillingskapacitet i Unionen på mindst 550 GWh

([10]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1781 af 13. september 2023 om en ramme for foranstaltninger til styrkelse af det europæiske økosystem for halvledere og om ændring af forordning (EU) 2021/694 (mikrochipforordningen) (EUT L 229 af 18.9.2023, s. 1).

i 2030. Unionens producenter af elektrolysatorer forventes ifølge REPowerEU-planen at producere 10 mio. ton vedvarende brint, mens der forventes at skulle importeres op til 10 mio. ton vedvarende brint i 2030. For at sikre, at Unionens teknologiske førerposition omsættes til en førerposition på markedet — som støttes i fælleserklæringen om elektrolysatorer, der blev afgivet af Kommissionen og den europæiske alliance for ren brint — bør Unionens producenter af elektrolysatorer gives mulighed for at udvide deres kapacitet yderligere, således at den samlede kapacitet i de elektrolysatorer, der allerede er i drift, når op på mindst 100 GW brint i 2030. REPowerEU-planen fastsætter desuden et mål om at øge bæredygtig produktion af biomethan til 35 mia. m^3 inden 2030. Da forsyningskæden for biomethan i vid udstrækning er hjemmehørende i Europa i dag, bidrager biomethan allerede til Unionens modstandsdygtighed og bør fremmes yderligere. Unionens producenter af fly- og skibsbrændstoffer skal videreudvikle, producere og opskalere bæredygtige alternative brændstoffer for at bidrage væsentligt til reduktionen af transportsektorens drivhusgasemissioner med 90 % i 2050 samt opfylde forpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2405 ([11]) og (EU) 2023/1805 ([12]). Den reduktion støttes også kraftigt af den industrielle alliance vedrørende værdikæden for vedvarende og kulstoffattige brændstoffer. Unionen skal sikre, at de lovgivningsmæssige rammer og støtterammen for producenter af teknologier til bæredygtige alternative fly- og skibsbrændstoffer giver dem mulighed for at øge deres produktionskapacitet i hele værdikæden for brændstoffer, fra indsamling og levering af råstoffer til blanding, herunder konverterings- og raffineringskapacitet.

(17) Når disse mål betragtes under ét, og under hensyntagen til visse elementer i forsyningskæden, f.eks. vekselrettere eller solceller, halvlederskiver og halvlederstænger til solcelleenergi eller katoder og anoder til batterier, er Unionens fremstillingskapacitet lav. For at mindske importafhængighed og sårbarheder og sikre, at Unionens klima- og energimål opfyldes, bør der fastsættes et overordnet benchmark for kapaciteten til at fremstille nettonulteknologiprodukter i Unionen, samtidig med at der tilstræbes et lignende benchmark for nettonulteknologier. Unionens årlige kapacitet til at fremstille nettonulteknologier bør sigte mod i 2030 at nærme sig eller nå op på et samlet årligt fremstillingsbenchmark på mindst 40 % af det årlige implementeringsbehov for nettonulteknologier betragtet som helhed.

(18) Samtidig vil nettonulteknologiprodukter styrke Unionens modstandsdygtighed og forsyningssikkerhed inden for ren energi. En pålidelig forsyning af ren energi er en forudsætning for økonomisk udvikling og for den offentlige orden og sikkerhed. Nettonulteknologiprodukter vil også medføre fordele for andre strategisk vigtige økonomiske sektorer, såsom landbrug og fødevareproduktion, ved at sikre adgangen til ren energi og maskiner til konkurrencedygtige priser og dermed bidrage til Unionens fødevaresikring på bæredygtig vis og til et voksende afsætningsmarked for biobaserede alternativer gennem den cirkulære økonomi. På samme måde vil opnåelsen af Unionens klimaambitioner føre til både økonomisk vækst og social velfærd.

(19) Det globale marked for centrale masseproducerede rene energiteknologier vil have en værdi på ca. 650 mia. USD om året i 2030, hvilket er over tre gange mere end i dag. På verdensplan vokser nettonulindustrien med stigende hastighed. Unionens industri kan kun levere velstand til borgerne, hvis den er konkurrencedygtig på og åben over for det globale marked. En nettonulteknologisektor i Unionen, der er konkurrencedygtig på verdensplan, vil støtte udviklingen af en stærk kapacitet i Unionen til at fremstille nettonulteknologier. Desuden vil Unionens industrier, der er konkurrencedygtige på verdensplan i segmenter af forsyningskæderne for nettonulteknologi, bidrage til den overordnede modstandsdygtighed i Unionens forsyningskæder for nettonulteknologi og øge Unionens adgang til nettonulteknologier.

(20) Fremstillingen af nettonulteknologier er afhængig af komplekse og globalt sammenhængende værdikæder. For at bevare konkurrenceevnen og mindske den nuværende strategiske afhængighed af import af nettonulteknologiprodukter og de tilhørende forsyningskæder og samtidig undgå, at nye afhængigheder opstår, er Unionen nødt til fortsat at styrke nettonulteknologiers industrigrundlag og blive mere konkurrencedygtig og åben overfor innovation. Sammen med andre foranstaltninger til at styrke Unionens konkurrenceevne bør foranstaltninger til at øge fremstillingskapaciteten i Unionen også sikre, at Unionen kan spille en fremtrædende rolle i strategiske dele af den globale værdikæde, herunder i forbindelse med slutprodukter, for at sikre den grad af forsyningssikkerhed, som Unionen har behov for for at nå sine klima- og energimål. Derfor bør der fastsættes endnu et overordnet benchmark. Unionens kapacitet til at fremstille nettonulteknologier bør sigte mod at opnå en øget andel af verdensproduktionen med henblik på at nå op på 15 % af verdensproduktionen i værdi senest i 2040 på grundlag af overvågningen som

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2405 af 18. oktober 2023 om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport (ReFuelEU Aviation) (EUT L, 2023/2405, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2405/oj).

([12]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1805 af 13. september 2023 om anvendelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer i søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 234 af 22.9.2023, s. 48).

fastsat i denne forordning. Dette andet benchmark bør ikke finde anvendelse, hvis Unionens øgede fremstillingskapacitet vil være betydeligt højere end Unionens implementeringsbehov for de tilsvarende teknologier, der er nødvendige for at nå Unionens klima- og energimål.

(21) For at projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, hurtigst muligt kan udbredes eller udbygges for at sikre Unionens forsyningssikkerhed for nettonulteknologier, er det magtpåliggende at sikre effektivitet inden for planlægnings- og investeringssikkerhed ved at begrænse den administrative byrde for projektiværksætterne til et minimum. Af denne grund bør medlemsstaternes godkendelsesprocedurer for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, strømlines, samtidig med at det sikres, at sådanne projekter er sikre, forsvarlige og miljømæssigt bæredygtige og opfylder miljømæssige, sociale og sikkerhedsmæssige krav. Unionens miljøret fastsætter fælles betingelser for sagsbehandlingen og indholdet i de nationale godkendelsesprocedurer og sikrer dermed et højt miljøbeskyttelsesniveau. Tildeling af status som strategisk nettonulprojekt bør ikke berøre eventuelle gældende godkendelsesbetingelser for de pågældende projekter, herunder dem, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF ([13]), 2004/35/EF ([14]), 2010/75/EU ([15]), 2011/92/EU ([16]) og 2012/18/EU ([17]) samt Rådets direktiv 92/43/EØF ([18]).

(22) Medlemsstaterne bør i lyset af deres forvaltningsstruktur kunne vælge, om de vil oprette eller udpege deres centrale kontaktpunkter på lokalt, regionalt eller nationalt plan eller på ethvert andet relevant administrativt plan. Desuden bør de relevante kompetente myndigheder specificere og formidle til det centrale kontaktpunkt kravene til og omfanget af de oplysninger, som projektiværksætteren anmoder om, inden godkendelsesproceduren påbegyndes. Det centrale kontaktpunkt bør være ansvarligt for at formidle disse oplysninger til projektiværksætteren. Det centrale kontaktpunkt bør i sin egenskab af koordinator lette formidlingen af oplysninger til de kompetente myndigheder, navnlig for at undgå overlapning af anmodninger i forbindelse med godkendelsesprocedurer. Sådanne anmodninger kan omfatte undersøgelser, godkendelser eller tilladelser.

(23) For at mindske kompleksiteten og højne effektiviteten og gennemsigtigheden i godkendelsesproceduren bør projektiværksættere, der har ansvar for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, kunne interagere med et centralt kontaktpunkt, som er ansvarligt for at lette og koordinere hele godkendelsesproceduren. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette eller udpege et eller flere centrale kontaktpunkter, samtidig med at det sikres, at projektiværksættere kun skal interagere med et enkelt centralt kontaktpunkt. Det bør være op til medlemsstaterne at beslutte, om et centralt kontaktpunkt også er en myndighed, der træffer afgørelser om godkendelser. For at sikre, at de centrale kontaktpunkter kan varetage deres ansvar effektivt, bør medlemsstaterne forsyne dem samt enhver myndighed, der er involveret i godkendelsesproceduren, med tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer.

(24) For at give virksomheder og projektiværksættere, også i forbindelse med grænseoverskridende projekter, mulighed for direkte at nyde godt af fordelene ved det indre marked uden at blive pålagt en unødvendig yderligere administrativ byrde fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 ([19]), hvorved den fælles digitale portal blev oprettet, generelle regler for online levering af oplysninger, procedurer og bistandstjenester, der er relevante for det indre markeds funktion. De oplysninger, der skal indsendes til alle relevante myndigheder gennem det pågældende centrale kontaktpunkt som led i godkendelsesproceduren i henhold til nærværende forordning, er omfattet af bilag I til forordning (EU) 2018/1724, og de tilhørende procedurer er medtaget i bilag II til nævnte

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

([15]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (omarbejdning) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

([16]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

([17]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

([18]) Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

([19]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1724 af 2. oktober 2018 om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 1).

forordning for at sikre, at projektiværksætterne fuldt ud kan benytte sig af onlineprocedurer og det tekniske engangssystems tjenester. Centrale kontaktpunkter, der er oprettet eller udpeget i henhold til nærværende forordning, er opført på listen over bistands- og problemløsningstjenester i bilag III til forordning (EU) 2018/1724.

(25) Projekter til fremstilling af nettonulteknologi gennemgår langsommelige og komplekse godkendelsesprocedurer, som kan vare mellem to og syv år, afhængigt af medlemsstatens teknologi og værdikædesegment. I betragtning af omfanget af de nødvendige investeringer, navnlig for gigafabrikprojekter, som er nødvendige for at opnå de ønskede stordriftsfordele, skaber mangelfulde godkendelsesprocedurer en yderligere og ofte skadelig hindring for at udvide Unionens kapacitet til at fremstille nettonulteknologi. For at give projektiværksætterne og andre investorer den sikkerhed og klarhed, der er nødvendig for at øge antallet af projekter til fremstilling af nettonulteknologi, bør medlemsstaterne sikre, at procedurerne for godkendelse af sådanne projekter ikke overskrider de fastsatte tidsfrister. For strategiske nettonulprojekter bør godkendelsesproceduren ikke vare længere end 12 måneder for anlæg med en årlig produktion på 1 GW eller derover, ni måneder for anlæg med en årlig produktion på under 1 GW eller 18 måneder for alle nødvendige tilladelser til at drive en strategisk CO_2-lagringslokalitet og udvikling af tilhørende CO_2-opsamlings- og CO_2-transportprojekter. For projekter til fremstilling af nettonulteknologi bør godkendelsesproceduren ikke vare længere end 18 måneder for anlæg med en årlig produktion på 1 GW eller derover og 12 måneder for anlæg med en årlig produktion på under 1 GW. For nettonulteknologier, for hvilke GW-tallet ikke er relevant, såsom forsyningsnetteknologier og teknologier til CO_2-opsamling og -lagring (CCS) eller til CO_2-transport og -anvendelse, bør de øvre grænser for disse frister finde anvendelse. Det første trin i miljøkonsekvensvurderingen i henhold til direktiv 2011/92/EU, som består af udfærdigelse af en miljøkonsekvensvurderingsrapport, udføres imidlertid ofte primært af projektiværksætteren. Dette trin bør derfor ikke integreres i de tidsfrister, som medlemsstaterne er bundet af som omhandlet i godkendelsesproceduren. Med henblik herpå bør det centrale kontaktpunkt meddele den dato, hvor projektiværksætteren skal forelægge miljøkonsekvensvurderingsrapporten, og en eventuel periode mellem den meddelte dato og den faktiske forelæggelse af rapporten bør ikke medregnes i tidsfristen. Det samme princip bør gælde, når det centrale kontaktpunkt efter de krævede høringer underretter projektiværksætteren om muligheden for at fremlægge yderligere oplysninger med henblik på at færdiggøre miljøkonsekvensvurderingsrapporten. Medlemsstaterne bør i helt særlige tilfælde, der vedrører det foreslåede projekts art, kompleksitet, gennemførelsessted eller omfang, kunne forlænge tidsfristerne. Sådanne helt særlige tilfælde kan omfatte uforudsete omstændigheder, der udløser behov for at supplere eller færdiggøre miljøvurderinger i forbindelse med projektet, eller forsinkelser som følge af ekspropriationsprocesser, hvis sådanne er nødvendige.

(26) Visse specifikke projekter til fremstilling af nettonulteknologi kan blive anerkendt som strategiske nettonulprojekter. De medfører yderligere fordele, navnlig med hensyn til mindskelse af Unionens afhængighed eller virkeliggørelse af energiunionen og opfyldelse af klimamålene. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi kan bidrage til at styrke Unionens teknologiske og industrielle modstandsdygtighed ved at øge fremstillingskapaciteten for et centralt segment i en forsyningskæde. Navnlig gør tilføjelsen af fremstillingskapacitet for sektorer, for hvilke Unionens fremstillingskapacitet udgør en betydelig andel af verdensproduktionen, og som spiller en afgørende rolle i Unionens modstandsdygtighed, det muligt at styrke Unionens position i den globale forsyningskæde til fremstilling af nettonulteknologi og bidrager til at tackle problemer vedrørende importsårbarhed. Desuden kan disse projekter medføre yderligere fordele med hensyn til færdighedsudvikling og konkurrenceevne samt støtte Unionens dekarboniseringsmål ved at gennemføre cirkulær og bæredygtig fremstillingspraksis. I lyset af alle sådanne yderligere fordele, bør disse projekter udvælges som strategiske projekter af medlemsstaterne og bør drage fordel af en ramme, der gør det muligt at gennemføre dem hurtigere, navnlig gennem prioriteret status og kortere frister i godkendelsesproceduren. Projektiværksættere, der ønsker at få status som strategisk nettonulprojekt, skal formelt ansøge den relevante medlemsstat om en sådan status i overensstemmelse med de ansøgnings- og anerkendelseskriterier, der er fastsat i denne forordning.

(27) De miljøvurderinger og -tilladelser, der kræves i henhold til EU-retten — bl.a. vedrørende virkningerne for vand, jord, luft, økosystemer, levesteder, biodiversitet og fugle — udgør en integreret del af godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonulteknologi og er en vigtig sikkerhedsforanstaltning for at sikre, at negative miljøvirkninger forebygges eller minimeres. For at sikre, at godkendelsesprocedurerne for projekter til fremstilling af nettonulteknologi er forudsigelige og rettidige, bør det imidlertid tilstræbes at udnytte ethvert potentiale for at strømline de påkrævede vurderinger og tilladelser uden at sænke miljøbeskyttelsesniveauet. I den forbindelse bør de nødvendige vurderinger samles i én pakke for at undgå unødvendig overlapning, og projektiværksætterne og de ansvarlige myndigheder bør udtrykkeligt komme overens om, hvad der indgår i vurderingerne i pakken, inden de foretages, for at undgå unødvendig opfølgning.

(28) Konflikter om arealanvendelse kan skabe hindringer for udbredelsen af projekter til fremstilling af nettonulteknologi. Veludformede planer, herunder fysisk planlægning og arealudlæg, bør indeholde overvejelser om, hvorvidt der skal indføres mulige projekter til fremstilling af nettonulteknologi, samtidig med at der tages hensyn til resultaterne af offentlige høringer og potentielle miljøvirkninger. Disse planer har potentiale til at bidrage til en afvejning af samfundsinteresser og fællesressourcer, mindsker risikoen for konflikter og fremskynder en bæredygtig udbredelse af projekter til fremstilling af nettonulteknologi i Unionen. De relevante nationale, regionale og lokale myndigheder bør derfor opfordres til, hvor det er relevant, at medtage bestemmelser for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, når de udarbejder planer.

(29) Klyngedannelse af industriaktiviteter rettet mod industriel symbiose kan minimere miljøpåvirkningerne af aktiviteterne og sikre de involverede industrielle aktører effektivitetsgevinster. Klynger kan yde et betydeligt bidrag til at nå målene i denne forordning. I den henseende fremmer denne forordning udviklingen af nettonulaccelerationszoner (»accelerationszoner«). Formålene med accelerationszoner er at skabe klynger med nettonulindustriaktiviteter for at øge Unionens tiltrækningskraft som lokalitet for fremstillingsaktiviteter og yderligere strømline de administrative procedurer for etablering af nettonulfremstillingskapaciteter. Accelerationszoner bør være begrænsede med hensyn til geografisk og teknologisk anvendelsesområde for at fremme industriel symbiose. Ved fastlæggelsen af anvendelsesområdet bør medlemsstaterne tage hensyn til behovet for at fremme flere anvendelser af de kortlagte områder med henblik på at sikre udbygning, genindustrialisering eller etablering af Unionens industriklynger for nettonulteknologi og tilgængeligheden af relevant transport- og netinfrastruktur, lagring og andre fleksibilitetsværktøjer. Oprettelsen af accelerationszoner bør svare til enhver planlagt eller eksisterende projektpipeline og potentialet for at få adgang til eller tilrettelægge uddannelsesmuligheder for at sikre, at der er kvalificeret arbejdskraft til rådighed. Accelerationszoner bør udpeges af medlemsstaterne, og hver udpegelse bør ledsages af en plan med konkrete nationale foranstaltninger til at gøre accelerationszonen mere attraktiv som lokalitet for fremstillingsaktiviteter. Accelerationszoner bør navnlig anvendes som et redskab til at styrke nettonulindustriaktiviteter i regioner under hensyntagen til den retfærdige omstilling og dens mål, navnlig i kulregioner under omstilling.

(30) Medlemsstaterne bør kunne udpege og støtte accelerationszonerne. Ved udpegelsen af en accelerationszone bør medlemsstaterne udarbejde en plan, som specificerer, hvilken nettonulfremstillingsaktivitet der vil blive dækket af accelerationszonen (»planen«). Medlemsstaterne bør også gennemføre miljøkonsekvensvurderinger som krævet for de nettonulfremstillingsaktiviteter, der skal foregå i accelerationszonen. Sådanne konsekvensvurderinger begrænser i væsentlig grad behovet for, at virksomhederne skal foretage disse vurderinger for at opnå tilladelser til nettonulfremstillingsaktiviteter inden for accelerationszonen. Planen bør indeholde resultaterne af miljøkonsekvensvurderingerne samt de nationale foranstaltninger, der skal træffes for at minimere eller afbøde eventuelle negative miljøpåvirkninger. Planen bør også omfatte konkrete nationale foranstaltninger til støtte for industriaktiviteter inden for accelerationszonen. Disse foranstaltninger bør omfatte foranstaltninger til investeringer i eller til udløsning af investeringer i energi- og transportinfrastruktur samt digital infrastruktur og foranstaltninger til reduktion af driftsudgifterne for industrien i accelerationszonen såsom differencekontrakter for energipriser. Andre foranstaltninger, der skal overvejes, omfatter foranstaltninger til styrkelse af beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, oprettelse af et innovationscentrum i accelerationszonen og tiltrækning af nystartede virksomheder til accelerationszonen. Med henblik på at skabe investeringssikkerhed for Unionens industri bør planen også angive varigheden af støtteforanstaltningerne.

(31) Medlemsstaterne opfordres til at udpege accelerationszoner i mindre udviklede regioner og overgangsregioner samt i støtteberettigede områder. Investeringer med henblik på at oprette accelerationszoner, udstyre dem med passende infrastruktur, omdanne byomdannelsesområder og udvikle lokale færdigheder kan drage fordel af offentlig finansiel støtte, herunder gennem fonde under delt forvaltning, nemlig Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 ([20]), Fonden for Retfærdig Omstilling, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 ([21]), og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 ([22]). I overensstemmelse med reglerne for hver fond og efter de relevante forvaltningsmyndigheders skøn kan disse investeringer modtage de højest mulige medfinansieringssatser, som hver fond tillader.

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

([22]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF +) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21).

(32) I betragtning af den rolle, som accelerationszoner spiller med hensyn til at aggregere og samle ressourcer, der er relevante for Unionens åbne strategiske autonomi, og deres bidrag til Unionens forsyningssikkerhed for nettonulteknologier samt den grønne og den digitale omstilling, bør de relevante godkendelsesmyndigheder anse accelerationszoner for at være af samfundsinteresse. Denne foranstaltning består i indførelsen af en bestemmelse, der præciserer, at projekter i accelerationszoner er af samfundsinteresse med henblik på den relevante EU-miljølovgivning. Disse projekter bør ikke have store negative virkninger på miljøet, som ikke kan afbødes eller kompenseres. På grundlag af en forudgående vurdering kan den relevante godkendelsesmyndighed konkludere, at den samfundsinteresse, som projekterne i en accelerationszone repræsenterer, vejer tungere end samfundsinteressen ved natur- og miljøbeskyttelse, og at projekterne derfor kan godkendes, forudsat at alle relevante betingelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, direktiv 2009/147/EF ([23]), og direktiv 92/43/EØF og lovgivningsmæssige EU-retsakter om naturgenopretning er opfyldt.

(33) De nationale godkendelsesprocedurers uforudsigelighed, kompleksitet og undertiden langsommelige behandlingstid underminerer den investeringssikkerhed, der er nødvendig for effektivt at kunne udvikle projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter. For at sikre og fremskynde den effektive gennemførelse af sådanne projekter bør medlemsstaterne derfor anvende strømlinede og effektive godkendelsesprocedurer. Medlemsstaterne bør endvidere overveje politikinnovation på området. Desuden bør strategiske nettonulprojekter betragtes som presserende på nationalt plan og derfor tildeles en prioriteret status, for så vidt og i det omfang national ret indeholder bestemmelser om en sådan hastebehandling i alle sagsanlæg og tvistbilæggelsesprocedurer, der vedrører disse projekter, samtidig med at retten til forsvar garanteres, hvis og i det omfang national ret indeholder bestemmelser om en sådan hastebehandling. Dette bør ske, uden at det forhindrer de kompetente myndigheder i at strømline deres godkendelsesprocedurer for bl.a. andre projekter til fremstilling af nettonulteknologi, som ikke er strategiske nettonulprojekter.

(34) For at nå målene for 2030 er der behov for et særligt fokus på strategiske nettonulprojekter, også i betragtning af deres betydelige bidrag på vejen hen imod nettonul-CO_2-emissioner inden 2050. Disse projekter spiller en nøglerolle i Unionens åbne strategiske autonomi og sikrer, at borgerne har adgang til ren, prismæssigt overkommelig og sikker energi. I betragtning af den rolle, som disse projekter spiller, bør de have endnu mere strømlinede og effektive godkendelsesprocedurer, tildeles status af størst mulig national betydning i henhold til national ret og få adgang til ekstra støtte til at tiltrække investeringer, samtidig med at de stadig opfylder Unionens forpligtelser og internationale forpligtelser i henhold til direktiv 2009/147/EF, 92/43/EØF, lovgivningsmæssige EU-retsakter om naturgenopretning og De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som blev undertegnet den 25. juni 1998 i Århus, samt gældende forpligtelser inden for social- og arbejdsmarkedsret i henhold til EU-retten eller national ret.

(35) I betragtning af deres rolle med hensyn til at sikre Unionens forsyningssikkerhed for nettonulteknologier og deres bidrag til Unionens åbne strategiske autonomi og den grønne og den digitale omstilling bør den relevante godkendelsesmyndighed anse strategiske nettonulprojekter for at være af samfundsinteresse. En godkendelsesmyndighed kan på grundlag af sin vurdering af det enkelte projekt konkludere, at et givet projekts samfundsinteresse vejer tungere end samfundsinteressen ved natur- og miljøbeskyttelse, og at projektet derfor kan godkendes, forudsat at alle relevante betingelser i direktiv 2000/60/EF, 2009/147/EF eller 92/43/EØF, eller i lovgivningsmæssige EU-retsakter om naturgenopretning er opfyldt.

(36) Det er også nødvendigt at fastsætte foranstaltninger til at nå Unionens mål på 50 mio. ton operationel CO_2-injektionskapacitet årligt senest i 2030 og derved støtte dekarboniseringen af Unionens industrier og bekæmpe klimaændringer.

(37) I 2020 vedtog Kommissionen en EU-strategi for integration af energisystemet. Strategien indeholder en vision for, hvordan omstillingen til et mere integreret energisystem, der fremmer en klimaneutral økonomi med de lavest mulige omkostninger i alle sektorer, kan fremskyndes. Den bygger på tre komplementære og gensidigt forstærkende principper: for det første et mere »cirkulært« energisystem centreret omkring energieffektivitet, for det andet en større direkte elektrificering af slutbrugersektorerne og for det tredje anvendelse af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer, herunder brint. Overvejelserne om energisystemintegration vedrører løsninger til fuld integration af al elektricitet, der produceres af elkraftværker fra vedvarende energikilder, i det bredere energisystem. Dette omfatter, at

([23]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

der indføres tekniske løsninger, som gør det muligt at integrere overskydende elektricitet, der produceres af elkraftværker fra vedvarende energikilder, bl.a. gennem lagring og ved at udvide planlagte fossilfrie energikilder i forsyningsnettet, i elektricitetens forskellige former og efterspørgselsstyring.

(38) CCS er en teknologi, der vil bidrage til at afbøde klimaændringerne. Metoden består i opsamling af CO_2 fra industrianlæg, transport heraf til en lagringslokalitet og injektion i en egnet underjordisk geologisk formation med henblik på permanent lagring.

(39) Der mangler koordinering inden for udvikling af løsninger til CCS til industrien. På den ene side er der alvorlig risiko for, at de industrivirksomheder, der investerer i opsamling af udledt CO_2, ikke kan få adgang til godkendte geologiske lagringslokaliteter, til trods for at ETS gennem CO_2-prissignalet gør sådanne investeringer økonomisk rentable. På den anden side skal investorer i potentielle nye CO_2-lagringslokaliteter afholde startomkostninger til at udse, udvikle og vurdere dem, inden investorerne kan ansøge om en forskriftsmæssig lagringstilladelse. Gennemsigtighed i forbindelse med potentiel CO_2-lagringskapacitet med hensyn til de udsete steders geologiske egnethed og alle de foreliggende geologiske data, herunder rådata og modeldata, navnlig fra prospektering af kulbrinteproduktionsanlæg, kan hjælpe markedsaktørerne med at planlægge deres investeringer. Medlemsstaterne bør under hensyntagen til fortrolighed, national sikkerhed og forretningsmæssige interesser samt passende kompensation for data, der genereres og opbevares af den private sektor, gøre sådanne eksisterende data offentligt tilgængelige og regelmæssigt aflægge rapport set ud fra et fremadrettet perspektiv om alle fremskridt med hensyn til at udvikle CO_2-lagringslokaliteter sammen med et skøn over de dermed forbundne behov for injektions- og lagringskapacitet med sigte på i fællesskab at nå det EU-dækkende mål for CO_2-injektionskapacitet. Disse gennemsigtighedsforpligtelser berører ikke medlemsstaternes ret til at undlade at tillade eller til at begrænse udbredelsen af CO_2-lagringskapacitet på deres område.

(40) For at undgå strandede aktiver og sikre, at økonomisk rentabel injektionskapacitet fører til CO_2-reduktioner, bør der opbygges en business case i hele værdikæden. Derfor skal der senest i 2030 etableres fuldstændige og individuelle CCS-værdikæder, herunder opsamling, transport og lagring, via effektive EU-politikker og nationale politikker med passende bestemmelser, der sikrer konkurrence og åben adgang.

(41) Investeringer i CO_2-opsamling bliver stadig mere økonomisk rentable, men et alvorligt flaskehalsproblem for investeringerne er manglen på CO_2-lagringslokaliteter i Unionen, som understøtter de incitamenter, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([24]). For at opskalere teknologien og udvide sin allerede førende fremstillingskapacitet er Unionen nødt til at opbygge en fremtidsorienteret beholdning af permanente geologiske CO_2-lagringslokaliteter, som er tilladte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ([25]) samt CO_2-transportinfrastrukturer. Ved at opstille et EU-mål på 50 mio. ton operationel CO_2-injektionskapacitet årligt senest i 2030 i overensstemmelse med det forventede kapacitetsbehov i 2030 og under hensyntagen til de virksomheder, der primært opererer i medlemsstater med meget begrænset lagringskapacitet som følge af retlige, geologiske, geografiske, tekniske eller markedsmæssige begrænsninger, kan de relevante sektorer koordinere deres investeringer i en europæisk nettonulværdikæde for transport og lagring af CO_2, som industrier kan anvende til at dekarbonisere deres aktiviteter. Denne indledende udbredelse vil også understøtte den videre CO_2-lagring i en tidshorisont frem til 2050. Ifølge Kommissionens skøn kan Unionen i 2050 blive nødt til at opsamle op til 550 mio. ton CO_2 årligt for at nå nettonulmålet, herunder kulstoffjernelse. Dette helt nye mål for lagringskapacitet i industriel målestok vil reducere de risici, der er forbundet med at investere i opsamling af udledt CO_2, som er et vigtigt redskab til at opnå klimaneutralitet. Når denne forordning er blevet indarbejdet i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, vil EU-målet på 50 mio. ton operationel CO_2-injektionskapacitet årligt senest i 2030 blive justeret i overensstemmelse hermed. For at sikre opfyldelsen af Unionens mål bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger til at lette og tilskynde til indførelsen af projekter inden for CCS. Sådanne foranstaltninger bør også omfatte foranstaltninger, der tilskynder udledere til at opfange emissioner, og investeringsstøtte til investorer med henblik på CO_2-transportinfrastrukturer til transport af CO_2 til lagringslokaliteterne.

([24]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

([25]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

(42) Enhver international aftale vedrørende permanent lagring af CO_2 fra Unionen i tredjelande bør indeholde tilsvarende betingelser for at sikre permanent forsvarlig og miljømæssigt sikker geologisk lagring af opsamlet CO_2 og sikre, at lagring af CO_2 fra Unionen ikke anvendes til at øge kulbrinteproduktion og svarer til en reel reduktion af emissionerne.

(43) Ved at udpege CO_2-lagringslokaliteter og tilhørende CO_2-opsamlings- og CO_2-infrastrukturprojekter, der bidrager til at nå Unionens mål for 2030, som værende strategiske nettonulprojekter, kan disse CO_2-lagringslokaliteter udvikles og udbygges hurtigere, ligesom industriens stigende efterspørgsel efter lagringslokaliteter kan dirigeres hen imod de lagringslokaliteter, der er mest omkostningseffektive. Et stigende antal næsten udtømte gas- og oliefelter, som er ved at være udtjente, vil efterhånden kunne omdannes til sikre CO_2-lagringslokaliteter. Olie- og gasindustrien har desuden bekræftet, at den er indstillet på at påbegynde en energiomstilling, og at den er i besiddelse af de aktiver, færdigheder og kundskaber, der skal til for at prospektere og udvikle flere nye lagringslokaliteter. For at Unionens mål på 50 mio. ton operationel CO_2-injektionskapacitet årligt senest i 2030 skal kunne nås, er sektoren nødt til at forene kræfterne for at sikre, at udbuddet af CCS som en klimaløsning kan holde trit med efterspørgslen. For at sikre en rettidig, EU-dækkende og omkostningseffektiv udvikling af CO_2-lagringslokaliteter i overensstemmelse med Unionens mål for injektionskapacitet bør koncessionshavere til olie- og gasudvinding i Unionen yde bidrag til at nå det mål pro rata ud fra deres kapacitet til at udvinde olie eller gas, samtidig med at de tilbyder fleksibilitet til at samarbejde og tage hensyn til andre bidrag fra tredjeparter. En værdikædetilgang bør fremmes ved hjælp af foranstaltninger, der træffes på både EU-plan og nationalt plan. Koncessionshavere til olie- og gasudvinding i Unionen bør derfor foretage de nødvendige investeringer og støtte udviklingen af levedygtige forretningsmodeller for hele kuldioxidværdikæden.

(44) For at bidrage til Unionens mål for CO_2-injektionskapacitet kan enheder, der er meddelt tilladelse, indgå aftaler med andre enheder om helt eller delvist at opfylde deres forpligtelse. Disse aftaler kan være en del af en joint venture-aftale, der etablerer en lagringslokalitet, eller kan gennemføres særskilt mellem parterne for at opfylde den forpligtede enheds bidrag. Hvis sådanne joint ventures er etableret inden datoen for denne forordnings ikrafttræden, kan det relevante fælles CO_2-lagringsprojekts fulde injektionskapacitet anvendes til at opfylde de øvrige enheders forpligtelser.

(45) For at sikre, at lagringslokaliteter udvikles på sunde markedsvilkår, bør Kommissionen foretage en vurdering, der undersøger forholdet mellem den konkrete efterspørgsel efter injektionskapacitet fra CO_2-opsamlingsprojekter og den vigtigste infrastruktur, der er nødvendig for transport af CO_2, som er i gang eller efter planen skal være operationel senest i 2030, og forpligtelserne vedrørende lagringskapacitet i 2030.

(46) Undtagelser fra forpligtelsen er et vigtigt redskab til at forhindre strandede aktiver under disse omstændigheder. For at anvende disse undtagelser effektivt bør medlemsstaterne og Kommissionen samarbejde fuldt ud med de relevante bemyndigede enheder om enhver vurdering af behovet for en undtagelse, navnlig i tilfælde, hvor en bemyndiget enhed gør opmærksom på behovet for en undtagelse. Hvis der på grundlag af Kommissionens vurdering ikke indrømmes nogen undtagelse, eller hvis den relevante medlemsstat ikke har anmodet om en undtagelse, vil Kommissionen og medlemsstaten med henblik på at nå Unionens mål for CO_2-injektionskapacitet samarbejde med relevante bemyndigede enheder for at bidrage til at fjerne hindringer og barrierer og dermed lette opfyldelsen af forpligtelsen.

(47) Det er afgørende med en yderligere politisk indsats for at sikre implementeringen af grænseoverskridende infrastrukturplanlægning. Tilgængelighed og konnektivitet af hele spektret af ordninger for transport af CO_2 spiller en kritisk rolle for implementeringen af projekter for CCS og for CO_2- opsamling og -anvendelse. Sådanne ordninger omfatter brug af skibe, pramme, tog og lastbiler samt faste faciliteter til tilslutning og anløb, til likvefaktion, stødpudelagre og konvertere til CO_2 med henblik på dets videre transport gennem rørledning og med særlige transportformer.

(48) Det bør være muligt for medlemsstaterne at danne eller yde støtte til dannelsen af enheder, der har til formål at skabe CO_2-transportnet, herunder opførelse af infrastruktur eller levering af skibe eller andre transportmidler.

(49) Opsamling, lagring og anvendelse af CO_2 vil uundgåeligt være en del af Unionens dekarboniserede fremtid, herunder fjernelse. Der er behov for et velfungerende EU-dækkende marked for opsamlet CO_2, CO_2-injektionstjenester, CO_2-transporttjenester og CO_2-anvendelsesaktiviteter. Dette marked bør opfylde visse offentlige politikmål på den økonomisk mest fordelagtige måde. Et overordnet mål er en bæredygtig og omkostningseffektiv dekarbonisering af Unionens industri ved at sikre, at alle CO_2-emissioner, der ikke kan reduceres med tekniske midler, eller hvor det ikke

er økonomisk rentabelt at reducere disse emissioner, kan opsamles og enten lagres eller anvendes, så forsinkede emissioner undgås. Dette marked bør også garantere, at den geologiske lagring af opsamlet CO_2 er sikker, bæredygtig og permanent, og at opsamlet CO_2 er tilgængeligt for CO_2-anvendelsesaktiviteter i overensstemmelse med Unionens klimamål. Et velfungerende CO_2-marked bør også understøttes af et net af CO_2-transportinfrastruktur med et minimalt miljøaftryk, der er tilgængeligt for markedsaktører på retfærdige, åbne og ikkediskriminerende vilkår. Markedet bør overholde Unionens miljøstandarder.

(50) Anvendelse af opsamlet CO_2 i visse produktionsprocesser kan lagre CO_2 permanent eller bidrage til at mindske Unionens afhængighed af fossile brændstoffer. Derfor bør alle enheder, der er involveret i værdikæden for CO_2-injektionsaktiviteter fastsat i denne forordning, tilskyndes til at overveje, om den CO_2, der skal lagres, kan lagres permanent i nye produkter eller kan støtte Unionens mål om at mindske sin afhængighed af fossile brændstoffer.

(51) Unionen har været med til at opbygge et globalt økonomisk system baseret på åben, gennemsigtig og regelbaseret handel og har presset på for, at standarderne for social og miljømæssig bæredygtighed og klimaomstilling bliver efterlevet og fremmet, og Unionen tilslutter sig disse værdier fuldt ud. Unionen sigter mod at skabe lige vilkår ved at reformere Verdenshandelsorganisationen (WTO), opbygge nye partnerskaber og bekæmpe urimelig handelspraksis og overkapacitet i produktionen for at sikre et retfærdigt konkurrencemiljø for Unionens industri, herunder gennem nettonulindustripartnerskaber, og skabe kvalitetsjob til arbejdstagere.

(52) For at sikre Unionens adgang til en sikker og bæredygtig forsyning af nettonulteknologier, der er nødvendige for at sikre Unionens modstandsdygtighed, og for at nå dens mål om klimaneutralitet, er det indre marked nødt til at være et gunstigt miljø for innovation inden for nettonulteknologier. Innovation vil være en afgørende faktor for at sikre Unionens konkurrenceevne såvel som at nå nettonulmålene så hurtigt som muligt. I betragtning af den hurtige udvikling inden for nettonulteknologier og de betydelige reguleringsmæssige retningslinjer, der er fastlagt for den grønne omstilling, er det af største betydning, at der med henblik på at nå målene i denne forordning tages hensyn til de potentielle virkninger af EU-retten og de politiske initiativer på innovationsområdet under deres forberedelse, gennemgang og revision gennem anvendelse af innovationsprincippet.

(53) For at afspejle målene i denne forordning kan Kommissionen overveje at ajourføre de omstillingsforløb, som udvikles efter Kommissionens meddelelse fra maj 2021, og som kan identificere katalysatorer og flaskehalse for Unionens industris omstilling og konkurrenceevne, eller tage denne forordning i betragtning i sådanne fremtidige initiativer.

(54) I henhold til den første søjle i industriplanen for den grønne pagt skal Unionen udvikle og opretholde et industrigrundlag for levering af nettonulteknologiløsninger for at sikre sin energiforsyning og samtidig indfri sine ambitioner om klimaneutralitet. For at understøtte dette mål og undgå afhængighed med hensyn til levering af nettonulteknologier, som vil hæmme Unionens bestræbelser på at reducere emissionerne af drivhusgasser eller bringe energiforsyningssikkerheden i fare, bør denne forordning indeholde bestemmelser, der befordrer efterspørgslen efter bæredygtige og modstandsdygtige nettonulteknologier.

(55) Anvendelsen af obligatoriske minimumskrav sikrer, at den løftestangseffekt, som offentlige midler har på efterspørgslen efter bedre resultater af offentlige udbud for nettonulprodukter inden for miljømæssig bæredygtighed, øges på en struktureret måde, der er mulig at gennemføre for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder. Der bør fastsættes visse undtagelser for at sikre, at ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder undgår specifikke uønskede konsekvenser. Disse undtagelser vedrører monopolsituationer, specifikke markedssvigt eller situationer, hvor ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder kan blive stillet over for uforholdsmæssigt store omkostninger eller tekniske uforeneligheder. Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder bør fortsat frit kunne medtage supplerende minimumskrav i deres udbudsdokumenter, forudsat at de er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU ([26]), 2014/24/EU ([27]) eller 2014/25/EU ([28]) og gældende

([26]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([28]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

sektorlovgivning. De bør også på samme betingelser fortsat frit tillige kunne anvende tildelingskriterier til at identificere det økonomisk mest fordelagtige tilbud såsom pris, omkostninger eller andre kriterier.

(56) For bygge- og anlægskontrakter og koncessioner på bygge- og anlægsarbejder, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, bør de ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder vælge en, et eller flere særlige betingelser, krav eller kontraktlige forpligtelser for at bidrage til at nå flere mål såsom at tage hensyn til sociale eller beskæftigelsesrelaterede hensyn med henblik på at opnå et positivt socialt resultat, effektivt at tage højde for cybersikkerhedsproblemer, hvis det er relevant, eller at opnå tilstrækkelig sikkerhed for, at de relevante produkter vil blive leveret rettidigt. Disse aspekter er også vigtige for at fremme modstandsdygtighed. Der bør også indføres undtagelser vedrørende monopolsituationer, specifikke markedssvigt eller situationer, hvor ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder kan blive stillet over for uforholdsmæssigt store omkostninger eller tekniske uforeneligheder.

(57) I nogle tilfælde bør der lægges vægt på et tilbuds bidrag til modstandsdygtighed i forbindelse med visse tredjelande. Hvis Kommissionen har fastslået, at andelen af en nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i et tredjeland tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke teknologi eller af de pågældende komponenter i Unionen, bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder være forpligtet til at medtage flere betingelser i deres udbudsdokumenter for at opnå et modstandsdygtigt resultat. På den måde bør værdien af den specifikke nettonulteknologi eller de vigtigste specifikke komponenter i den specifikke nettonulteknologi med oprindelse i det pågældende tredjeland ikke overstige en grænse på 50 % på særlige betingelser. Hvis Kommissionen har fastslået, at andelen af forsyningen i Unionen af de pågældende produkter eller komponenter med oprindelse i et tredjeland er steget med mindst 10 procentpoint i gennemsnit i to på hinanden følgende år og er nået op på mindst 40 % af forsyningen i Unionen, bør den samme mekanisme desuden finde anvendelse. Dette vil gøre det muligt for Unionen at tage hensyn til nye afhængighedsforhold på en effektiv måde. For så vidt angår kontrakter, der er omfattet af Unionens bilag I til Verdenshandelsorganisationens aftale om offentlige udbud (»GPA-aftalen«) eller af andre relevante internationale aftaler, som Unionen er bundet af, bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke anvende disse betingelser om modstandsdygtighed på forsyningskilders økonomiske aktører, der har undertegnet disse aftaler.

(58) I tilfælde af manglende overholdelse af disse betingelser om modstandsdygtighed bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder også i deres udbudsdokumenter kræve, at den primære entreprenør er forpligtet til at betale en forholdsmæssig bod til den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed på mindst 10 % af værdien af kontraktens specifikke nettonulteknologier for at sikre, at mekanismen følges.

(59) Medlemsstaterne bør ikke diskriminere en udbyder af nettonulteknologier fra en anden medlemsstat eller udsætte denne for uberettiget forskelsbehandling. Denne forpligtelse afspejler den allerede eksisterende forpligtelse for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder til i overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU at behandle økonomiske aktører ens og uden forskelsbehandling og til at følge procedurereglerne i disse direktiver for at sikre, at principperne om ligebehandling og ikkeforskelsbehandling får virkning i praksis, og at offentlige udbudsprocedurer åbnes for konkurrence.

(60) Uden at det berører den EU-ret, der finder anvendelse på en bestemt teknologi, herunder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 ([29]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 ([30]), og medmindre andet er fastsat deri, bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kunne tage hensyn til diverse faktorer med indvirkning på klimaet og miljøet, når de bedømmer den miljømæssige bæredygtighed ved nettonulløsninger, som er blevet indhandlet på basis af nærværende forordning.

(61) Kommissionen bør tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge vejledende principper for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder med henblik på at fastsætte tekniske specifikationer, krav og kontraktgennemførelsesvilkår forbundet med miljømæssig bæredygtighed i forbindelse med offentlige kontrakter. Dette bør ikke berøre den EU-ret, der finder anvendelse på specifikke teknologier, herunder i henhold til forordning (EU) 2024/1781 og (EU) 2023/1542.

([29]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125/EF (EUT L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj.)

([30]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1542 af 12. juli 2023 om batterier og udtjente batterier, om ændring af direktiv 2008/98/EF og forordning (EU) 2019/1020 og om ophævelse af direktiv 2006/66/EF (EUT L 191 af 28.7.2023, s. 1).

(62) For i en offentlig udbudsprocedure eller en auktion at tage hensyn til behovet for at støtte produktion eller forbrug af energi fra vedvarende energikilder og behovet for at flytte forsyningskilderne til nettonulteknologi væk fra enkelte forsyningskilder, og uden at det berører Unionens internationale forpligtelser, bør forsyningen som minimum anses for at være utilstrækkeligt diversificeret, hvis den specifikke nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter kommer fra et tredjeland og tegner sig for mere end 50 % af denne forsyning i Unionen.

(63) For at fremme ansvarlig forretningsskik for tilbudsgivere, cybersikkerhed og datasikkerhed i forbindelse med de anvendte teknologier, projekter og tilhørende infrastrukturer og for at fremme gennemførelse af projekter fuldstændigt og rettidigt bør offentlige myndigheder, der tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, medtage prækvalifikationskriterier vedrørende ansvarlig forretningsskik, cybersikkerhed og datasikkerhed og evnen til at gennemføre et projekt fuldstændigt og rettidigt.

(64) For at understøtte målet om at udvikle og opretholde et industrigrundlag for levering af teknologier til vedvarende energi med henblik på at sikre Unionens energiforsyning og undgå afhængighed med hensyn til forsyning af disse teknologier, som vil forsinke Unionens indsats for at reducere drivhusgasemissionerne eller bringe energiforsyningssikkerheden i fare, bør offentlige myndigheder, der tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, øge bæredygtigheden og modstandsdygtigheden i forbindelse med forsyning af disse teknologier i Unionen. Medlemsstaterne bør vurdere auktioners bidrag til bæredygtighed ved at undersøge buddenes miljømæssige bæredygtighed og deres bidrag til innovation og energisystemintegration. Med henblik herpå bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre prækvalifikations- eller tildelingskriterier i forbindelse med tilrettelæggelse af auktioner. Mens prækvalifikationskriterierne bør være opfyldt i alle tilbudsgivernes projekter for at kunne deltage i en auktion, har tildelingskriterierne til formål at evaluere og rangordne de forskellige projekter, der deltager i en auktion.

(65) Ved overvejelsen af buddenes miljømæssige bæredygtighed, enten i form af prækvalifikationskriterier eller tildelingskriterier, kan offentlige myndigheder, der tilrettelægger auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, tage hensyn til forskellige elementer med indvirkning på klimaet og miljøet. Disse elementer kunne omfatte løsningens holdbarhed og pålidelighed, hvor let den er at reparere og vedligeholde, samt adgangen til sådanne tjenester, hvor let den er at opgradere og modernisere, hvor let den er at genanvende, og i hvilken kvalitet, dens forbrug af kemiske stoffer, dens forbrug af energi, vand og andre ressourcer i et eller flere af produktets livscyklusstadier, produktets og dets emballages vægt og dimensioner, anvendelse af fornyelige materialer, genanvendte eller brugte komponenter, mængde, karakteristika og tilgængelighed af hjælpematerialer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse, produktets miljøaftryk og dets miljøpåvirkning i hele dets livscyklus, produktets CO_2-aftryk, frigivelse af mikroplast, emissioner til luft, vand eller jord i et eller flere af produktets livscyklusstadier, mængden af produceret affald samt anvendelsesbetingelserne.

(66) For at støtte udformning og produktion af mere innovative og avancerede teknologier til vedvarende energi kan der i buddenes bidrag til bæredygtighed, enten i form af prækvalifikationskriterier eller tildelingskriterier, tages hensyn til bidraget til innovation ved at fastsætte prækvalifikations- eller tildelingskriterier, der fremmer anvendelse af helt nye løsninger eller forbedring af sammenlignelige avancerede løsninger.

(67) For at støtte integration af energi fra vedvarende energikilder i Unionens energisystem og dens fordele med henblik på omkostningseffektiv dekarbonisering kan der i buddenes bidrag til bæredygtighed tages hensyn til bidraget til energisystemintegration gennem f.eks. energilagring, overskudsvarme og -kulde samt produktion af vedvarende brint.

(68) For at øge modstandsdygtigheden inden for forsyning af nettonulteknologier til vedvarende energi og undgå overdreven afhængighed af lande med en høj forsyningskoncentration i Unionen bør offentlige myndigheder ved hjælp af prækvalifikations- eller tildelingskriterier overveje modstandsdygtighedsbidraget fra de forskellige projekter, der deltager i auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, idet der tages hensyn til behovet for at diversificere forsyningen af teknologier til vedvarende energi, uden at det berører Unionens internationale forpligtelser. Når de offentlige myndigheder anvender modstandsdygtighedskriteriet, bør de tage hensyn til, at forsyningen mindst bør anses for at være utilstrækkeligt diversificeret, hvis mere end 50 % af efterspørgslen i Unionen efter en specifik nettonulteknologi eller efter dens vigtige specifikke komponenter har oprindelse i et enkelt tredjeland.

(69) Når de anvendes som tildelingskriterier, berører vægtningen af kriterierne for et tilbuds bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed i forbindelse med auktioner med henblik på udbredelse af energi fra vedvarende energikilder ikke muligheden for, at de myndigheder, der tilrettelægger disse auktioner, kan fastsætte en højere tærskel for kriterierne vedrørende miljømæssig bæredygtighed, innovation og energisystemintegration, hvor dette er foreneligt med en grænse for ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i henhold til statsstøttereglerne. Under alle omstændigheder bør anvendelsen af disse kriterier og deres minimumsvægt og samlede vægt ved auktioner sikre, at auktionerne forbliver konkurrencedygtige og er i overensstemmelse med artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(70) For at øge Unionens forsyning af teknologier til vedvarende energi med henblik på at opfylde det samlede årlige benchmark for fremstillingsbehov i Unionen senest i 2030 bør der i denne forordning fastsættes en specifik andel af den auktionerede mængde, for hvilken der anvendes ikkeprisrelaterede kriterier. Kommissionen bør hvert andet år vurdere denne andel for at fastslå indvirkningen af ikkeprisrelaterede kriterier på udviklingen af Unionens årlige fremstilling af teknologier til vedvarende energi og udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder, herunder deres finansielle indvirkning og deres indvirkning på hastigheden af udbredelsen, samtidig med at der også tages hensyn til systemets brugbarhed og klarhed for projektudviklere. Hvis vurderingerne viser, at anvendelsen af kriterierne for modstandsdygtighed og bæredygtighed bidrager positivt til Unionens forsyningssikkerhed for nettonulteknologier, navnlig ved at øge Unionens kapacitet til at fremstille teknologier til vedvarende energi, og ikke i væsentlig grad hindrer opfyldelsen af de mål for vedvarende energi, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([31]), herunder udbredelsen i hver enkelt medlemsstat, bør anvendelsen af disse bestemmelser øges trinvist. Hvert trin bør være genstand for en konsekvensanalyse for at sikre, at højere andele fortsat bidrager positivt til forsyningssikkerheden med hensyn til teknologier til vedvarende energi, og at disse fordele opvejer virkningerne på omkostningerne ved og hastigheden af udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder. Ved fastsættelsen af andelen af den auktionerede mængde bør det, hvis det er relevant og muligt, tilsigtes at opnå en gradvis samlet stigning med henblik på at bidrage til at opfylde de overordnede mål i denne forordning og nå 50 % inden udgangen af 2029.

(71) Afhængigt af deres mål for udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder og deres nationale dekarboniseringsstrategier kan medlemsstaterne blive påvirket meget forskelligt af anvendelsen af kriterierne for modstandsdygtighed og bæredygtighed. Ved vurderingen af disse kriteriers indvirkning på udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder bør Kommissionen derfor undersøge den samlede finansielle indvirkning og virkningerne på udbredelsen i Unionen samt indvirkningen på medlemsstaterne og andre relevante interessenter, herunder husholdninger og virksomheder. For at fastslå indvirkningen på udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder og tage hensyn til praktiske erfaringer med anvendelse af ikkeprisrelaterede kriterier bør Kommissionen som led i sin vurdering og på en struktureret og gennemsigtig måde høre de nationale myndigheder, der gennemfører auktioner.

(72) Kriterierne for auktioner kan medføre en uforholdsmæssigt stor byrde for projektiværksættere for projekter vedrørende vedvarende energi med lille kapacitet. For at begrænse denne forordnings indvirkning på auktioner til støtte af projekter med en maksimal kapacitet på 10 megawatt bør medlemsstaterne kunne udelukke disse auktioner fra beregningen af den samlede mængde kapacitet, der auktioneres pr. år.

(73) Hvis auktioner, hvor der anvendes prækvalifikations-, modstandsdygtigheds- og bæredygtighedskriterier, har for lav deltagelse, bør udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder ikke bremses ved at forpligte medlemsstaterne til at anvende disse kriterier på den andel af auktionens mængde, hvor deltagelsen er for lav. Medlemsstaterne bør derfor kunne udelukke den andel af auktionens mængde, hvor deltagelsen er for lav, fra kravene til auktioner. En auktion anses for at have for lav deltagelse, når de bud, der afgives på den pågældende auktion, omfatter en mængde, der ligger under den samlede mængde kapacitet, der auktioneres.

(74) Med henblik på at oprette ordninger til gavn for husstande, virksomheder eller forbrugere, som tilskynder til indkøb af nettonulteknologislutprodukter, og uden at det berører Unionens internationale forpligtelser, bør forsyningen anses for at være utilstrækkeligt diversificeret, hvis en enkelt forsyningskilde dækker mere end 50 % af den samlede efterspørgsel efter en given nettonulteknologi i Unionen. For at sikre en ensartet anvendelse bør Kommissionen på datoen for denne forordnings anvendelse offentliggøre en årlig liste over oprindelsen af nettonulteknologislutprodukter, som falder ind under denne kategori, med angivelse af, hvor stor andel af Unionens forsyning der har oprindelse i differentierede forsyningskilder, i det seneste år, for hvilket der foreligger data.

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

(75) Ved Rådets afgørelse 2014/115/EU ([32]) blev bl.a. ændringen af GPA-aftalen godkendt. GPA-aftalen har til formål at opstille en multilateral ramme af afbalancerede rettigheder og forpligtelser i forbindelse med offentlige kontrakter med henblik på at liberalisere og skabe vækst i verdenshandelen. For så vidt angår kontrakter, der er omfattet af Unionens tillæg I til GPA-aftalen samt af andre relevante internationale aftaler, som Unionen er bundet af — bl.a. frihandelsaftaler samt artikel III:8(a) i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel af 1994 — vedrørende statslige organers udbud for indkøb af varer med henblik på kommercielt videresalg eller med henblik på anvendelse i produktionen af varer til kommercielt salg, bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke anvende modstandsdygtighedskravene til nettonulteknologier eller deres vigtigste specifikke komponenter, der kommer fra forsyningskilder, der har undertegnet disse aftaler.

(76) Anvendelsen af de fastsatte bestemmelser vedrørende modstandsdygtighed i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer i henhold til denne forordning bør ikke berøre artikel 25 i direktiv 2014/24/EU og artikel 43 og 85 i direktiv 2014/25/EU og jf. Kommissionens meddelelse af 24. juli 2019 med titlen »Vejledning om deltagelse af tredjelandes tilbudsgivere og varer på EU's marked for offentlige udbud«. Tilsvarende bør bestemmelserne om offentlige indkøb, herunder artikel 67, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU tillige med eventuelle gennemførelsesforanstaltninger som følge af forordning (EU) 2024/1781, fortsat finde anvendelse på bygge- og anlægsarbejder, varer og tjenesteydelser, der er omfattet af nærværende forordning.

(77) For at begrænse den administrative byrde som følge af behovet for at tage hensyn til krav vedrørende et tilbuds bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed, navnlig for mindre offentlige indkøbere og for kontrakter af lavere værdi, som ikke har nogen væsentlig indvirkning på markedet, bør anvendelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning udskydes i to år for offentlige indkøbere, der ikke er indkøbscentraler, og for kontrakter til en værdi af under 25 mio. EUR.

(78) Med henblik på anvendelsen af de fastsatte bestemmelser vedrørende offentlige udbudsprocedurer i henhold til denne forordning bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, når et produkt er omfattet af en delegeret retsakt, som er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 ([33]), kun indkøbe produkter, der opfylder forpligtelsen i nævnte forordnings artikel 7, stk. 2.

(79) Husholdninger, virksomheder og slutforbrugere tegner sig for en betydelig del af Unionens efterspørgsel efter nettonulteknologislutprodukter, og offentlige støtteordninger, der skal tilskynde husstandene til indkøb af sådanne produkter — navnlig sårbare husstande og forbrugere i lavindkomstgruppen og i den lavere mellemindkomstgruppe — udgør vigtige værktøjer til at fremskynde den grønne omstilling. Inden for rammerne af det initiativ for tagmonterede solcelleanlæg, der blev bebudet i Kommissionens meddelelse af 18. maj 2022, bør medlemsstaterne f. eks. oprette nationale programmer til støtte for en massiv udbredelse af tagmonteret solenergi. I REPowerEU-planen opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at gøre fuld brug af støtteforanstaltninger, der tilskynder til at skifte til varmepumper. Sådanne støtteordninger, der oprettes nationalt af medlemsstaterne eller lokalt af lokale eller regionale myndigheder, bør desuden bidrage til at forbedre bæredygtigheden og modstandsdygtigheden i Unionens nettonulteknologi. Offentlige myndigheder bør eksempelvis yde en større finansiel kompensation for indkøb af nettonulteknologislutprodukter, der vil yde et større bidrag til modstandsdygtighed i Unionen. Offentlige myndigheder kan betinge ordningers støtteberettigelse af bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed. I den forbindelse opfordres medlemsstaterne til at tage hensyn til ordningens tilgængelighed for borgere, der lever i energifattigdom. De offentlige myndigheder bør sikre, at deres ordninger er åbne, gennemsigtige og ikkediskriminerende, således at de bidrager til at øge efterspørgslen efter nettonulteknologiprodukter i Unionen. De offentlige myndigheder bør også begrænse den supplerende finansielle kompensation for sådanne produkter for ikke at bremse udbredelsen af nettonulteknologi i Unionen. For at øge effektiviteten af sådanne ordninger bør medlemsstaterne sørge for, at informationen let kan tilgås af både forbrugere og producenter af nettonulteknologi på et gratis websted. De offentlige myndigheders anvendelse af kriterier om bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed i ordninger rettet mod forbrugere eller husstande bør ikke berøre statsstøttereglerne og WTO-reglerne om subsidier.

(80) Når medlemsstaterne, de regionale eller lokale myndigheder eller offentligretlige organer — eller sammenslutninger bestående af en eller flere sådanne myndigheder eller et eller flere sådanne offentligretlige organer — udformer

([32]) Rådets afgørelse 2014/115/EU af 2. december 2013 om indgåelse af protokollen om ændring af aftalen om offentlige udbud (EUT L 68 af 7.3.2014, s. 1).

([33]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

ordninger til gavn for husstande, virksomheder eller forbrugere, som tilskynder til indkøb af nettonulteknologislutprodukter, bør de sikre, at Unionens internationale forpligtelser overholdes, bl.a. ved at sikre, at sådanne ordninger ikke er af et omfang, der i alvorlig grad skader WTO-medlemmernes interesser.

(81) Kommissionen bør også kunne bistå medlemsstaterne med at udforme ordninger rettet mod husstande, virksomheder og forbrugere med henblik på at skabe synergier og udveksle bedste praksis. Nettonulplatformen i Europa (»platformen«) bør også spille en vigtig rolle med hensyn til at fremskynde gennemførelsen af medlemsstaternes og de offentlige myndigheders bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed i deres praksis i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer og auktioner. Kommissionen bør efter høring af platformen vedtage en gennemførelsesretsakt, der præciserer kriterierne for vurdering af bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed. Denne retsakt bør lægge særlig vægt på små og mellemstore virksomheder (SMV'er), som bør have en fair chance for at deltage i det betydelige marked for offentlige udbud. Den bør også sikre, at kravene med hensyn til bæredygtighed og modstandsdygtighed anvendes på en måde, der sikrer fair og lige konkurrence mellem markedsaktørerne uanset deres ejerskabsstruktur.

(82) For at sikre, at offentlige udbudsprocedurer og auktioner med henblik på anvendelse af vedvarende energikilder reelt bidrager til Unionens modstandsdygtighed, skal disse aktiviteter være forudsigelige for industrien. For at industrien skal have mulighed for at tilpasse sin produktion i tide, bør ordregivende myndigheder og ordregivende enheder på forhånd informere markedsaktørerne om deres anslåede behov for indkøb af nettonulteknologiprodukter.

(83) Ud over foranstaltninger rettet mod efterspørgsel fra den offentlige sektors og fra husholdningernes side kan Unionen overveje foranstaltninger til at lette udbredelsen af nettonulteknologier i Unionens industrielle værdikæder med særlig vægt på SMV'er, navnlig ved at lette forbindelsen mellem udbud og efterspørgsel fra industrien.

(84) Som det fremgik af meddelelsen om industriplanen for den grønne pagt, er Unionens industri under hårdt pres, hvad angår markedsandele, fordi tredjelandes subsidier skaber ulige konkurrencevilkår. Denne situation skaber en konkurrencemæssig udfordring for Unionen, som skal opretholde og udvikle sin egen industri, og skaber behov for en resolut og ambitiøs reaktion fra Unionens side med henblik på at ajourføre de retlige rammer.

(85) I betragtning af Unionens mål om at mindske den strategiske afhængighed af tredjelande med hensyn til nettonulteknologier er det afgørende, at offentlige støttemekanismer såsom offentlige udbudsprocedurer og auktioner ikke forværrer en sådan afhængighed. Der bør derfor, hvis det er nødvendigt og relevant, fastsættes begrundede begrænsninger for andelen af produkter fra tredjelande i vareindkøbskontrakter, hvis Kommissionen har fastslået, at de betingelser vedrørende modstandsdygtighed, der er fastsat i denne forordning, er opfyldt. Endvidere bør der gøres en indsats for effektivt at bekæmpe urimelige subsidier fra tredjelande, der underminerer de lige konkurrencevilkår, f.eks. ved at anvende alle mulige foranstaltninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1031 ([34]) og (EU) 2022/2560 ([35]).

(86) Adgang til offentlig og privat finansiering er afgørende for at sikre Unionens åbne strategiske autonomi og for at etablere et solidt og konkurrencemæssigt grundlag for fremstilling af nettonulteknologier og de tilhørende forsyningskæder i hele Unionen. Størstedelen af de investeringer, der er nødvendige for at nå målene i den europæiske grønne pagt, vil komme fra privat kapital, som vil blive tiltrukket af både vækstpotentialet i økosystemet for nettonulteknologi og en stabil og ambitiøs politisk ramme. Velfungerende, dybe og velintegrerede kapitalmarkeder vil derfor være afgørende for at rejse og kanalisere de midler, der er nødvendige for den grønne omstilling og for projekter til fremstilling af nettonulteknologi. Det er derfor nødvendigt at gøre hastige fremskridt hen imod kapitalmarkedsunionen, hvis Unionen skal nå sine nettonulmål. Dagsordenen for bæredygtig finansiering (og blandet finansiering) spiller også en afgørende rolle med hensyn til at øge investeringerne i nettonulteknologier i værdikæderne, samtidig med at sektorens konkurrenceevne sikres. Som anført i det arbejdsdokument fra

([34]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1031 af 23. juni 2022 om adgangen for tredjelandes erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser til Unionens markeder for offentlige udbud og koncessioner og procedurer for støtte til forhandlingerne om adgang for Unionens erhvervsdrivende, varer og tjenesteydelser til tredjelandes markeder for offentlige udbud og koncessioner (Instrument for internationale offentlige udbud) (EUT L 173 af 30.6.2022, s. 1).

([35]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2560 af 14. december 2022 om udenlandske subsidier, der fordrejer det indre marked (EUT L 330 af 23.12.2022, s. 1).

Kommissionens tjenestegrene, der ledsager denne forordning, beløber investeringsbehovet sig til ca. 92 mia. EUR i perioden 2023-2030 med et interval på mellem ca. 52 mia. EUR og ca. 119 mia. EUR afhængigt af forskellige scenarier, hvilket vil medføre et offentligt finansieringsbehov på 16-18 mia. EUR. I betragtning af at denne vurdering kun tager hensyn til seks specifikke teknologier, vil det reelle investeringsbehov sandsynligvis være væsentligt højere.

(87) Private investeringer foretaget af virksomheder og finansielle investorer har afgørende betydning. Hvis det ikke er tilstrækkeligt med private investeringer alene, kan en effektiv udrulning af projekter til fremstilling af nettonulteknologi eventuelt kræve offentlig støtte, f.eks. i form af garantier, lån eller egenkapital- og kvasiegenkapitalinvesteringer, samtidig med at forvridninger på det indre marked undgås. Når denne offentlige støtte ydes i form af statsstøtte, bør en sådan støtte have en tilskyndende effekt og være nødvendig, målrettet, midlertidig, hensigtsmæssig og forholdsmæssigt afpasset, samtidig med at konkurrencen og samhørigheden på det indre marked bevares. De nugældende retningslinjer for statsstøtte, som for nylig er blevet grundigt revideret i overensstemmelse med de to omstillingsmål, giver rigelig mulighed for at støtte investeringer i projekter, som er omfattet af denne forordning, på visse betingelser. Medlemsstaterne kan spille en vigtig rolle med hensyn til at lette adgangen til finansiering af projekter til fremstilling af nettonulteknologi ved gennem målrettet og midlertidig statsstøtte at afhjælpe markedssvigt. De midlertidige krise- og omstillingsrammebestemmelser, som blev vedtaget den 9. marts 2023, har til formål at sikre lige vilkår på det indre marked, som er målrettet mod de sektorer, hvor der er konstateret en risiko for udflytning af produktionen til tredjelande, og som samtidig er forholdsmæssigt afpassede med hensyn til støttebeløbene. Derved gives medlemsstaterne mulighed for at træffe foranstaltninger til støtte for nye investeringer i produktionsanlæg i veldefinerede nettonulsektorer, bl.a. gennem skattefordele. De tilladte støttebeløb kan moduleres med højere støtteintensitet og loft for støttebeløb, hvis investeringerne foretages i støtteberettigede områder for at bidrage til at nå målet om konvergens mellem EU's medlemsstater og regioner. For at undgå fragmentering af det indre marked er der behov for passende betingelser for at verificere de konkrete risici for, at investeringen føres ud af EØS, og verificere, at der ikke er nogen risiko for flytning internt i EØS. For at mobilisere nationale midler til dette formål opfordres medlemsstaterne til i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF at bruge 25 % af indtægterne fra emissionshandelssystemet, som de årligt opkræver fra ETS-auktioner.

(88) Enhver yderligere mobilisering af statsstøtte bør være målrettet, midlertidig og i overensstemmelse med Unionens politiske mål såsom den europæiske grønne pagt og søjlen. En sådan finansiering må på linje med Unionens konkurrence- og samhørighedspolitikker ikke føre til yderligere uligheder mellem medlemsstaterne.

(89) Offentlig støtte bør anvendes til at afhjælpe afdækkede specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssig måde, og foranstaltningerne bør ikke overlappe med eller fortrænge privat finansiering eller forvride konkurrencen på det indre marked. Foranstaltninger bør have en tydelig merværdi for Unionen. Offentlige investeringer kan navnlig fokusere på de nødvendige infrastrukturinvesteringer, på fremme af innovation og på opskalering af banebrydende teknologier.

(90) Flere af Unionens finansieringsprogrammer, såsom genopretnings- og resiliensfaciliteten, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([36]), InvestEU, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 ([37]), samhørighedspolitikkens programmer og innovationsfonden, der blev oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ([38]), er ligeledes disponible til at finansiere investeringer i projekter til fremstilling af nettonulteknologi. Desuden vil STEP bidrage til bedre at kanalisere eksisterende EU-midler i retning af kritiske investeringer, der har til formål at støtte udviklingen eller fremstillingen af kritiske teknologier, herunder rene teknologier.

(91) Med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 ([39]) blev der stillet yderligere 20 mia. EUR i ikketilbagebetalingspligtig støtte til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at fremme energieffektivitet og erstatte fossile brændstoffer, gennem bl.a. Unionens industrielle nettonulprojekter. Som påpeget i Kommissionens

([36]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

([37]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30).

([38]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/435 af 27. februar 2023 om ændring af forordning (EU) 2021/241 for så vidt angår kapitler om REPowerEU i genopretnings- og resiliensplaner og om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 og (EU) 2021/1755 og direktiv 2003/87/EF (EUT L 63 af 28.2.2023, s. 1).

vejledning om REPowerEU-kapitlerne opfordres medlemsstaterne til i REPowerEU-kapitlet i deres genopretnings- og resiliensplaner at medtage foranstaltninger, som støtter investeringer i fremstilling af nettonulteknologier og industriel innovation i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ([40]).

(92) InvestEU er Unionens flagskibsprogram til fremme af investeringer, navnlig i den grønne og den digitale omstilling, ved at yde finansiering og teknisk bistand, f.eks. gennem blandingsmekanismer. En sådan tilgang tiltrækker yderligere offentlig og privat kapital. Desuden opfordres medlemsstaterne til at bidrage til medlemsstatssegmentet i InvestEU med henblik på at støtte finansielle produkter, der er tilgængelige for fremstilling af nettonulteknologi, uden at dette berører de gældende statsstøtteregler.

(93) Medlemsstaterne kan yde støtte fra samhørighedspolitikkens programmer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 ([41]) for at befordre udbredelsen af strategiske nettonulprojekter samt projekter til fremstilling af nettonulteknologi i alle regioner, særligt i mindre udviklede regioner, overgangsregioner og i områder, der er genstand for Fonden for Retfærdig Omstilling, gennem investeringspakker med infrastruktur, produktive investeringer i innovation, SMV'ernes fremstillingskapacitet, tjenesteydelser og foranstaltninger til uddannelse og opkvalificering, herunder støtte til kapacitetsopbygning hos offentlige myndigheder og blandt projektiværksættere. Instrumentet for teknisk støtte, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 ([42]), kan bistå medlemsstaterne og regionerne med at udarbejde nettonulstrategier for vækst, forbedre erhvervsklimaet, mindske bureaukratiet og fremskynde godkendelsesprocedurerne. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at fremme bæredygtigheden af nettonulprojekter ved at integrere disse investeringer i Unionens værdikæder, navnlig gennem tværregionale og grænseoverskridende samarbejdsnetværk. Det bør overvejes at vedtage sådanne foranstaltninger, navnlig for så vidt angår accelerationszoner.

(94) Innovationsfonden udgør også en særdeles lovende og omkostningseffektiv mulighed for at støtte opskaleringen af fremstillingen og udbredelsen af ren brint og andre nettonulteknologier i Unionen og dermed styrke Unionens suverænitet inden for de teknologier, der er centrale for klimaindsatsen og energisikkerheden.

(95) For at afhjælpe begrænsningerne i den fragmenterede offentlige og private investeringsindsats og lette integrationen og investeringsafkastet bør Kommissionen og medlemsstaterne koordinere de eksisterende finansieringsprogrammer på EU-plan og nationalt plan bedre og skabe synergier imellem dem og bør desuden sikre bedre koordinering og samarbejde med industrien og centrale interessenter i den private sektor. Platformen spiller en nøglerolle med hensyn til at skabe et samlet overblik over tilgængelige og relevante finansieringsmuligheder og drøfte de individuelle finansieringsbehov for strategiske nettonulprojekter. Med henblik på at tilskynde til fremstilling af nettonulteknologier i Unionen kan platformen drøfte, hvordan finansieringen, de lovgivningsmæssige rammer samt investeringsgarantier og garantier for, at der ikke sker flytning, kan håndteres.

(96) I betragtning af den betydning, som projekter til fremstilling af nettonulteknologi og strategiske nettonulprojekter har for Unionens energiforsyning, bør visse administrative restriktioner desuden delvis ophæves eller forenkles for at fremskynde gennemførelsen af sådanne projekter.

(97) Rumdata og tjenester, der hidrører fra Unionens rumprogram, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 ([43]), navnlig Copernicus, skal så vidt muligt anvendes til at tilvejebringe oplysninger om geologi, biologi, økologi, socioøkonomisk udvikling og ressourceadgang med henblik på miljøvurderinger og tilladelser. Sådanne data og tjenester, navnlig Copernicuskapacitet til at overvåge og kontrollere menneskeskabte CO_2-emissioner, har relevans for vurderingen af virkningerne af industrielle projekter og virkningerne af fald i menneskeskabte CO_2-emissioner på klodens samlede koncentrationer og udledninger af drivhusgasser.

([40]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

([41]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

([42]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/240 af 10. februar 2021 om oprettelse af et instrument for teknisk støtte (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 1).

([43]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69).

(98) Kommissionen bør som fastsat i artikel 10, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 ([44]) anmode en eller flere europæiske standardiseringsorganisationer om at udarbejde et udkast til europæiske standarder til støtte for målene i nærværende forordning.

(99) Brintknudepunkter (»Hydrogen Valleys«) til slutanvendelsesformål i industrien spiller en vigtig rolle i dekarboniseringen af de energiintensive industrier. REPowerEU opstiller et mål om at fordoble antallet af brintknudepunkter i Unionen. For at nå dette mål bør medlemsstaterne fremskynde deres godkendelsesprocedurer og bør overveje at oprette reguleringsmæssige nettonulsandkasser samt prioritere adgangen til finansiering. For at styrke nettonulindustriens modstandskraft bør medlemsstaterne sørge for at sammenkoble brintknudepunkter på tværs af Unionens grænser. Industrianlæg, som producerer deres egen energi, og som kan yde et positivt bidrag til elproduktionen, bør gennem en forenkling af de forskriftsmæssige krav tilskyndes til at bidrage til det intelligente elforsyningsnet som energiproducenter.

(100) Reguleringsmæssige nettonulsandkasser kan være et vigtigt redskab til at fremme innovation inden for nettonulteknologi og reguleringsmæssig læring. Innovation skal muliggøres gennem forsøgsrum, fordi de videnskabelige resultater skal afprøves i et kontrolleret virkelighedstro miljø. Der bør indføres reguleringsmæssige nettonulsandkasser for at afprøve innovative nettonulteknologier eller andre innovative teknologier med potentiale til at muliggøre omstilling til en klimaneutral og ren økonomi og mindske den strategiske afhængighed i et kontrolleret virkelighedstro miljø i et begrænset tidsrum, hvorved reguleringsmæssig læring, potentiel opskalering og større udbredelse styrkes. Der bør findes en balance mellem retssikkerheden for deltagere i de reguleringsmæssige nettonulsandkasser og opfyldelsen af målene i EU-retten. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte undtagelser fra reguleringsmæssige nettonulsandkasser i national ret, samtidig med at de sikrer overholdelse af EU-retten og de væsentlige krav til nettonulteknologi, der er fastsat i national ret. Kommissionen offentliggjorde i 2023 en vejledning for sandkasser som bebudet i den nye europæiske innovationsdagsorden for at støtte medlemsstaterne i at udarbejde reguleringsmæssige nettonulsandkasser. Disse innovative teknologier kan ende med at blive afgørende for at nå Unionens mål om klimaneutralitet og sikre forsyningssikkerheden og modstandsdygtigheden i Unionens energisystem.

(101) Unionens strategiske energiteknologiplan (SET-planen), der blev revideret i Kommissionens meddelelse af 20. oktober 2023, støtter udviklingen af rene, effektive og omkostningseffektive energiteknologier gennem koordinering og samarbejde inden for forskning og innovation i ren energi, der samler den europæiske industri, forskningsorganisationer og regeringsrepræsentanter fra landene i SET-planen ([45]). Revisionen af SET-planen har til formål at tilpasse de oprindelige strategiske mål i SET-planen til den europæiske grønne pagt, REPowerEU og industriplanen for den grønne pagt, navnlig denne forordning. Den har til formål at fremme en fælles tilgang til at nå Europas dekarboniseringsmål, støtte europæiske nettonulteknologier og opbygge en bæredygtig og modstandsdygtig energifremtid. SET-planen har haft en strukturerende virkning på fælles forsknings- og innovationsforanstaltninger og har hjulpet med at opfylde fælles energiforsknings- og teknologimål hurtigere og mere effektivt. SET-planen har bidraget til at bringe forsknings- og innovationsindsatsen på linje og fungere som løftestang for de deltagende landes nationale offentlige finansiering til støtte for de fælles aftalte forsknings- og innovationsprioriteter gennem partnerskabet om omstilling til ren energi og partnerskabet om byomstilling inden for rammerne af Horisont Europa, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 ([46]), som et eksempel på et vellykket tværsektorielt Unionssamarbejde. SET-planen spiller en central rolle i gennemførelsen af forsknings-, innovations- og konkurrencedimensionen i energiunionen i de nationale energi- og klimaplaner. Siden SET-planen blev indført i 2007, har den imidlertid været et uofficielt forum. Nærværende forordning giver momentum til at forstærke broen mellem europæisk innovation og fremstillingen af nye innovative teknologier.

(102) Der er behov for flere velkvalificerede arbejdstagere for at muliggøre den grønne og den digitale omstilling og Unionens bæredygtige vækst og konkurrenceevne, opskaleringen af forsyningskæderne for Unionens nettonulteknologiindustrier og fastholdelsen af kvalitetsjob i Unionen. Dette indebærer betydelige investeringsbehov i omskoling og opkvalificering, bl.a. inden for erhvervsuddannelse. Energiomstillingen vil kræve en betydelig stigning i antallet af velkvalificerede arbejdstagere i en række sektorer, bl.a. inden for vedvarende energi og energilagring og råstoffer, og

([44]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

([45]) På nuværende tidspunkt alle EU-medlemsstater plus IS, NO og TR.

([46]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/695 af 28. april 2021 om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation — og om reglerne for deltagelse og formidling og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 1).

dette medfører et stort potentiale for at skabe kvalitetsjob. Behovet for færdigheder i undersektoren for brintbrændselsceller anslås alene inden for fremstilling til 180 000 fagudlærte, teknikere og ingeniører i 2030 ifølge SET-planen. I sektoren for solcelleenergi vil der skulle besættes for op til 66 000 stillinger alene inden for fremstilling. Det er derfor yderst vigtigt at gøre job inden for nettonulteknologier attraktive og tilgængelige og at sætte ind over for det nuværende misforhold mellem arbejdstagernes færdigheder og virksomhedernes behov.

(103) Da det ikke er muligt at styrke Unionens kapacitet til at fremstille vigtige nettonulteknologier uden en betydelig velkvalificeret arbejdsstyrke, er det nødvendigt at træffe foranstaltninger, som kan styrke integreringen og aktivere flere mennesker på arbejdsmarkedet, ikke mindst kvinder, unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, personer med migrantbaggrund, ældre og personer med handicap Desuden bør dette omfatte arbejdstagere fra tredjelande, da Unionen kun tiltrækker få kvalificerede migranter. I overensstemmelse med målene i Rådets henstilling om sikring af en retfærdig omstilling til klimaneutralitet er det magtpåliggende at yde særlig støtte til jobskifte for arbejdstagere i sektorer, der er ramt af afskedigelser og tilbagegang. Dette indebærer, at der skal investeres i færdigheder for alle, samtidig med at der anlægges en målrettet tilgang til sårbare grupper og regioner under omstilling. Slutmålet bør være at skabe de kvalitetsjob i Unionen, der er nødvendige for nettonulteknologier i overensstemmelse med målene for beskæftigelse og uddannelse i søjlen, herunder rimelige og passende lønninger, forbedring af leve- og arbejdsvilkår og sikring af trygge og sunde arbejdspladser samt retten til livslang kvalitetslæring. Mangel på færdigheder og arbejdskraft kan også skyldes uattraktive job og dårlige arbejdsvilkår. Forbedring af jobkvaliteten i sektorer og virksomheder med dårlige arbejdsvilkår er derfor et vigtigt element i at tiltrække arbejdstagere. På grundlag af og under fuld hensyntagen til eksisterende initiativer, som f.eks. den europæiske pagt for færdigheder, aktiviteter på EU-plan vedrørende viden om og prognoser for færdigheder, som f. eks. dem fra Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed, og planerne for sektorsamarbejde om færdigheder er målet at mobilisere alle aktører for at sikre relevans og øge udbredelsen af uddannelsesprogrammerne, herunder medlemsstaternes myndigheder, også på regionalt og lokalt niveau, uddannelsesudbydere, arbejdsmarkedets parter og industrien, navnlig SMV'er, samt alle typer universiteter, med henblik på at identificere færdighedsbehov, udvikle uddannelsesprogrammer og hurtigt tage disse i brug i stor skala. Strategiske nettonulprojekter har en nøglerolle at spille i denne henseende. Medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre relevant finansiel støtte ved bl.a. at udnytte EU-budgettets muligheder gennem instrumenter såsom ESF +, InvestEU, Fonden for Retfærdig Omstilling, Horisont Europa, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, genopretnings- og resiliensfaciliteten, Moderniseringsfonden, der blev oprettet i henhold til artikel 10d i direktiv 2003/87/EF, REPowerEU, programmet for det indre marked og STEP. Den finansielle støtte bør omfatte startfinansiering fra Kommissionen til at oprette de europæiske akademier for nettonulindustrien (»akademierne«) og til at give dem mulighed for at fungere med henblik på at blive finansielt bæredygtige tre år efter deres oprettelse, herunder ved at modtage finansielle bidrag fra den private sektor.

(104) Akademierne bør lanceres med henblik på at udvikle uddannelsesprogrammer, indhold og materialer samt de eksamensbeviser, der viser, at et læringsprogram er blevet udviklet af et af akademierne, at opkvalificere og omskole personer i alle arbejdsaldre som nødvendigt for vigtige værdikæder for nettonulteknologi, og at tilbyde nævnte programmer, indhold og materialer til relevante uddannelsesudbydere og andre aktører, der er involveret i opkvalificering og omskoling i medlemsstaterne, til frivillig brug. Akademierne bør spille en formidlende rolle med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt for indholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelse. I den forbindelse bør akademierne bidrage til det langsigtede mål om samtidig at genindustrialisere og dekarbonisere Unionen, reagere på kritisk mangel på færdigheder samt bidrage til dens åbne strategiske autonomi og imødekomme behovet for EU-fremstillede nettonulteknologier ved at styrke Unionens evne til at innovere og producere. Akademierne bør lanceres på grundlag af Kommissionens vurdering af manglen på færdigheder, som beror på eksisterende og objektive undersøgelser, i nettonulteknologiindustrier, der er afgørende for den industrielle transformation og dekarbonisering. Hvert enkelt akademi bør udarbejde en handlingsplan med milepæle og mål, herunder med hensyn til antallet af lærende, der skal baseres på en vurdering af manglen på færdigheder.

(105) Akademierne bør tilskynde til, at der sammen med andre nødvendige færdigheder undervises i tværgående færdigheder, der letter den erhvervsmæssige mobilitet. Akademierne bør gøre deres læringsindhold tilgængeligt på forskellige sprog, således at så mange lærende som muligt kan få adgang til læringsprogrammerne. De bør tilbyde uddannelse på alle færdighedsniveauer i det omfang, det er nødvendigt, og således fokusere på alle uddannelses- og kvalifikationsniveauer i værdikæden i de berørte sektorer. Uddannelsesudbydere i medlemsstaterne kan supplere uddannelsesindhold og -materiale, der er udviklet af akademierne, med yderligere relevante oplysninger, der udarbejdes på medlemsstatsplan, og som f.eks. afspejler national ret om arbejdstagerrettigheder og sociale

rettigheder, gældende kollektive overenskomster eller områdekrav eller sektorspecifikke krav, med inddragelse af arbejdsmarkedets parter og økonomiske partnere, hvis det er relevant. Læringsindholdet bør også målrettes ansatte i nationale og lokale forvaltninger, navnlig dem med ansvar for udstedelse af tilladelser, konsekvensanalyser og regulering af nye teknologier, og dermed bidrage til kapacitetsopbygning blandt de nationale forvaltninger og til at mindske forskelle mellem medlemsstaterne.

(106) For at støtte gennemsigtighed og overførsel af færdigheder og arbejdstagernes mobilitet vil akademierne udfærdige og fremme uddannelsesudbyderes udstedelse af eksamensbeviser, herunder, hvis det er relevant, mikroeksamensbeviser, som attestering for de opnåede læringsresultater. De eksamensbeviser, der er udviklet af akademierne, kan udstedes af uddannelsesudbydere eller af de ordregivende organer i de medlemsstater, hvor et uddannelsesprogram udviklet af akademierne er blevet gennemført med et positivt resultat. Eksamensbeviserne bør udstedes i samme format som de europæiske digitale eksamensbeviser for læring og kan eventuelt integreres i Europass og kan i relevante tilfælde, og hvor det er muligt, indgå i de nationale kvalifikationsrammer. Det europæiske arbejdsformidlingsnet (Eures), der tilbyder information, rådgivning og rekruttering eller jobformidling til fordel for arbejdstagere og arbejdsgivere i hele Unionen, kan spille en væsentlig rolle i offentliggørelsen af ledige stillinger vedrørende nettonulteknologi og, hvor det er relevant, udbredelsen af europæiske erhvervsprofiler.

(107) Platformen bør bistå med at styre akademiernes arbejde og sikre, at deres indhold imødekommer den mangel på færdigheder, som er konstateret i Kommissionens vurdering, og føre overordnet tilsyn. Medlemsstaterne bør sikre, at den udpegede nationale repræsentant kan fungere som brobygger mellem de relevante nationale ministerier og kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt de nationale arbejdsmarkedsparter og repræsentanter for industrien. Platformen bør overvåge de fremskridt, som de forskellige akademier gør, analysere de grundlæggende årsager til manglen på færdigheder og identificere, i hvilket omfang udbredelsen af akademiernes uddannelsesprogrammer imødekommer manglen på færdigheder i nettonulteknologiindustrien og supplerer eksisterende uddannelsesmuligheder inden for nettonulteknologier i medlemsstaterne. Platformen bør rapportere om udbredelsen af læringsprogrammerne, herunder gennem en statusrapport, der skal forelægges tre år efter oprettelsen af hvert akademi, med angivelse af antallet af lærende, der drager fordel af akademiernes uddannelser, opdelt efter industrisektorer, køn, alder og uddannelses- og kvalifikationsniveauer.

(108) Da der ikke findes specifikke bestemmelser i EU-retten, som indfører mindstekrav til, hvilken uddannelse der giver ret til adgang til eller udøvelse af et lovreguleret erhverv, er det op til medlemsstaterne at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres. Nationale regler om adgang til lovregulerede erhverv bør dog ikke udgøre en ubegrundet eller uforholdsmæssig hindring for udøvelsen af disse grundlæggende rettigheder. Kompetencen til at regulere adgangen til et erhverv skal udøves inden for rammerne af principperne om ikkeforskelsbehandling og proportionalitet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 ([47]). Medlemsstaterne bør i deres vurdering tage hensyn til eventuelle skadelige virkninger, som regulering eller erhverv kan have på udbuddet af færdigheder inden for nettonulindustrien, og bestræbe sig på at begrænse reguleringen på disse områder mest muligt.

(109) Hvis medlemsstaterne fastslår, at de læringsprogrammer, der er udviklet af akademierne, svarer til de specifikke kvalifikationer, som værtsmedlemsstaten kræver for at få adgang til lovregulerede aktiviteter inden for et erhverv af særlig interesse for nettonulindustrien i den pågældende medlemsstat, bør medlemsstaterne i forbindelse med adgang til et lovreguleret erhverv og med henblik på at fremme mobiliteten i erhverv inden for nettonulindustrien behandle disse eksamensbeviser som tilstrækkelige uddannelsesbeviser i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF ([48]).

(110) Nettonulteknologiers bidrag til Unionens dekarboniseringsmål kan først realiseres, når teknologierne implementeres. Denne implementering vil sandsynligvis i et vist omfang ske i private husholdninger, men størstedelen af dekarboniseringen vil komme fra dekarbonisering af industriprocesser. Med henblik på at sikre, at der investeres i denne dekarbonisering i Unionen, hvilket er afgørende for at sikre kvalitetsjob og velstand i Unionen og for at opfylde Unionens dekarboniseringsmål, er det afgørende, at denne forordning bidrager til at forbedre investeringsklimaet for industrien i Unionen.

([47]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv (EUT L 173 af 9.7.2018, s. 25).

([48]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

(111) På EU-plan bør der oprettes en platform bestående af medlemsstaterne og med Kommissionen som formand. Platformen kan rådgive og bistå Kommissionen og medlemsstaterne i konkrete spørgsmål og fungere som et referenceorgan, hvor Kommissionen og medlemsstaterne koordinerer deres indsats og gør det lettere at udveksle oplysninger om spørgsmål, der vedrører denne forordning. Platformen bør endvidere udføre de opgaver, der er fastsat i denne forordning, navnlig vedrørende tilladelser, herunder centrale kontaktpunkter, strategiske nettonulprojekter, koordinering af finansiering, adgang til markeder, færdigheder, reguleringsmæssige nettonulsandkasser samt assistance til Kommissionen i forbindelse med vurderingen af gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger, hvis Kommissionen konkluderer, at det ikke er sandsynligt, at denne forordnings generelle mål vil blive nået. Om nødvendigt kan platformen nedsætte stående eller midlertidige undergrupper og indbyde tredjeparter såsom eksperter eller repræsentanter fra nettonulindustrier.

(112) Hvis det er relevant og nyttigt, bør platformen søge tæt samarbejde med andre relevante initiativer, platforme og grupper fra Kommissionen med henblik på at søge synergier, udveksle ekspertise og oplysninger samt fremme inddragelse af interessenter, idet dobbeltarbejde og overlapninger samtidig undgås. Platformen skal samarbejde med Unionens eksisterende industrialliancer og dermed bidrage til alliancernes arbejde ved at inddrage medlemsstaterne. De vigtigste alliancer for samarbejde med platformen er den europæiske batterialliance, den europæiske alliance for solcelleindustrien, den europæiske alliance for ren brint, alliancen for nulemissionsluftfart, den industrielle alliance om processorer og halvlederteknologier samt den industrielle alliance vedrørende værdikæden for vedvarende og kulstoffattige brændstoffer. Sektorer, der i øjeblikket ikke er repræsenteret i industrialliancer, drager ligeledes fordel af den strukturerede ramme, som platformen stiller til rådighed. Hvad angår strategiske nettonulpartnerskaber, er der indeholdt bestemmelser om et tæt samarbejde med Udvalget for Kritiske Råstoffer, hvor det er relevant.

(113) Reduktion af den reguleringsmæssige og administrative byrde og passende lovgivningsmæssige rammer er særlig vigtige for, at industrier kan tilpasse sig klima- og energiomstillingen effektivt. Unionen bør derfor sigte mod senest i 2030 at opnå en betydelig reduktion af den generelle reguleringsmæssige byrde på industrien, navnlig byrden ved at bringe et nyt produkt i omsætning i det indre marked. Dette bør navnlig tilstræbes inden for rammen for bedre regulering og med forbehold af Unionens miljø- og arbejdsstandarder. Kommissionen bør informere platformen om udvikling med hensyn til den reguleringsmæssige og administrative byrde for nettonulteknologiindustrier i Unionen på grundlag af Kommissionens rapport af 24. oktober 2023 med titlen »Fremskridt med hensyn til konkurrenceevnen for rene energiteknologier« og Kommissionens årlige undersøgelse af byrden fra 2022. For at lette EU-institutionernes arbejde med at holde den reguleringsmæssige byrde for nettonulteknologiindustrier på et minimum oprettes der ved denne forordning en videnskabelig rådgivende gruppe vedrørende den reguleringsmæssige byrde for nettonulindustrier (»den videnskabelige rådgivende gruppe«). Den videnskabelige rådgivende gruppe bør udvikle videnskabelig rådgivning om indvirkningen af den reguleringsmæssige byrde i Unionen på nettonulindustrier ved at anvende en videnskabeligt baseret metode og, hvor det er relevant, under hensyntagen til værktøjskassen til bedre regulering i forbindelse med vurderingen af indvirkningen af reguleringsmæssige byrder. Den videnskabelige rådgivende gruppes arbejde berører ikke EU-institutionernes prærogativer.

(114) I henhold til forordning (EU) 2018/1999 skal medlemsstaterne forelægge ajourførte udkast til deres nationale energi- og klimaplaner for 2021-2030. Som det understreges i Kommissionens vejledning til medlemsstaterne om disse ajourføringer, bør der i de ajourførte nationale energi- og klimaplaner gøres rede for medlemsstaternes målsætninger og politikker til fremme af opskalering af projekter til fremstilling af kommercielt tilgængelige energieffektive lavemissionsteknologier og tilsvarende udstyr og komponenter på deres område. Disse planer bør ligeledes indeholde en beskrivelse af medlemsstatens mål og politikker for at afstedkomme denne opskalering gennem diversificeringsfremmende tiltag i tredjelande og for at sætte deres industrier i stand til at opsamle udledt CO_2 og transportere og lagre den permanent i geologiske lagringslokaliteter. Disse planer bør danne grundlag for fastlæggelsen af behovet for nettonulteknologier. Når medlemsstaterne tager nærværende forordning i betragtning ved udarbejdelsen af deres nationale energi- og klimaplaner, bør de overveje både generel konkurrenceevne og forskning og innovation inden for nettonulindustrier på længere sigt.

(115) Som led i industriplanen for den grønne pagt meddelte Kommissionen, at den havde til hensigt at indgå nettonulindustripartnerskaber, der omfatter nettonulteknologier, og intensivere bestræbelserne på at alliere sig med partnere, der har forpligtet sig til Parisaftalen. Samarbejde gennem sådanne partnerskaber vil sandsynligvis fremme indførelsen af nettonulteknologier på verdensplan og støtte gensidigt forstærkende partnerskaber mellem Unionen og tredjelande, herunder bæredygtige investeringer og teknisk bistand. Nettonulindustripartnerskaberne bør være gensidigt fordelagtige for Unionen og dens partnere og bør bidrage til opfyldelsen af de globale klimamål. Disse partnerskaber kan også bidrage til, at Unionens forsyning med nettonulteknologier og komponenterne heri diversificeres og gøres modstandsdygtige, og til at øge udvekslingen af oplysninger mellem Unionen og dens

partnere om udviklingen af nettonulteknologier og bistå Unionens nettonulindustrier med at få adgang til det globale marked for ren energi og samtidig understøtte spirende industrier inden for rene energiteknologier i tredjelande med klare komparative fordele. Kommissionen og medlemsstaterne kan koordinere nettonulindustripartnerskaberne inden for platformen og drøfte eksisterende relevante partnerskaber og processer såsom grønne partnerskaber, energidialoger og andre former for eksisterende bilaterale kontraktlige ordninger samt potentielle synergier med relevante medlemsstaters bilaterale aftaler med tredjelande.

(116) Unionen bør sigte mod at diversificere og stimulere international handel og investeringer i nettonulteknologier og bygge gensidigt forstærkende partnerskaber og samtidig fremme høje sociale, arbejdsmæssige og miljømæssige standarder på verdensplan. Dette bør ske i tæt samarbejde og partnerskab med ligesindede lande ved hjælp af eksisterende aftaler eller nye strategiske forbindelser. Tilsvarende bør der søges stærkere internationalt samarbejde om forsknings- og innovationsindsatsen med henblik på at udvikle og udbrede nettonulteknologi i tæt samarbejde med partnerlandene på åben og afbalanceret vis og baseret på gensidighed og gensidige interesser.

(117) For at indkredse og afbøde potentielle forsyningsrisici i forbindelse med nettonulteknologier bør det være muligt løbende at overvåge indikatorer vedrørende markedstendenser, fremstillingskapacitet, innovation, beskæftigelse og færdigheder, godkendelsestider for nettonulteknologier og CO_2-injektionskapacitet. På nuværende tidspunkt er der imidlertid ikke tilstrækkelige data af høj kvalitet til rådighed til at overvåge disse indikatorer. Da de opgaver, der er fastsat i denne forordning, afhænger af tilgængeligheden af kvalitetsdata, er det nødvendigt, at Kommissionen i sin overvågning prioriterer mellem nettonulteknologierne på grundlag af deres betydning i Unionen, samtidig med at den arbejder på at forbedre tilgængeligheden af sådanne data. Kommissionen vil også arbejde tæt sammen med Eurostat, Unionens statistiske myndighed, om at udvikle fælles kodekser for nettonulteknologier, der er nødvendige for langsigtet rapportering og statistikker af høj kvalitet.

(118) I tilfælde, hvor beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til denne forordning delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, er det navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([49]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(119) I det omfang en af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, udgør statsstøtte, berører bestemmelserne vedrørende sådanne foranstaltninger ikke anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF.

(120) Målet for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. Det generelle mål med denne forordning er at forbedre det indre markeds funktion ved at fastlægge en ramme for at sikre Unionens adgang til en sikker og bæredygtig forsyning af nettonulteknologier, herunder ved at opskalere kapaciteten til at fremstille nettonulteknologier og af deres forsyningskæder med henblik på at sikre deres modstandsdygtighed og

([49]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

samtidig bidrage til at nå Unionens klimamål og mål om klimaneutralitet som defineret i forordning (EU) 2021/1119, med henblik på dekarbonisering af Unionens økonomi og samfund og ved at bidrage til kvalitetsjob inden for nettonulteknologier og dermed også forbedring af Unionens konkurrencedygtighed.

2. For at nå det i stk. 1 omhandlede generelle mål fastsættes i denne forordning foranstaltninger, som har til formål:

a) at mindske risikoen for forsyningsafbrydelser i forbindelse med nettonulteknologier, der sandsynligvis vil forvride konkurrencen og fragmentere det indre marked, navnlig ved at identificere og støtte opskalering af fremstillingskapaciteten for nettonulteknologier og deres forsyningskæder

b) at etablere et EU-marked for tjenesteydelser inden for CO_2-lagring

c) at fremme efterspørgslen efter bæredygtige og modstandsdygtige nettonulteknologier gennem offentlige udbudsprocedurer, auktioner og andre former for offentlig intervention

d) at forbedre færdigheder gennem støtte af akademierne og dermed sikre og skabe kvalitetsjob

e) at støtte innovation gennem oprettelse af reguleringsmæssige nettonulsandkasser, koordinering af forsknings- og innovationsaktiviteter gennem styringsgruppen for den strategiske energiteknologiplan samt gennem anvendelse af prækommercielle udbud og offentlige udbud af innovationsløsninger

f) at forbedre Unionens evne til at overvåge og afbøde forsyningsrisici i forbindelse med nettonulteknologi.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Med undtagelse af artikel 33 og 34, som finder anvendelse på innovative nettonulteknologier og andre innovative teknologier, finder denne forordning anvendelse på nettonulteknologier. Kritiske råstoffer, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2024/1252, er ikke omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.

2. Hvis der er tale om integrerede produktionsanlæg, der omfatter produktion af materialer, som både er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2024/1252 og for nærværende forordning, er det anlæggenes slutprodukt, der afgør, hvilken forordning der finder anvendelse.

3. Med undtagelse af artikel 5, 25, 26 og 28 finder denne forordning anvendelse på projekter til dekarbonisering af energiintensive industrier, som indgår i forsyningskæden for en nettonulteknologi, og som reducerer emissionsraterne for CO_2-ækvivalenter fra industrielle processer betydeligt og permanent i et omfang, der er teknisk muligt.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »nettonulteknologier«: teknologier, der er nævnt i artikel 4, hvis de er slutprodukter, specifikke komponenter eller specifikke maskiner, der primært anvendes til at producere sådanne produkter

2) »komponent«: en del i et nettonulteknologislutprodukt, som fremstilles og handles af en virksomhed, herunder forarbejdede materialer

3) »teknologier til vedvarende energi«: teknologier, der producerer energi fra vedvarende energikilder

4) »energi fra vedvarende energikilder«: energi fra vedvarende energikilder eller vedvarende energi som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/2001

5) »energilagring«: lagring af elektricitet og termisk lagring samt andre former for lagring, der anvendes til at lagre fossilfri energi

6) »vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse«: vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, som defineret i artikel 2, stk. 2, nr. 36), i direktiv (EU) 2018/2001

7) »bæredygtige alternative brændstoffer«: bæredygtige flybrændstoffer, syntetiske kulstoffattige flybrændstoffer eller brint til luftfart som defineret i artikel 3, nr. 7), 13) eller 17), i forordning (EU) 2023/2405 bestemt for luftfartssektoren eller brændstoffer bestemt til søfartssektoren som identificeret i overensstemmelse med kriterierne i artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2023/1805

8) »transformative industrielle teknologier til dekarbonisering«: opskalering af fremstillingskapaciteten for transformative industrielle teknologier, der anvendes til væsentligt og permanent at reducere emissionsraterne for CO_2-ækvivalenter fra et kommercielt anlæg i en energiintensiv virksomhed som defineret i artikel 17, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96/EF ([50]) i sektorerne for stål, aluminium, nonferrometaller, kemikalier, cement, kalk, glas, keramik, gødning samt papirmasse og papir, i det omfang det er teknisk muligt

9) »bioteknologiske klima- og energiløsninger«: teknologier, der er forankret i anvendelsen af mikroorganismer eller biologiske molekyler såsom enzymer, harpikser eller biopolymerer, og som kan reducere CO_2-emissioner ved at erstatte energiintensive fossile eller kemisk baserede input i industrielle fremstillingsprocesser, der er relevante for bl.a. CO_2-opsamling, produktion af biobrændstoffer og produktion af biobaserede materialer, i overensstemmelse med principperne for den cirkulære økonomi

10) »primært anvendes«: slutprodukter og specifikke komponenter, som er væsentlige for produktion af nettonulteknologier, jf. bilaget, eller slutprodukter, specifikke komponenter og specifikke maskiner, der er væsentlige for produktion af nettonulteknologier, baseret på dokumentation, som projektiværksætteren forelægger en national kompetent myndighed, med undtagelse af projekter til dekarbonisering af energiintensive industrier, for hvilke en sådan dokumentation ikke er påkrævet

11) »forarbejdet materiale«: et materiale, der er blevet forarbejdet på en sådan måde, at det egner sig til en specifik funktion i en forsyningskæde for en nettonulteknologi, bortset fra kritiske råstoffer som defineret i henhold til artikel 4 i forordning (EU) 2024/1252

12) »innovative nettonulteknologier«: nettonulteknologier som indebærer decideret innovation, som i øjeblikket ikke findes på markedet, og som er avancerede nok til at blive afprøvet i et kontrolleret miljø

13) »andre innovative teknologier«: energi- eller klimarelaterede teknologier med et dokumenteret potentiale til at bidrage til dekarbonisering af industri- eller energisystemer og til at mindske strategisk afhængighed, som indebærer decideret innovation, som i øjeblikket ikke findes på EU-markedet, og som er avancerede nok til at blive afprøvet i et kontrolleret miljø

14) »prækommercielt udbud«: udbud af nettonulteknologier i en prækommerciel fase, der omfatter risiko- og resultatdeling på markedsvilkår og konkurrencepræget udvikling i faser

15) »offentligt udbud af innovationsløsninger«: en offentlig udbudsprocedure, hvor ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder fungerer som første kunde for nettonulteknologier, som kan omfatte overensstemmelsesprøvning

16) »projekt til fremstilling af nettonulteknologi«: et planlagt kommercielt anlæg eller en udbygning eller ombygning af et eksisterende anlæg med henblik på at fremstille nettonulteknologi, eller et projekt til dekarbonisering af energiintensive industrier

17) »projekter til dekarbonisering af energiintensive industrier«: opførelse eller omdannelse af en energiintensiv virksomheds kommercielle anlæg som defineret i artikel 17, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96/EF inden for sektorerne for stål, aluminium, nonferrometaller, kemikalier, cement, kalk, glas, keramik, gødning samt papirmasse og papir, der indgår i forsyningskæden for en nettonulteknologi, og som skal reducere emissionsraterne for CO_2-ækvivalenter fra industrielle processer betydeligt og permanent i et omfang, der er teknisk muligt

([50]) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).

18) »strategisk nettonulprojekt«: et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, et CO_2-indsamlingsprojekt, et CO_2-lagringsprojekt eller et CO_2 transportinfrastrukturprojekt i Unionen, som en medlemsstat har anerkendt som et strategisk nettonulprojekt i henhold til artikel 13 og 14

19) »godkendelsesprocedure«: en proces, der indbefatter alle relevante godkendelser til at bygge, udbygge, omdanne og drive projekter til fremstilling af nettonulteknologi og strategiske nettonulprojekter, herunder byggetilladelser, tilladelser til anvendelse af kemikalier og tilladelser til tilslutning til forsyningsnettet, miljøvurderinger og -godkendelser, hvor disse er påkrævet, og omfatter samtlige ansøgninger og procedurer fra anerkendelse af, at ansøgningen er fuldstændig, til meddelelse om den samlede afgørelse om resultatet af proceduren fra det pågældende centrale kontaktpunkt samt med hensyn til geologisk lagring af CO_2, proceduren for udstedelse af lagringstilladelser, som vedrører behandling af alle nødvendige tilladelser til overfladeanlæg, der kræves for at drive en lagringslokalitet, herunder byggetilladelser og rørgodkendelser, og miljøgodkendelsen til injektion og lagring af CO_2, der afsluttes i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF

20) »samlet afgørelse«: afgørelse eller samling af afgørelser, der træffes af en medlemsstats myndigheder, som fastslår, hvorvidt en projektiværksætter gives tilladelse til at realisere et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, med forbehold af afgørelser, som træffes i forbindelse med en klagesag

21) »projektiværksætter«: en virksomhed eller et konsortium af virksomheder, der udvikler et projekt til fremstilling af nettonulteknologi eller et strategisk nettonulprojekt

22) »reguleringsmæssig nettonulsandkasse«: en struktur, der gør det muligt for virksomheder at afprøve innovative nettonulteknologier og andre innovative teknologier i et kontrolleret miljø under virkelighedstro forhold i henhold til en specifik plan, der udvikles og overvåges af en kompetent myndighed

23) »offentlig udbudsprocedure«: ét af følgende:

a) enhver tildelingsprocedure, der er omfattet af direktiv 2014/24/EU med henblik på indgåelse af en offentlig kontrakt eller direktiv 2014/25/EU med henblik på indgåelse af en vareindkøbs-, bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakt

b) en procedure med henblik på tildeling af en koncession på bygge- og anlægsarbejder eller på tjenesteydelser, som er omfattet af direktiv 2014/23/EU

24) »ordregivende myndighed«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer en ordregivende myndighed som defineret i artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, stk. 1, nr. 1), i direktiv 2014/24/EU og artikel 3 i direktiv 2014/25/EU

25) »ordregivende enhed«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer en ordregivende enhed som defineret i artikel 7 i direktiv 2014/23/EU og artikel 4 i direktiv 2014/25/EU

26) »kontrakt«: i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer offentlige kontrakter som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU, »vareindkøbs-, bygge- og anlægs- og tjenesteydelseskontrakter« som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2014/25/EU og »koncessioner« som defineret i artikel 5, nr. 1), i direktiv 2014/23/EU

27) »auktion«: en mekanisme for konkurrencebaserede procedurer til støtte for produktion eller forbrug af energi fra vedvarende energikilder, som ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF ([51]) eller direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU

28) »CO_2-injektionskapacitet«: den årlige mængde CO_2, der kan injiceres i en operationel geologisk lagringslokalitet, som er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, med henblik på at reducere emissioner eller øge kulstoffjernelsen, navnlig fra større industrianlæg, og som måles i ton pr. år

29) »CO_2-transportinfrastruktur«: net af rørledninger, herunder tilhørende kompressorstation, til transport af CO_2 til lagringslokaliteten samt alle skibs-, vej- eller jernbanetransportformer, herunder om nødvendigt likvefaktionsanordninger og midlertidige lagringsfaciliteter, til transport af CO_2 til havnefaciliteter og lagringslokaliteten

([51]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF (EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76).

30) »energisystemintegration«: løsninger med henblik på at planlægge og drive energisystemet som helhed på tværs af flere forskellige energibærere, infrastrukturer og forbrugssektorer ved at skabe stærkere forbindelser mellem dem med henblik på at sikre fossilfri, fleksible, pålidelige og ressourceeffektive energitjenester med de lavest mulige omkostninger for samfundet, økonomien og miljøet

31) »nettonulindustripartnerskaber«: en forpligtelse mellem Unionen og et tredjeland til at øge samarbejdet vedrørende nettonulteknologier, der oprettes gennem et ikkebindende instrument, hvori der fastsættes konkrete foranstaltninger af gensidig interesse

32) »første af sin art«: et nyt eller væsentligt opgraderet nettonulteknologianlæg, som tilvejebringer innovation med hensyn til fremstillingsprocessen for nettonulteknologi, som ikke allerede i væsentlig grad findes, eller som der er konkrete planer om at opbygge i Unionen

33) »fremstillingskapacitet«: et fremstillingsprojekts samlede kapacitet til at fremstille nettonulteknologier eller, hvis et fremstillingsprojekt producerer specifikke komponenter eller specifikke maskiner, der primært anvendes til at producere sådanne produkter frem for selve slutprodukterne, kapaciteten til at fremstille slutprodukter, hvis produktion kræver sådanne komponenter eller maskiner.

Artikel 4

Liste over nettonulteknologier

1. De nettonulteknologier, der er omfattet af denne forordning, er:

a) solenergiteknologier, herunder: teknologier til solcelleenergi, solvarmekraft og solvarmeenergi

b) teknologier, der udnytter vindenergi til lands og vedvarende offshoreenergi

c) batteri- og energilagringsteknologier

d) teknologier til varmepumper og geotermisk energi

e) brintteknologier, herunder elektrolysatorer og brændselsceller

f) teknologier til bæredygtig biogas og biomethan

g) CCS-teknologier

h) elnetteknologier, herunder elektriske opladningsteknologier til transport og teknologier til digitalisering af nettet

i) nukleare fissionsenergiteknologier, herunder nukleare brændselskredsløbsteknologier

j) teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer

k) vandkraftteknologier

l) teknologier til vedvarende energi, der ikke er omfattet af de foregående kategorier

m) energisystemrelaterede energieffektivitetsteknologier, herunder varmenetteknologier

n) teknologier til vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse

o) bioteknologiske klima- og energiløsninger

p) transformative industrielle teknologier til dekarbonisering, der ikke er omfattet af de foregående kategorier

q) teknologier til CO_2-transport og -anvendelse

r) vindfremdriftsteknologier og elektriske fremdriftsteknologier til transport

s) nukleare teknologier, der ikke er omfattet af de foregående kategorier.

2. Stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til at vælge mellem forskellige energikilder og den generelle struktur for sin energiforsyning.

3. Stk. 1 berører ikke tildeling af EU-midler, navnlig vedrørende støtteberettigelses- eller tildelingskriterier som vedtaget i overensstemmelse med de relevante procedurer eller EU-støtte gennem EIB.

KAPITEL II

GRUNDFORUDSÆTNINGER FOR FREMSTILLING AF NETTONULTEKNOLOGI

AFDELING I

Benchmark

Artikel 5

Benchmark

1. Kommissionen og medlemsstaterne støtter projekter til fremstilling af nettonulteknologi i overensstemmelse med dette kapitel for at sikre nedbringelsen af Unionens strategiske afhængighed af nettonulteknologier og deres forsyningskæder ved at opnå en fremstillingskapacitet for disse teknologier på:

a) et benchmark på mindst 40 % af Unionens årlige implementeringsbehov for de tilsvarende teknologier, der er nødvendige for at nå Unionens klima- og energimål for 2030

b) en øget EU-andel for de tilsvarende teknologier med henblik på at nå op på 15 % af verdensproduktionen senest i 2040 på grundlag af overvågning i henhold til artikel 42, medmindre Unionens øgede fremstillingskapacitet vil være betydeligt højere end Unionens implementeringsbehov for de tilsvarende teknologier, der er nødvendige for at nå Unionens klima- og energimål for 2040.

AFDELING II

Strømlining af administrative procedurer og godkendelsesprocedurer

Artikel 6

Centrale kontaktpunkter

1. Senest den 30. december 2024 opretter eller udpeger medlemsstaterne en eller flere myndigheder som centrale kontaktpunkter på det relevante forvaltningsmæssige niveau. Hvert enkelt centrale kontaktpunkt er ansvarligt for at lette og koordinere godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, og for at give oplysninger om strømlining af de administrative procedurer i overensstemmelse med artikel 7, herunder oplysninger om, hvornår en ansøgning anses for at være fuldstændig i overensstemmelse med artikel 9, stk. 10.

2. Hvis en medlemsstat opretter eller udpeger mere end ét centralt kontaktpunkt i henhold til denne artikels stk. 1, stiller medlemsstaten værktøjer til rådighed for at hjælpe projektiværksættere med at identificere det relevante oprettede eller udpegede kontaktpunkt på den onlinewebside, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 7.

3. Et centralt kontaktpunkt, der oprettes eller udpeges i henhold til stk. 1, er projektiværksætterens eneste kontaktpunkt i godkendelsesproceduren for et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, herunder et strategisk nettonulprojekt. Det koordinerer og letter indsendelsen af alle relevante dokumenter og oplysninger og underretter projektiværksætteren om resultatet af den samlede afgørelse.

4. Projektiværksætteren skal have mulighed for at indsende alle dokumenter, der er relevante for godkendelsesproceduren, i elektronisk form.

5. De kompetente myndigheder sikrer, at der tages hensyn til alle relevante undersøgelser, der er foretaget, eller godkendelser eller tilladelser, der er udstedt, for et givet projekt, og at der ikke kræves gentagelse af undersøgelser, godkendelser eller tilladelser, medmindre EU-retten eller national ret kræver det.

6. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til oplysninger om og procedurer for bilæggelse af tvister vedrørende godkendelsesproceduren, herunder, hvor det er relevant, alternative tvistbilæggelsesmekanismer, hvis sådanne procedurer er fastsat i national ret.

7. Medlemsstaterne sørger for, at det centrale kontaktpunkt og alle kompetente myndigheder, der er ansvarlige for et hvilket som helst trin i godkendelsesprocedurerne, herunder alle proceduremæssige trin, råder over et tilstrækkeligt antal velkvalificerede medarbejdere og de fornødne finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, herunder, hvis det er relevant, til opkvalificering og omskoling, med henblik på en effektiv varetagelse af deres opgaver i henhold til denne forordning.

8. Den i artikel 38 og 39 omhandlede platform drøfter regelmæssigt gennemførelsen af denne afdeling og af artikel 15 og 16 og udveksler bedste praksis for tilrettelæggelse af centrale kontaktpunkter.

9. De myndigheder, der er involveret i godkendelsesproceduren, og andre berørte myndigheder specificerer og formidler til det berørte centrale kontaktpunkt kravene til og omfanget af de oplysninger, som projektiværksætteren anmodes om, inden godkendelsesproceduren påbegyndes.

Artikel 7

Adgang til oplysninger online

Medlemsstaterne sørger for onlineadgang til følgende oplysninger om procedurer, der er relevante for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, på en centraliseret og lettilgængelig måde:

a) de centrale kontaktpunkter, jf. artikel 6, stk. 1

b) godkendelsesproceduren, herunder oplysninger om bilæggelse af tvister

c) finansierings- og investeringstjenester

d) finansieringsmuligheder fra Unionen eller medlemsstaterne

e) erhvervsstøttetjenester vedrørende bl.a. selskabsskatteangivelse, lokal skattelovgivning eller arbejdsret.

Artikel 8

Fremskyndelse af gennemførelsen

Medlemsstaterne yder administrativ støtte til projekter til fremstilling af nettonulteknologi på deres område for at lette en rettidig og effektiv gennemførelse af dem, med særligt fokus på SMV'er, som er involveret i projekterne, herunder ved at yde:

a) bistand med hensyn til overholdelse af gældende administrative forpligtelser og rapporteringsforpligtelser

b) bistand til projektiværksættere, som skal orientere offentligheden med henblik på at øge dens opbakning til projektet

c) bistand til projektiværksættere under godkendelsesproceduren, navnlig for SMV'er.

Artikel 9

Godkendelsesprocedurens varighed

1. Godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonulteknologi må ikke overskride nedenstående tidsfrister:

a) 12 måneder for opførelse eller udvidelse af projekter til fremstilling af nettonulteknologi med en årlig fremstillingskapacitet på under 1 GW

b) 18 måneder for opførelse eller udvidelse af projekter til fremstilling af nettonulteknologi med en årlig fremstillingskapacitet på 1 GW eller derover.

2. Godkendelsesproceduren for projekter til fremstilling af nettonulteknologi, for hvilke den årlige fremstillingskapacitet ikke opgøres i GW, må ikke vare længere end 18 måneder.

3. Hvis projekter til dekarbonisering af energiintensive industrier, herunder når de anerkendes som strategiske projekter, kræver opførelse af flere faciliteter eller enheder på én lokalitet, kan projektiværksætteren og det centrale kontaktpunkt aftale at opdele projektet i flere mindre projekter med henblik på at overholde de gældende tidsfrister.

4. Hvis en miljøkonsekvensvurdering kræves i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages de trin i vurderingen, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), i nævnte direktiv, ikke i godkendelsesprocedurens varighed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

5. Hvis høringen i henhold til artikel 1, stk. 2, litra g), nr. ii), i direktiv 2011/92/EU viser, at der er behov for at supplere miljøkonsekvensvurderingsrapporten med yderligere oplysninger, kan det centrale kontaktpunkt give projektiværksætteren mulighed for at fremlægge yderligere oplysninger. I så fald meddeler det centrale kontaktpunkt projektiværksætteren den dato, hvor de yderligere oplysninger skal foreligge, hvilket tidligst skal ske 30 dage fra datoen for meddelelsen. Perioden mellem fristen for tilvejebringelsen af yderligere oplysninger og forelæggelsen af disse oplysninger medregnes ikke i godkendelsesprocedurens varighed omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

6. I helt særlige tilfælde, hvor arten, kompleksiteten, beliggenheden eller omfanget af det foreslåede projekt til fremstilling af nettonulteknologi eller det foreslåede strategiske nettonulprojekt kræver det, kan medlemsstaterne forlænge de i denne artikels stk. 1, 2 og 7, omhandlede tidsfrister én enkelt gang med højst tre måneder, inden de udløber, ud fra en individuel vurdering af den konkrete sag.

7. Hvis en medlemsstat finder, at det foreslåede projekt til fremstilling af nettonulteknologi eller det foreslåede strategiske nettonulprojekt indebærer ekstraordinære risici for arbejdstagernes eller den brede befolknings sundhed og sikkerhed, og hvis der er behov for mere tid til at fastslå, at der er blevet truffet foranstaltninger til at tackle identificerbare risici, kan den pågældende medlemsstat forlænge de i nærværende artikels stk. 1 og 2 og artikel 16, stk. 1 og 2, omhandlede tidsfrister med seks måneder inden for seks måneder efter starten af godkendelsesproceduren.

8. Ved anvendelsen af stk. 6 og 7 underretter det centrale kontaktpunkt projektiværksætteren skriftligt om årsagerne til forlængelsen og om den dato, hvor den samlede afgørelse forventes at foreligge skriftligt.

9. Det centrale kontaktpunkt, der er omhandlet i denne forordnings artikel 6, stk. 1, underretter projektiværksætteren om den dato, hvor den miljøkonsekvensvurderingsrapport, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, skal foreligge, under hensyntagen til tilrettelæggelsen af godkendelsesproceduren i den relevante medlemsstat og behovet for at give tilstrækkelig tid til at vurdere rapporten. Perioden mellem fristen for tilvejebringelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten og forelæggelsen af denne rapport medregnes ikke i godkendelsesprocedurens varighed omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

10. Senest 45 dage fra modtagelsen af ansøgningen om godkendelse skal det berørte centrale kontaktpunkt anerkende, at ansøgningen er fuldstændig eller, hvis projektiværksætteren ikke har fremsendt alle de oplysninger, der er nødvendige for at behandle ansøgningen, anmode projektiværksætteren om at indgive en fuldstændig ansøgning uden unødig forsinkelse, hvori det specificeres, hvilke oplysninger der mangler. Hvis den indgivne ansøgning for anden gang anses for at være ufuldstændig, kan det centrale kontaktpunkt senest 30 dage efter den anden indgivelse fremsætte endnu en anmodning om oplysninger. Det centrale kontaktpunkt må ikke anmode om oplysninger på områder, der ikke er omfattet af den første anmodning om yderligere oplysninger, og har kun ret til at anmode om yderligere dokumentation for at komplettere de identificerede manglende oplysninger. Datoen for det i artikel 6, stk. 1, omhandlede centrale kontaktpunkts anerkendelse af, at ansøgningen er fuldstændig, gælder som startdato for godkendelsesproceduren for den pågældende ansøgning.

11. Senest to måneder fra datoen for modtagelsen af ansøgningen udarbejder det centrale kontaktpunkt i tæt samarbejde med andre berørte myndigheder en detaljeret tidsplan for godkendelsesproceduren. Denne tidsplan løber fra det tidspunkt, hvor det centrale kontaktpunkt anerkender, at ansøgningen er fuldstændig. Tidsplanen offentliggøres af det centrale kontaktpunkt på et gratis tilgængeligt websted.

12. De i denne artikel og artikel 16 fastsatte frister berører hverken de forpligtelser, der følger af EU-retten eller folkeretten, eller administrativ klageadgang og adgang til domstolsprøvelse eller ankenævn.

13. De i denne artikel og artikel 16 fastsatte frister for en hvilken som helst af godkendelsesprocedurerne berører ikke eventuelle kortere frister, som medlemsstaterne måtte fastsætte.

Artikel 10

Miljøvurderinger og tilladelser

1. Når der kræves en miljøkonsekvensvurdering i henhold til artikel 5 og 9 i direktiv 2011/92/EU, kan den berørte projektiværksætter inden indgivelse af ansøgningen anmode det centrale kontaktpunkt om en udtalelse om omfanget og detaljeringsgraden af de oplysninger, der skal indgå i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til artikel 5, stk. 1, i nævnte direktiv. Det centrale kontaktpunkt sikrer, at udtalelsen afgives hurtigst muligt og senest 45 dage fra den dato, hvor projektiværksætteren indgav sin anmodning om en udtalelse.

2. Hvis forpligtelsen til at vurdere indvirkningen på miljøet følger samtidigt af to eller flere af direktiv 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF ([52]), 2008/98/EF, 2009/147/EF, 2010/75/EU, 2011/92/EU, 2012/18/EU eller direktiv 92/43/EØF, sikrer medlemsstaterne, at koordinerede eller fælles procedurer, der opfylder alle kravene i de pågældende lovgivningsmæssige EU-retsakter, finder anvendelse.

Inden for rammerne af den i første afsnit omhandlede koordinerede procedure koordinerer en kompetent myndighed de forskellige individuelle vurderinger af et givet projekts indvirkning på miljøet som krævet i henhold til de relevante lovgivningsmæssige EU-retsakter.

Inden for rammerne af den i første afsnit omhandlede fælles procedure sørger en kompetent myndighed for en individuel vurdering af et givet projekts indvirkning på miljøet som krævet i henhold til de relevante lovgivningsmæssige EU-retsakter. Anvendelsen af den fælles eller koordinerede procedure må ikke påvirke indholdet af miljøkonsekvensvurderingen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder udsteder den begrundede konklusion, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), i direktiv 2011/92/EU, om miljøkonsekvensvurderingen senest 90 dage efter modtagelsen af alle nødvendige oplysninger i henhold til nævnte direktivs artikel 5, 6 og 7, og efter afslutningen af de høringer, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 6 og 7.

4. I helt særlige tilfælde, hvor arten, kompleksiteten, beliggenheden eller omfanget af det foreslåede projekt kræver det, kan medlemsstaterne forlænge den i stk. 3 omhandlede frist med højst 20 dage, inden den udløber, ud fra en individuel vurdering af den konkrete sag. I så fald underretter det berørte centrale kontaktpunkt skriftligt projektiværksætteren om årsagerne til forlængelsen og om fristen for den begrundede konklusion.

5. Tidsrammerne for høring af den berørte offentlighed, jf. artikel 1, stk. 2, litra e), i direktiv 2011/92/EU, og de myndigheder, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 6, stk. 1, om miljøkonsekvensvurderingsrapporten, jf. nævnte direktivs artikel 5, stk. 1, må ikke være længere end 85 dage og i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 6, stk. 7, ikke kortere end 30 dage. I de tilfælde, der falder ind under nævnte direktivs artikel 6, stk. 4, andet afsnit, forlænges denne periode til højst 90 dage ud fra en individuel vurdering af den konkrete sag.

6. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder og andre myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU, råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer til at opfylde deres forpligtelser i henhold til nærværende artikel.

Artikel 11

Planlægning

1. Nationale, regionale og lokale myndigheder, der er ansvarlige for lokal-/regionalplanlægning — herunder arealudlæg, fysisk planlægning og arealanvendelse — overvejer at medtage i sådanne planer, hvor det er relevant, bestemmelser om udvikling af projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter og, hvis det er relevant, nettonulaccelerationszoner samt den nødvendige infrastruktur. Ved overvejelsen af, om sådanne bestemmelser skal medtages, gives der prioritet til kunstige og bebyggede arealer, industriområder og byomdannelsesområder. For at lette udviklingen af projekter til fremstilling af nettonulteknologi sikrer medlemsstaterne, at alle relevante data om lokal-/regionalplanlægning er tilgængelige online i overensstemmelse med artikel 7.

([52]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30).

2. Hvis planer, der indeholder bestemmelser om udvikling af projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter, og deres fornødne infrastruktur, og skal vurderes i henhold til direktiv 2001/42/EF og i henhold til artikel 6 i direktiv 92/43/EØF, skal de pågældende vurderinger kombineres. I relevante tilfælde, skal den kombinerede vurdering også omfatte indvirkningen på potentielt berørte vandområder, jf. direktiv 2000/60/EF. I relevante tilfælde skal medlemsstaterne vurdere eksisterende og fremtidige aktiviteters indvirkninger på havmiljøet, herunder samspillet mellem land og hav, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU ([53]), og disse indvirkninger skal ligeledes medtages i den kombinerede vurdering. Det forhold, at vurderinger kombineres i henhold til dette stykke, må ikke indvirke på deres indhold eller kvalitet. Den kombinerede vurdering skal foretages på en måde, som ikke fører til en forlængelse af fristerne i denne forordning.

Artikel 12

UNECE-konventionernes anvendelsesområde

1. Denne forordning berører ikke forpligtelserne i henhold til De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, som blev undertegnet den 25. juni 1998 i Århus, eller forpligtelserne i henhold til UNECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, som blev undertegnet den 25. februar 1991 i Esbo, og protokollen hertil om strategisk miljøvurdering, som blev undertegnet den 21. maj 2003 i Kyiv.

2. Alle afgørelser, der vedtages i medfør af denne afdeling og i medfør af artikel 8, 15, 16 og 28, gøres offentligt tilgængelige på en let forståelig måde, og alle beslutninger vedrørende projekter til fremstilling af nettonulteknologi eller et strategisk nettonulprojekt gøres tilgængelige på samme websted.

AFDELING III

Strategiske nettonulprojekter

Artikel 13

Udvælgelseskriterier

1. Medlemsstaterne anerkender som strategiske nettonulprojekter projekter til fremstilling af nettonulteknologi som gennemføres i Unionen, bidrager til at nå målene i artikel 1, herunder bidrag til Unionens klima- eller energimål, og opfylder mindst ét af følgende kriterier:

a) projektet til fremstilling af nettonulteknologi bidrager til den teknologiske og industrielle modstandsdygtighed i Unionens nettonulteknologier ved at udvide kapaciteten til at fremstille en komponent eller et segment af forsyningskæden for nettonulteknologi ved at:

   i) tilføre fremstillingskapacitet i Unionen med henblik på nettonulteknologi, for hvilken Unionen for mere end 50 % er afhængig af import fra tredjelande

   ii) tilføre betydelig fremstillingskapacitet ved at yde et væsentligt bidrag til opfyldelsen af Unionens klima- eller energimål for 2030, eller

   iii) tilføre fremstillingskapacitet eller opgradere Unionens eksisterende fremstillingskapacitet med henblik på nettonulteknologi, hvoraf Unionens fremstillingskapacitet tegner sig for en betydelig andel af verdensproduktionen, og som spiller en afgørende rolle for Unionens modstandsdygtighed

b) projektet til fremstilling af nettonulteknologi har en klar positiv indvirkning på Unionens forsyningskæde for nettonulindustri eller på sektorer i aftagerleddet ved at give de europæiske nettonulindustrier adgang til den bedst tilgængelige nettonulteknologi eller til produkter, der fremstilles i det første fremstillingsanlæg af sin art, og som opfylder mindst ét af følgende kriterier:

([53]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/89/EU af 23. juli 2014 om rammerne for maritim fysisk planlægning (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 135).

i) indfører foranstaltninger til at tiltrække, fastholde, opkvalificere eller omskole den arbejdsstyrke, der er nødvendig for nettonulteknologien, herunder gennem lærlingeuddannelser, praktikophold, efter- eller videreuddannelse, i tæt samarbejde med regionale og lokale myndigheder, uddannelsesinstitutioner og arbejdsmarkedets parter, herunder fagforeninger

ii) bidrager til SMV'ers konkurrenceevne som led i forsyningskæden for nettonulteknologi

c) projektet bidrager til at nå Unionens klima- eller energimål ved at fremstille nettonulteknologier gennem en praksis, der gennemfører forbedret miljømæssig bæredygtighed og ydeevne eller cirkularitetskarakteristika, herunder omfattende lavemissions-, energi-, vand- eller materialeeffektivitet, og en praksis, der væsentligt og permanent reducerer emissionsraterne for CO_2-ækvivalenter.

2. Senest den 1. marts 2025 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der fastsætter retningslinjer, som sikrer ensartede betingelser for gennemførelsen af kriterierne i denne artikel. Disse retningslinjer skal som minimum indeholde specifik vejledning om de kriterier, der skal anvendes til at vurdere:

a) hvorvidt tilført fremstillingskapacitet vedrører fremstillingskapacitet til den første teknologi af sin art eller den bedste tilgængelige teknologi

b) hvorvidt den yderligere fremstillingskapacitet kan anses for at være betydelig.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

3. Medlemsstaterne anerkender CO_2-lagringslokaliteter som værende strategiske nettonulprojekter, når de opfylder alle følgende kriterier:

a) CO_2-lagringslokaliteten er beliggende på Unionens område, i dens eksklusive økonomiske zoner eller på dens kontinentalsokler som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS)

b) CO_2-lagringsprojektet bidrager til at nå målet i artikel 20

c) CO_2-lagringsprojektet er omfattet af en ansøgning om godkendelse af sikker og permanent geologisk lagring af CO_2, i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.

Ethvert CO_2-opsamlingsprojekt vedrørende et CO_2-lagringsprojekt, der opfylder kriterierne omhandlet i første afsnit, og ethvert CO_2-infrastrukturprojekt, der er nødvendigt for transport af opsamlet CO_2 til CO_2-lagringslokaliteten i et CO_2-lagringsprojekt, der opfylder kriterierne for anerkendelse som et strategisk nettonulprojekt, anerkendes også som et strategisk nettonulprojekt.

4. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi, der svarer til en nettonulteknologi, som gennemføres i mindre udviklede regioner og overgangsregioner og i områder, der er genstand for Fonden for Retfærdig Omstilling, og som er berettigede til finansiering i henhold til samhørighedspolitikkens regler, anerkendes, efter at tildelingsproceduren er gennemført, af medlemsstaterne som værende strategiske nettonulprojekter, jf. artikel 14, stk. 3, efter skriftlig anmodning fra projektiværksætteren, uden at denne skal indgive en formel ansøgning i henhold til artikel 14, stk. 2.

5. Et projekt til fremstilling af nettonulteknologi, som gennemføres i Unionen, der bidrager til at nå målene i artikel 1, stk. 1, og som drager fordel af innovationsfonden under emissionshandelssystemet eller indgår i et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse, i de europæiske brintknudepunkter eller den europæiske brintbank, hvis fondene støtter investeringer i fremstillingskapacitet, anerkendes af medlemsstaterne som værende et strategisk nettonulprojekt, jf. artikel 14, stk. 3, efter skriftlig anmodning fra projektiværksætteren, uden at denne skal indgive en formel ansøgning i henhold til artikel 14, stk. 2.

6. Hvis et strategisk nettonulprojekt bidrager til en værdikæde for en teknologi, som en medlemsstat ikke accepterer som en del af den generelle struktur for sin energiforsyning, kan den pågældende medlemsstat afvise at anerkende projektet som et strategisk projekt. Hvis der findes nettonulteknologier, for hvilke en medlemsstat ikke har til hensigt at anerkende projekter som strategiske projekter, meddeler medlemsstaten dette så hurtigt som muligt og offentligt.

Artikel 14

Ansøgning og anerkendelse

1. Ansøgninger om anerkendelse af projekter til fremstilling af nettonulteknologi som strategiske nettonulprojekter indgives af projektiværksætteren til den relevante medlemsstat.

2. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning skal indeholde følgende:

a) relevant dokumentation for opfyldelsen af kriterierne i artikel 13, stk. 1 eller 3

b) en forretningsplan, hvori projektets finansielle lønsomhed evalueres i overensstemmelse med målet om at skabe kvalitetsjob, og

c) et første udkast til en tidsplan for projektet med en vurdering af, hvornår projektet vil kunne bidrage til Unionens benchmark for fremstillingskapacitet, der er omhandlet i artikel 5, eller EU-målet om CO_2-injektionskapacitet, der er omhandlet i artikel 20.

Kommissionen stiller en fortrykt formular til rådighed til indgivelse af de ansøgninger, der er omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne vurderer den i stk. 1 omhandlede ansøgning gennem en retfærdig og gennemsigtig proces inden for en måned fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning. Hvis projektiværksætteren ikke har indsendt alle de relevante og fuldstændige oplysninger, der er nødvendige for at behandle en ansøgning, anmoder medlemsstaten kun én gang projektiværksætteren om at indgive supplerende oplysninger uden unødig forsinkelse for at sammensætte en fuldstændig ansøgning. Datoen for bekræftelse af, at indgivelsen er fuldstændig, udgør startdatoen for vurderingsprocessen. Den afgørelse, der følger af denne proces, begrundes og meddeles projektiværksætteren og den platform, der er omhandlet i artikel 38 og 39.

4. Hvis der ikke foreligger en afgørelse inden for tidsrammen, jf. stk. 3, kan projektiværksætteren underrette medlemsstaten og uden unødig forsinkelse anmode om, at medlemsstaten giver projektiværksætteren en ny frist, som ikke må være senere end 30 dage fra den oprindelige frist.

5. Kommissionen kan afgive udtalelse om de godkendte strategiske nettonulprojekter. Hvis en medlemsstat afslår ansøgningen, har ansøgeren ret til derefter at indgive ansøgningen til Kommissionen, som vurderer ansøgningen inden for 20 arbejdsdage. Kommissionens vurdering berører ikke medlemsstatens afgørelse.

6. Hvis Kommissionen efter sin vurdering i henhold til denne artikels stk. 5 bekræfter medlemsstatens afslag på ansøgningen, meddeler den ansøgeren sin konklusion i form af en skrivelse. Hvis Kommissionens vurdering adskiller sig fra medlemsstatens, drøfter den i artikel 38 og 39 omhandlede platform det pågældende projekt.

7. Hvis Kommissionen eller en medlemsstat finder, at et strategisk nettonulprojekt har undergået væsentlige ændringer, eller at projektet ikke længere opfylder kriterierne i artikel 13, eller hvis anerkendelsen som et strategisk nettonulprojekt var baseret på en ansøgning, der indeholdt ukorrekte oplysninger, underretter Kommissionen den pågældende projektiværksætter herom. Efter høring af projektiværksætteren kan medlemsstaten omgøre afgørelsen om at anerkende et projekt som et strategisk nettonulprojekt.

8. Et projekt, som ikke længere anerkendes som et strategisk nettonulprojekt, fortaber alle rettigheder, som denne status bibringer i henhold til denne forordning.

9. Kommissionen opretter og ajourfører et åbent register over strategiske nettonulprojekter.

Artikel 15

Prioriteret status for strategiske nettonulprojekter

1. Projektiværksætteren og alle berørte myndigheder sikrer, at de relevante procedurer for strategiske nettonulprojekter behandles så hurtigt som muligt i overensstemmelse med EU-retten og national ret.

2. Uden at det berører de forpligtelser, der er fastsat i EU-retten, tildeler medlemsstaterne, hvis et projekt anerkendes som et strategisk nettonulprojekt, det pågældende strategiske nettonulprojekt status af størst mulig national betydning, hvis en sådan status findes i national ret, og det pågældende strategiske nettonulprojekt behandles i overensstemmelse hermed i godkendelsesprocedurer, herunder dem, der vedrører miljøvurdering, og — hvis der foreligger data — lokal-/regionalplanlægning.

3. Strategiske nettonulprojekter anses for at bidrage til forsyningssikkerheden for nettonulteknologier i Unionen og anses dermed for at være af samfundsinteresse. Med hensyn til de miljøvirkninger eller -forpligtelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF, artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF, artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og i lovgivningsmæssige EU-retsakter om naturgenopretning, anses strategiske nettonulprojekter i Unionen for at være af samfundsinteresse og kan anses for at være af væsentlig samfundsinteresse og tjene hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed, når alle betingelserne i disse retsakter er opfyldt.

4. Alle tvistbilæggelsesprocedurer, sagsanlæg, ankesager og retsmidler i forbindelse med strategiske nettonulprojekter ved eventuelle nationale domstole, retsinstanser eller nævn, herunder vedrørende mægling eller voldgift, hvis sådanne findes i national ret, hastebehandles, såfremt og i det omfang national ret vedrørende godkendelsesprocedurer indeholder bestemmelser om sådan hastebehandling, og forudsat at enkeltpersoners eller lokalsamfunds sædvanligt gældende ret til et forsvar respekteres. Projektværksætterne for strategiske nettonulprojekter medvirker om relevant i en sådan hastebehandling.

Artikel 16

Varighed af proceduren for godkendelse af strategiske nettonulprojekter

1. Proceduren for godkendelse af strategiske nettonulprojekter må ikke overskride:

a) ni måneder for opførelse eller udvidelse af strategiske nettonulprojekter med en årlig fremstillingskapacitet på under 1 GW

b) 12 måneder for opførelse eller udvidelse af strategiske nettonulprojekter med en årlig fremstillingskapacitet 1 GW eller derover

c) 18 måneder for alle nødvendige tilladelser til at drive en lagringslokalitet i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.

2. For strategiske nettonulprojekter, for hvilke den årlige fremstillingskapacitet ikke opgøres i GW, må godkendelsesproceduren ikke vare længere end 12 måneder.

3. Hvis en miljøkonsekvensvurdering kræves i henhold til direktiv 2011/92/EU, medtages det trin i vurderingen, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 2, litra g), nr. i), ikke i godkendelsesprocedurens varighed som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 17

Nettonulaccelerationszoner

1. Medlemsstaterne kan beslutte at udpege nettonulaccelerationszoner (»accelerationszonerne«) som specifikke områder til at fremskynde nettonulindustriaktiviteter, navnlig for at fremskynde gennemførelsen af projekter til fremstilling af nettonulteknologi, herunder strategiske nettonulprojekter eller klynger heraf, eller for at afprøve innovative nettonulteknologier. Målene med accelerationszonerne er at skabe klynger af nettonulindustriaktiviteter og yderligere at strømline de administrative procedurer.

2. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse:

a) definerer et klart geografisk og teknologisk omfang for accelerationszonerne

b) tager hensyn til områder, der omfatter kunstige og bebyggede arealer, industriområder og byomdannelsesområder

c) underkastes en miljøvurdering i henhold til direktiv 2001/42/EF og, hvor det er relevant, en vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF. Resultaterne af disse vurderinger skal så vidt muligt lette forberedelsen af projekter til fremstilling af nettonulteknologi eller strategiske nettonulprojekter med henblik på at opfylde målene i denne forordning og undgå dobbeltvurderinger. Denne bestemmelse berører ikke individuelle projekters overholdelse af gældende EU-miljøret

d) sikrer synergier, hvor det er muligt, med udpegelsen af områder til fremskyndelse af vedvarende energi som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 ([54]).

3. En medlemsstats afgørelse om at udpege en accelerationszone ledsages af en plan med konkrete nationale foranstaltninger til at øge dets tiltrækningskraft som lokalitet for fremstillingsaktiviteter, herunder som minimum følgende økonomiske og administrative støtteordninger til at:

a) lette udviklingen af den nødvendige infrastruktur i accelerationszonen

b) støtte private investeringer i accelerationszonen

c) sikre tilstrækkelig omskoling og opkvalificering af den lokale arbejdsstyrke

d) gøre oplysninger om accelerationszonen tilgængelige online i overensstemmelse med artikel 7.

4. Offentlige investeringer med henblik på at oprette accelerationszoner, udstyre dem med passende infrastruktur, omdanne byomdannelsesområder og udvikle tilstrækkeligheden af puljen af lokale færdigheder kan, hvis det er hensigtsmæssigt, drage fordel af de maksimale medfinansieringssatser i henhold til forordning (EU) 2021/1058, (EU) 2021/1056 og (EU) 2021/1057.

Artikel 18

Udstedelse af tilladelser i henhold til accelerationszoner

1. Afdeling I og II finder anvendelse på individuelle projekter i accelerationszoner. Der udpeges et centralt kontaktpunkt for hver accelerationszone.

2. Med henblik på at undgå dobbeltvurderinger tager den kompetente myndighed, når den afgiver den i artikel 10, stk. 1, omhandlede udtalelse, hensyn til resultaterne af de vurderinger, der er foretaget i henhold til artikel 17, stk. 2, litra c).

3. Det centrale kontaktpunkt stiller modeller til rådighed for projektiværksættere med angivelse af de specifikke godkendelser, der er nødvendige for projekter i accelerationszoner. Disse modeller skal indeholde oplysninger om eventuelle karakteristika ved projektet og de foranstaltninger, der påtænkes for at undgå eller forebygge væsentlige negative virkninger på miljøet med henblik på at sikre, at kun projekter med væsentlige miljøpåvirkninger skal vurderes i henhold til direktiv 2011/92/EU, og gøre det lettere for en kompetent myndighed at afgøre, om projektet skal vurderes i henhold til nævnte direktivs artikel 4, stk. 2-6.

4. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi i accelerationszoner skal anses for at bidrage til forsyningssikkerheden for nettonulteknologier i Unionen og dermed for at være af samfundsinteresse. Med hensyn til de miljøvirkninger eller -forpligtelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF, artikel 9, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/147/EF, artikel 6, stk. 4, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF og i lovgivningsmæssige EU-retsakter om naturgenopretning, anses projekter til fremstilling af nettonulteknologi i accelerationszoner i Unionen for at være af samfundsinteresse, og kan anses for at være af væsentlig samfundsinteresse og tjene hensyn til den offentlige sundhed og sikkerhed, når alle betingelserne i disse retsakter er opfyldt.

Artikel 19

Koordinering af finansiering

1. Platformen, som oprettes i henhold til artikel 38, undersøger flaskehalsene og de finansielle behov i hele Unionen i forbindelse med strategiske nettonulprojekter, rådgiver om metoder til at koordinere EU-finansiering og national

([54]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

finansiering med hensyn til disse finansielle behov og indsamler potentiel bedste praksis, bl.a. med henblik på at udvikle grænseoverskridende EU-forsyningskæder, navnlig på grundlag af regelmæssige udvekslinger og henstillinger fra nettonulindustrigruppen og med de relevante industrialliancer.

2. Platformen drøfter og rådgiver på anmodning af projektiværksætteren for et strategisk nettonulprojekt om, hvordan finansiering af projektet kan fuldføres, under hensyntagen til den finansiering, der allerede er sikret, og under hensyntagen til mindst følgende elementer:

a) yderligere private finansieringskilder

b) støtte gennem midler fra EIB-Gruppen eller andre internationale finansielle institutioner, heriblandt Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

c) medlemsstaternes eksisterende instrumenter og programmer, herunder gennem nationale erhvervsfremmende banker, institutioner og eksportkreditagenturer

d) relevante EU-finansieringsprogrammer.

3. Senest den 30. september 2024 og derefter hvert andet år forelægger platformen anbefalinger for Kommissionen om, hvordan der sikres tilstrækkelig finansiering, herunder over Unionens budget, til at forfølge denne forordnings mål.

4. Medlemsstaterne og, hvis det er relevant, Kommissionen, iværksætter aktiviteter til fremskyndelse af offentlige investeringer i projekter til fremstilling af nettonulteknologi. Sådanne aktiviteter kan, uden at det berører artikel 107 og 108 i TEUF, omfatte rådgivning vedrørende og koordinering af støtte til projekter til fremstilling af nettonulteknologi, som har vanskeligt ved at opnå finansiering.

KAPITEL III

CO_2-INJEKTIONSKAPACITET

Artikel 20

EU-mål for CO_2-injektionskapacitet

1. Der skal senest i 2030 være tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO_2 i lagringslokaliteter, dvs. geologiske lagringslokaliteter, der er tilladt i henhold til direktiv 2009/31/EF, herunder udtømte gas- og oliefelter og saltvandsmagasiner, beliggende på Unionens område, i dens eksklusive økonomiske zoner eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention, og som ikke er kombineret med forbedret kulbrinteindvinding.

2. Alle lagringslokaliteter skal være konstrueret til drift i mindst fem år og overholde principperne om rimelig og åben adgang, der gives på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde som defineret i direktiv 2009/31/EF.

3. Senest den 30. juni 2027 og derefter hvert andet år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort for at opfylde Unionens årlige injektionskapacitetsmål, herunder markedssituationen i forbindelse med injektionskapaciteten. Rapporten skal indeholde en oversigt over den geografiske fordeling af lagringslokaliteter i Unionen. I de første rapporter vurderes det, om det anses for nødvendigt at indføre et EU-dækkende mål for 2040 eller tidligere, hvis der er behov for det.

4. Rapporterne som omhandlet i stk. 3 skal indeholde en vurdering af CO_2-lagrings- og injektionskapaciteten, navnlig ved hjælp af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 21, stk. 2, og artikel 23, stk. 6. Rapporterne skal:

a) rummer en detaljeret analyse af den geografiske og tidsmæssige planlægning af CO_2-lagringslokaliteter og af CO_2-opsamlingsprojekter til CO_2-emissioner fra industrianlæg i Unionen under hensyntagen til det særlige potentiale for CO_2-anvendelse som bidrag til permanent lagring af CO_2

b) fastlægger den vigtigste infrastruktur, som er nødvendig til transport og lagring af CO_2-emissioner fra industrianlæg i hele Unionen

c) rummer en detaljeret analyse af de mulige hindringer for udviklingen af CCS-markedet.

5. Senest den 31. december 2028 kan Kommissionen på grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 3, fremsætte et lovgivningsforslag om indførelse af et nyt mål på EU-plan for CO_2-injektionskapacitet senest i 2040 eller tidligere, hvis der er behov for det. Hvis Kommissionen beslutter ikke at fremsætte et lovgivningsforslag for at indføre dette mål, forelægger den Europa-Parlamentet og Rådet en begrundelse for sin beslutning.

6. Inden for tre måneder efter Unionens undertegnelse af en international aftale vedrørende dette kapitel forelægger Kommissionen en rapport med en vurdering af virkningerne af den internationale aftale, navnlig med hensyn til at fremme og beskytte Unionens miljømæssige standarder og klimamål og det potentielle behov for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger i lyset af bestemmelserne i den pågældende internationale aftale. På grundlag af denne rapport forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning i henhold til stk. 1.

7. Kommissionen offentliggør retningslinjer med angivelse af de passende niveauer af CO_2-renhed og sporelementer i CO_2-strømmen med henblik på CO_2-lagringsprojekter, der bidrager til Unionens mål for injektionskapacitet.

Artikel 21

Gennemsigtighed af data vedrørende CO_2-lagringskapacitet

1. Senest den 30. december 2024 skal medlemsstaterne:

a) gøre data om alle steder på deres område, hvor CO_2-lagringslokaliteter kan tillades, offentligt tilgængelige, herunder saltvandsmagasiner, uden at dette berører kravene vedrørende beskyttelse af fortrolige oplysninger

b) forpligte enheder, der er eller har været indehavere af en tilladelse som defineret i artikel 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF ([55]) på deres område, til uden at kunne blive gjort erstatningsansvarlig herfor at gøre alle geologiske data vedrørende nedlagte produktionsanlæg eller produktionsanlæg, hvis nedlæggelse er blevet anmeldt til den kompetente myndighed, og, hvis de foreligger, økonomiske vurderinger af de respektive omkostninger ved at muliggøre CO_2-injektion offentligt tilgængelige, medmindre enheden har ansøgt om en efterforskningstilladelse i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF, herunder data om:

   i) hvorvidt lokaliteten er egnet til bæredygtig, sikker og permanent CO_2-injektion og -lagring

   ii) hvorvidt der forefindes eller er behov for transportinfrastruktur og -former, der egner sig til at transportere CO_2 sikkert frem til lokaliteten.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra a), skal dataene som minimum omfatte de oplysninger, der anmodes om i Kommissionens meddelelser om vejledningen til medlemsstaterne om integrerede nationale energi- og klimaplaner, der er meddelt i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1999, og ajourføringerne heraf forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 14 (nationale energi- og klimaplaner).

2. Senest den 30. december 2024 og derefter hvert år forelægger hver enkelt medlemsstat Kommissionen en rapport, som gøres offentligt tilgængelig, og som ikke berører krav i forbindelse med beskyttelse af fortrolige oplysninger, med en beskrivelse af:

a) en kortlægning af CO_2-opsamlingsprojekter, der er igangsat på dens område eller i samarbejde med andre medlemsstater, og et skøn over de tilsvarende behov for injektions- og lagringskapaciteter og CO_2-transport

b) en kortlægning af CO_2-lagrings- og CO_2-transportprojekter, der er igangsat på dens område, herunder status for udstedelse af tilladelser i henhold til direktiv 2009/31/EF, samt forventede datoer for den endelige investeringsbeslutning og for idriftsættelsen

c) de nationale støtteforanstaltninger der er blevet eller vil blive vedtaget for at fremme de i dette stykkes litra a) og b) omhandlede projekter, samt foranstaltninger vedrørende grænseoverskridende transport af CO_2;

([55]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3).

d) hvis det er relevant, den nationale strategi og de nationale mål, der vil blive og er blevet fastsat for CO_2-opsamling senest i 2030

e) bilateralt og regionalt samarbejde, der letter grænseoverskridende transport af CO_2, herunder dets indvirkning på adgang for enheder, der opsamler CO_2, til en sikker og ikkediskriminerende måde at transportere CO_2 på

f) igangsatte CO_2-transportprojekter og et skøn over de fremtidige CO_2-transportprojekter, der er nødvendige for at passe til den tilsvarende opsamlings- og lagringskapacitet.

3. Hvis den rapport, der er omhandlet i stk. 2, viser, at der ikke er igangsat nogen CO_2-lagringsprojekter på deres område, aflægger medlemsstaterne rapport om planer for at lette dekarboniseringen af industrisektorer. Dette skal, hvis det er relevant, omfatte den grænseoverskridende transport af CO_2 til lagringslokaliteter i andre medlemsstater samt CO_2-udnyttelsesprojekter.

Artikel 22

CO_2-transportinfrastruktur

1. For at lette opfyldelsen af målet i artikel 20 udfolder Unionen og dens medlemsstater, eventuelt i samarbejde med relevante virksomheder, alle rimelige bestræbelser på at udvikle den nødvendige CO_2-transportinfrastruktur, herunder grænseoverskridende infrastruktur, samtidig med at der tages hensyn til de økonomiske og miljømæssige fordele ved opsamlings- og lagringslokaliteters nærhed.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at muliggøre adgang til CO_2-transportnet og lagringslokaliteter med henblik på geologisk lagring af den producerede og opsamlede CO_2, i det omfang det er økonomisk muligt, eller når en potentiel kunde er villig til at betale, jf. artikel 21 i direktiv 2009/31/EF.

3. Hvis der opsamles og transporteres CO_2 i én medlemsstat, som transporteres og lagres i andre medlemsstater, koordinerer medlemsstaterne de foranstaltninger, de træffer i henhold til stk. 2. Kommissionen kan lette en sådan koordinering ved at oprette regionale CCS-grupperinger, når der foreligger en fælles anmodning fra de involverede medlemsstater.

Artikel 23

Bidrag fra godkendte olie- og gasproducenter

1. Hver enhed, der er indehaver af en tilladelse som defineret i artikel 1, nr. 3), i direktiv 94/22/EF, er omfattet af et individuelt bidrag til opnåelsen af det EU-dækkende mål for tilgængelig CO_2-injektionskapacitet, der er fastsat i denne forordnings artikel 20. Disse individuelle bidrag beregnes pro rata på grundlag af hver enheds andel af Unionens udvinding af råolie og naturgas fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023 og består af CO_2-injektionskapacitet på en lagringslokalitet, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF, og som er til rådighed for markedet senest i 2030. Enheder med udvinding af råolie og naturgas under tærsklen som fastlagt i overensstemmelse med en delegeret retsakt i henhold til nærværende artikels stk. 12 udelukkes fra denne beregning og er ikke omfattet af et bidrag.

2. Senest den 30. september 2024 kortlægger og indberetter medlemsstaterne de i stk. 1 omhandlede enheder og de andele råolie og naturgas, som disse enheder udvinder fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023, til Kommissionen.

3. Efter modtagelsen af de i artikel 21, stk. 2, omhandlede indberetninger angiver Kommissionen efter høring af medlemsstaterne og interesserede parter de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheders bidrag til Unionens mål for CO_2-injektionskapacitet senest i 2030.

4. Senest den 30. juni 2025 forelægger de i stk. 1 omhandlede enheder Kommissionen en plan med en detaljeret beskrivelse af, hvordan de agter at opfylde deres bidrag til Unionens mål for CO_2-injektionskapacitet senest i 2030. Disse planer skal:

a) bekræfte enhedens bidrag udtrykt i målmængde af ny CO_2-lagrings- og injektionskapacitet, som vil være ibrugtaget senest i 2030

b) gøre rede for midler og milepæle til at nå den angivne målmængde.

5. For at opfylde deres målmængder af tilgængelig injektionskapacitet kan de i stk. 1 omhandlede enheder:

a) investere i eller udvikle CO_2-lagringsprojekter alene eller i fællesskab

b) indgå aftaler med andre af de i stk. 1 omhandlede enheder

c) indgå aftaler med tredjeparter, som udvikler eller investerer i lagringsprojekter, med henblik på at opfylde deres bidrag.

6. Senest den 30. juni 2026 og derefter hvert år forelægger de i stk. 1 omhandlede enheder Kommissionen en rapport med en detaljeret redegørelse for deres fremskridt med hensyn til at opfylde deres bidrag. Kommissionen offentliggør disse rapporter.

7. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at fritage de enheder, der er omhandlet i det pågældende stykke, for individuelle bidrag i forbindelse med de produktionsaktiviteter, som de har udøvet på denne medlemsstats område fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023, forudsat:

a) at den samlede årlige injektionskapacitet for alle lagringslokaliteter, der drives af en enhed, som har modtaget lagringstilladelse som omhandlet i direktiv 2009/31/EF, og som har truffet en endelig investeringsbeslutning på den pågældende medlemsstats område, overstiger summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i forbindelse med de relevante produktionsaktiviteter, og at den årlige injektionskapacitet i forbindelse med disse lagringslokaliteter svarer til den, der er nævnt i lagringstilladelserne og i de endelige investeringsbeslutninger, og bidrager til det EU-dækkende mål for tilgængelig CO_2-injektionskapacitet, der er fastsat i denne forordnings artikel 20

b) at en ansøgning indgives inden udgangen af 2027.

8. Forudsat at de betingelser, der er fastsat i stk. 7, er opfyldt, vedtager Kommissionen en afgørelse, som fritager de pågældende enheder for deres individuelle bidrag i forbindelse med de produktionsaktiviteter, som de har udøvet på et område, som er beliggende i den medlemsstat, der indgiver anmodningen.

9. Enheder, der er fritaget i henhold til stk. 8, kan kun indgå aftaler i overensstemmelse med stk. 5, litra b) og c), for så vidt angår en injektionskapacitet, der overstiger det individuelle bidrag, som de er fritaget for, og summen af de individuelle bidrag, der er blevet fritaget.

10. Et år efter afgørelsen om fritagelse og derefter hvert år forelægger medlemsstaten Kommissionen en rapport, hvori der i detaljer redegøres for de i henhold til stk. 8 fritagne enheders fremskridt med hensyn til at opfylde deres bidrag til det EU-dækkende mål for tilgængelig CO_2-injektionskapacitet, der er fastsat i artikel 20. Kommissionen offentliggør disse rapporter.

11. Senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra c), og artikel 42, stk. 8, forholdet mellem efterspørgslen efter injektionskapacitet fra CO_2-opsamlingsprojekter og den nødvendige hovedinfrastruktur til transport af CO_2, der er i gang eller forventes at være operationel senest i 2030, og summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, i forbindelse med produktionsaktiviteterne på en given medlemsstats område. I tilfælde af betydelig ubalance kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis anmode Kommissionen om en undtagelse med hensyn til den dato, hvor de individuelle bidrag skal være opfyldt.

12. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 for at supplere denne forordning for så vidt angår:

a) reglerne for udpegelse af enheder, der er omfattet af et bidrag i medfør af stk. 1, herunder den tærskel, under hvilken enheder er fritaget for bidrag

b) de ordninger, hvorigennem aftaler mellem de i stk. 1 omhandlede enheder og investeringer i lagerkapacitet, som besiddes af tredjeparter, tages i betragtning i forbindelse med at opfylde deres individuelle bidrag i henhold til stk. 5, litra b) og c)

c) indholdet i de i stk. 6 omhandlede rapporter

d) de nærmere betingelser for, hvornår Kommissionen kan indrømme en undtagelse eller en dispensation til enheder i henhold til stk. 7, 8 eller 11.

13. Senest den 30. juni 2026 fastsætter medlemsstaterne sanktioner, som pålægges ved hjælp af administrative procedurer, retssager eller begge, der finder anvendelse på de i artikel 23, stk. 1, omhandlede enheders overtrædelse med hensyn til deres forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 3. Disse sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Artikel 24

Lovgivningsmæssig ramme for markedet for opsamlet CO_2

1. Senest den 30. juni 2027 foretager Kommissionen en vurdering af, hvordan markedet for opsamlet CO_2 fungerer. Denne vurdering skal være baseret på en klar metode, tage hensyn til de årlige rapporter, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, og navnlig overveje, om:

a) forpligtelserne i artikel 23, stk. 1, effektivt fremmer udviklingen af markedet for CO_2-lagring i Unionen

b) markedet sikrer åben, retfærdig og ikkediskriminerende adgang til CO_2-lagrings- og transportnettet

c) markedet sikrer åben, retfærdig og ikkediskriminerende adgang til at opsamle CO_2 med henblik på anvendelse eller lagring

d) CO_2-transportnettet og anden infrastruktur i Unionen i tilstrækkeligt omfang støtter såvel målene for injektionskapacitet som behovet for CO_2-opsamling

e) CO_2-markedets funktion sikrer tilstrækkelig adgang til injektionskapacitet for CO_2-emissioner, der er vanskelige at nedbringe.

2. På grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen foreslå en lovgivningsmæssig retsakt til at regulere markedet for at afhjælpe eventuelle konstaterede mangler, navnlig med hensyn til emissioner, der er vanskelige at nedbringe.

KAPITEL IV

MARKEDSADGANG

Artikel 25

Bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed i offentlige udbudsprocedurer

1. I forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, anvender ordregivende myndigheder og ordregivende enheder de obligatoriske minimumskrav vedrørende miljømæssig bæredygtighed som fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i denne artikels stk. 5, hvis kontrakterne har nettonulteknologier opført i denne forordnings artikel 4, stk. 1, litra a)-k), som en del af deres genstand, eller i tilfælde af bygge- og anlægskontrakter og koncessioner på bygge- og anlægsarbejder, der omfatter nævnte teknologi.

2. Stk. 1 forhindrer ikke ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder i at anvende supplerende minimumskrav eller tildelingskriterier vedrørende miljømæssig bæredygtighed.

3. Uanset stk. 1 anvender ordregivende myndigheder og ordregivende enheder mindst en eller et af følgende betingelser, krav eller kontraktlige forpligtelser i forbindelse med de bygge- og anlægskontrakter og koncessioner på bygge- og anlægsarbejder, der er omhandlet i stk. 1:

a) en særlig betingelse, der vedrører sociale eller beskæftigelsesrelaterede hensyn, som tager form af en kontraktgennemførelsesklausul som omhandlet i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU og i artikel 87 i direktiv 2014/25/EU samt de generelle principper i direktiv 2014/23/EU

b) et krav om at påvise overholdelse af gældende cybersikkerhedskrav som fastsat i en forordning om cyberrobusthed, herunder, hvis det er relevant, og hvor den findes, gennem en relevant europæisk cybersikkerhedscertificeringsordning

c) en specifik kontraktlig forpligtelse til rettidigt at levere den komponent af kontrakten, der vedrører nettonulteknologier opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-k), som kan give anledning til en forpligtelse til at betale en passende bod, hvis denne forpligtelse ikke opfyldes, og som går videre end de krav, der er fastsat i gældende national lovgivning, hvis en sådan lovgivning findes.

4. De obligatoriske minimumskrav, der er omhandlet i stk. 1, skal, hvis det er relevant, have form af:

a) tekniske specifikationer eller krav som omhandlet i artikel 36 i direktiv 2014/23/EU, i artikel 42 i direktiv 2014/24/EU og i artikel 60 i direktiv 2014/25/EU, eller

b) kontraktgennemførelsesklausuler som omhandlet i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU og i artikel 87 i direktiv 2014/25/EU samt de generelle principper i direktiv 2014/23/EU.

5. Senest den 30. marts 2025 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der angiver minimumskravene til miljømæssig bæredygtighed for den offentlige udbudsprocedure, der er omhandlet i stk. 1.

Når Kommissionen vedtager denne gennemførelsesretsakt, skal den som minimum overveje følgende elementer:

a) markedssituationen på EU-plan for de relevante teknologier

b) bestemmelser vedrørende miljømæssig bæredygtighed i andre lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige EU-retsakter, som finder anvendelse på offentlige udbudsprocedurer, der er omfattet af forpligtelsen i stk. 1

c) Unionens internationale forpligtelser, herunder GPA og andre internationale aftaler, som Unionen er bundet af.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

6. En medlemsstat må ikke diskriminere mod en udbyder eller nettonulprodukter fra en anden medlemsstat eller udsætte sådanne for uberettiget forskelsbehandling.

7. Der skal tages hensyn til et tilbuds bidrag til modstandsdygtighed i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer, der henhører under anvendelsesområdet for direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, hvis sådanne kontrakter har nettonulteknologier opført i denne forordnings artikel 4, stk. 1, litra a)-k), som en del af deres genstand, eller i forbindelse med bygge- og anlægskontrakter og koncessioner på bygge- og anlægsarbejder omhandlet i stk. 1, der omfatter nævnte teknologi, samt i forbindelse med kontrakter, som tildeles på grundlag af en rammeaftale, hvor den anslåede værdi af disse aftaler er lig med eller højere end de værdier, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU i overensstemmelse med nærværende stykke.

Hvis Kommissionen på tidspunktet for indkaldelsen af tilbud med henblik på en offentlig udbudsprocedure som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 eller indledningen af en sådan procedure har fastslået i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, at andelen af en specifik nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i et tredjeland tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter i Unionen, eller hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 29, stk. 2, har fastslået, at andelen af forsyningen i Unionen af en specifik nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter med oprindelse i et tredjeland er steget mindst 10 procentpoint i gennemsnit i to på hinanden følgende år og når op på mindst 40 % af forsyningen i Unionen, medtager ordregivende myndigheder og ordregivende enheder følgende betingelser for de offentlige udbudsprocedurer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1:

a) en forpligtelse i kontraktens løbetid til ikke at levere mere end 50 % af værdien af den specifikke nettonulteknologi, der er omhandlet i dette stykke, fra hvert enkelt tredjeland som fastslået af Kommissionen

b) en forpligtelse i kontraktens løbetid til, at højst 50 % af værdien af de vigtigste specifikke komponenter i den specifikke nettonulteknologi, der er omhandlet i dette stykke, leveres eller stilles til rådighed direkte af den valgte tilbudsgiver eller af en underleverandør fra hvert enkelt tredjeland som fastsat af Kommissionen

c) en forpligtelse til, at der på deres anmodning forelægges de ordregivende myndigheder eller de ordregivende enheder fyldestgørende dokumentation vedrørende litra a) eller b), senest ved afslutningen af kontraktens gennemførelse

d) en forpligtelse til, at der i tilfælde af manglende opfyldelse af betingelserne i litra a) eller b) betales en forholdsmæssig bod på mindst 10 % af værdien af kontraktens specifikke nettonulteknologier, der er omhandlet i dette stykke.

8. For så vidt angår kontrakter, der er omfattet af Unionens tillæg I til GPA samt af andre relevante internationale aftaler, som Unionen er bundet af, anvender ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ikke kravene i stk. 7, andet afsnit, hvis den specifikke nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter kommer fra forsyningskilder, der er undertegnere af disse aftaler.

9. Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan undtagelsesvis beslutte ikke at anvende stk. 1-4, hvis:

a) den krævede nettonulteknologi kun kan leveres af en bestemt økonomisk aktør, og der ikke findes et rimeligt alternativ eller en rimelig erstatningsmulighed, og fraværet af konkurrence ikke er en følge af en kunstig indskrænkning af parametrene for den offentlige udbudsprocedure

b) der ikke er indgivet egnede tilbud eller egnede anmodninger om deltagelse som svar på en lignende tidligere offentlig udbudsprocedure, der er iværksat af den samme ordregivende myndighed eller ordregivende enhed i de to umiddelbart forudgående år inden indledningen af den planlagte nye udbudsprocedure

c) deres anvendelse ville nødsage den pågældende ordregivende myndighed eller ordregivende enhed til at anskaffe udstyr, der medfører uforholdsmæssigt store omkostninger, eller ville føre til teknisk inkompatibilitet i forbindelse med drift og vedligeholdelse.

10. Ordregivende myndigheder og ordregivende enheder kan gå ud fra, at anslåede omkostningsforskelle på over 20 % på grundlag af objektive og gennemsigtige data er uforholdsmæssige.

11. Hvis anvendelsen af bidraget til modstandsdygtighed i medfør af denne artikels stk. 7 har ført til en situation, hvor der ikke er indgivet egnede tilbud eller egnede anmodninger om deltagelse som svar på en offentlig udbudsprocedure, kan de ordregivende myndigheder eller ordregivende enheder undtagelsesvis:

a) beslutte at anvende udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse i medfør af artikel 32, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/24/EU, artikel 50, litra a), i direktiv 2014/25/EU eller artikel 31, stk. 5, i direktiv 2014/23/EU, eller

b) beslutte ikke at anvende denne artikels stk. 7 i en specifik efterfølgende offentlig udbudsprocedure, der har til formål at imødekomme de samme behov som dem, der førte til indledning af den indledende procedure, der er omhandlet i nærværende stykke.

12. Denne artikel berører ikke:

a) muligheden for at anvende yderligere ikkeprisrelaterede kriterier

b) muligheden for at udelukke unormalt lave tilbud i henhold til artikel 69 i direktiv 2014/24/EU og artikel 84 i direktiv 2014/25/EU

c) artikel 107 og 108 i TEUF i tilfælde af ikkekonkurrencedygtige offentlige udbudsprocedurer.

Artikel 26

Auktioner til udbredelse af vedvarende energikilder

1. For de teknologier opført i artikel 4, stk. 1, litra a)-j), der er teknologier til vedvarende energi, skal medlemsstaterne, når de tilrettelægger auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder, medtage:

a) prækvalifikationskriterier i forbindelse med:

i) ansvarlig forretningsskik

ii) cybersikkerhed og datasikkerhed, og

iii) evne til at levere projektet fuldt ud og til tiden

b) prækvalifikationskriterier eller tildelingskriterier til vurdering af den pågældende auktions bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed som omhandlet i stk. 2.

Dette stykke berører ikke artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001, artikel 107 og 108 i TEUF eller Unionens internationale forpligtelser.

2. Auktionernes bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed skal bygge på de kriterier, der er fastsat i dette stykke. Disse kriterier skal være objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende.

Auktionerne skal bidrage til modstandsdygtighed under hensyntagen til den andel af nettonulteknologien eller deres vigtigste specifikke komponenter, der har oprindelse i et tredjeland, og som tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke nettonulteknologi eller dens vigtigste specifikke komponenter i Unionen.

Med henblik på dette stykkes andet afsnit bestemmes oprindelseslandet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ([56]).

Auktioner skal også bidrage til mindst ét af følgende:

a) miljømæssig bæredygtighed, som er mere vidtgående end minimumskravene i gældende ret

b) innovation ved at tilvejebringe helt nye løsninger eller forbedre sammenlignelige avancerede løsninger

c) energisystemintegration.

Dette stykke forhindrer ikke, at medlemsstaterne anvender yderligere ikkeprisrelaterede kriterier ud over dem, der er anført i stk. 2.

3. Senest den 30. marts 2025 vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der præciserer prækvalifikations- og tildelingskriterierne omhandlet i stk. 1 yderligere.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

4. Medlemsstaterne giver, når kriterierne anvendes som tildelingskriterier, hvert af kriterierne for vurdering af en auktions bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed en minimumsvægt på 5 % og en samlet vægt på mellem 15 og 30 % af tildelingskriterierne. Dette berører ikke muligheden for at give en højere vægtning af kriterierne omhandlet i stk. 2, fjerde afsnit, i overensstemmelse med eventuelle tærskler for ikkeprisrelaterede kriterier, der er fastsat i henhold til statsstøttereglerne.

5. Medlemsstaterne er ikke forpligtede til at tage hensyn til de prækvalifikations- og tildelingskriterier, som er fastsat i stk. 1, hvis anvendelse af disse kriterier vil medføre uforholdsmæssigt store omkostninger. Medlemsstaterne kan gå ud fra, at anslåede omkostningsforskelle på over 15 % pr. auktion på grundlag af objektive og verificerbare data er uforholdsmæssige.

6. Medlemsstaterne træffer, hvis det er relevant, foranstaltninger til at maksimere projekternes udnyttelsesgradgrad gennem passende incitamenter, f.eks. ved at anvende prisindeksering. Medlemsstaterne kan vurdere virkningerne af negative bud på hastigheden og omfanget af udbredelsen.

7. Stk. 1-5 finder anvendelse på mindst 30 % af den auktionerede mængde pr. år pr. medlemsstat eller alternativt på mindst 6 gigawatt pr. år pr. medlemsstat.

8. Senest den 31. december 2027 og derefter hvert andet år foretager Kommissionen en omfattende vurdering af anvendelsen af kriterierne for modstandsdygtighed og bæredygtighed på auktioner til udbredelse af energi fra vedvarende energikilder og deres virkning på fremskyndet udbredelse af teknologier til vedvarende energi. Kommissionen vurderer navnlig virkningen af kriterierne for modstandsdygtighed og bæredygtighed på:

a) udviklingen af Unionens årlige fremstilling af teknologier til vedvarende energi

([56]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

b) udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder, herunder deres finansielle virkning og deres virkning på udbredelseshastigheden, samtidig med at der tages hensyn til brugbarheden, herunder den administrative byrde, og klarheden af systemet for projektudviklere og den nationale forvaltning på grundlag af tilgængelige data.

Som led i denne vurdering hører Kommissionen eksperter fra medlemsstaterne på auktioneringsområdet.

9. Hvis den vurdering, der er omhandlet i stk. 8, er positiv, navnlig hvis anvendelsen af kriterierne for modstandsdygtighed og bæredygtighed ikke i væsentlig grad har hindret udbredelsen af energi fra vedvarende energikilder, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, et forslag til ændring af stk. 7 for at fastsætte de andele af den auktionerede mængde pr. år pr. medlemsstat eller den fulde mængde, som stk. 1-5 finder anvendelse på, navnlig med henblik på at øge disse mængder, og for at tilpasse tærsklen for de anslåede omkostningsforskelle, der er omhandlet i stk. 5.

10. Med henblik på at beregne de auktionerede mængder pr. år pr. medlemsstat kan auktioner vedrørende anlæg med en maksimal projektstørrelse på 10 MW udelukkes. For auktioner vedrørende en bestemt teknologi, som stk. 1-5 finder anvendelse på, og som efterfølgende har en for lav deltagelse, kan andelen af auktionsmængden med for lav deltagelse udelukkes fra anvendelsen af stk. 1-5.

11. For at lette gennemførelsen for alle medlemsstater, navnlig dem med små auktionsmængder, kan medlemsstater, der ikke har iværksat flere end to auktioner om året i løbet af de foregående to år, beregne den andel af auktionerne, som stk. 1-5 finder anvendelse på, i denne periode på to år.

Artikel 27

Prækommercielle udbud og offentlige udbud af innovative løsninger

1. Medlemsstaterne søger, hvis det er relevant, at benytte prækommercielle udbud og offentlige udbud af innovative løsninger for at stimulere innovation inden for nettonulteknologi og skabelse af ny fremstillingskapacitet til nettonulteknologier i Unionen. Prækommercielle udbud og offentlige udbud af innovative løsninger kan suppleres med finansiering på EU-plan inden for rammerne af eksisterende EU-programmer for fælles prækommercielle udbud eller offentlige udbud i medlemsstaterne.

2. Platformen udarbejder anbefalinger om tilrettelæggelse af prækommercielle udbud eller offentlige udbud af innovative løsninger.

Artikel 28

Andre former for offentlig intervention

1. Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF og artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001 og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser udformer medlemsstaterne, regionale eller lokale myndigheder eller offentligretlige organer — eller sammenslutninger bestående af en eller flere af sådanne myndigheder eller et eller flere af sådanne offentligretlige organer — når de beslutter at indføre nye ordninger eller at ajourføre eksisterende ordninger til gavn for husstande, virksomheder eller forbrugere, som tilskynder til indkøb af nettonulteknologislutprodukter, disse ordninger på en sådan måde, at støttemodtagernes indkøb af nettonulteknologislutprodukter med et stort bidrag til bæredygtighed og modstandsdygtighed som omhandlet i nærværende artikels stk. 4 fremmes, ved at der ydes supplerende finansiel kompensation, som er forholdsmæssigt afpasset, eller ved at betinge adgangen til ordningen på grundlag af de kriterier, der er fastsat i nærværende artikels stk. 4, og samtidig overveje adgang til ordningen for borgere, der lever i energifattigdom.

2. Den supplerende finansielle kompensation, som myndighederne yder i henhold til denne artikels stk. 1 som følge af anvendelsen af kriterierne i denne artikels stk. 4, første afsnit, indledningen, og litra b) og c), må ikke overstige 5 % af forbrugerens omkostninger ved indkøb af det pågældende nettonulteknologislutprodukt, med undtagelse af ordninger rettet mod borgere, der lever i energifattigdom, som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 ([57]), hvor grænsen er 15 %.

([57]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).

3. Ved udformning og gennemførelse af en ordning i medfør af stk. 1 skal myndigheden vurdere bidraget til modstandsdygtighed og bæredygtighed fra de nettonulteknologislutprodukter, der udbydes på markedet, på grundlag af en åben, ikkediskriminerende og gennemsigtig proces. Der kan når som helst ansøges om, at et givet nettonulteknologislutprodukt skal være omfattet af ordningen. Myndigheden fastsætter en minimumstærskel til afgørelse af, hvornår nettonulteknologislutprodukter kan komme i betragtning til den supplerende finansielle kompensation under støtteordningen.

4. Bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed fra andre former for offentlig intervention skal bygge på deres bidrag til modstandsdygtighed under hensyntagen til den andel af nettonulteknologien eller dens vigtigste specifikke komponenter, der har oprindelse i et tredjeland, som tegner sig for mere end 50 % af forsyningen af den pågældende specifikke nettonulteknologi i Unionen, og mindst et af følgende:

a) miljømæssig bæredygtighed, som er mere vidtgående end minimumskravene i gældende ret

b) bidrag til innovation ved at tilvejebringe helt nye løsninger eller forbedre sammenlignelige avancerede løsninger

c) bidrag til energisystemintegration.

Kriterierne omhandlet i første afsnit skal være objektive, gennemsigtige og ikkediskriminerende.

Dette forhindrer ikke, at medlemsstaterne anvender yderligere ikkeprisrelaterede kriterier ud over dem, der er fastsat i første afsnit.

Med henblik på bidraget til modstandsdygtighed, jf. dette stykkes første afsnit, indledningen, bestemmes oprindelseslandet i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 952/2013.

5. Medlemsstaterne offentliggør på ét websted med gratis adgang al information om ordninger i henhold til stk. 1, for hvert relevant nettonulteknologislutprodukt.

Artikel 29

Koordinering af initiativer vedrørende markedsadgang

1. Hvis det er relevant, giver Kommissionen vejledning om anvendelse af kriterierne for vurdering af bidraget til modstandsdygtighed og bæredygtighed fra de nettonulteknologiprodukter, der er berettigede til de former for offentlig intervention, som er omhandlet i artikel 25, 26 og 28.

2. Med henblik på vurderingen af bidraget til modstandsdygtighed vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der indeholder en liste over hvert nettonulteknologislutprodukt og deres vigtigste specifikke komponenter. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

På grundlag af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i første afsnit, giver Kommissionen ajourførte oplysninger om de andele af Unionens forsyning, der har oprindelse i forskellige tredjelande, i det seneste år, for hvilket der foreligger data for hver af nettonulteknologierne og deres vigtigste specifikke komponenter. Oprindelseslandet bestemmes i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 952/2013.

3. På platformen drøftes de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at gennemføre artikel 25-28, og udveksles bedste praksis, bl.a. med hensyn til den praktiske anvendelse af kriterierne for at vurdere bidraget til bæredygtighed og modstandsdygtighed i forbindelse med offentlige udbudsprocedurer eller ordninger, der tilskynder til indkøb af nettonulteknologislutprodukter.

KAPITEL V

FORBEDRING AF FÆRDIGHEDER MED HENBLIK PÅ SKABELSE AF KVALITETSJOB

Artikel 30

Europæiske akademier for nettonulindustrien

1. På grundlag af en vurdering foretaget af Kommissionen ved hjælp af eksisterende data og rapporter af mangler på færdigheder og kompetencer i de nettonulteknologiindustrier, som er centrale for den industrielle omstilling og dekarbonisering, og med fuld respekt for medlemsstaternes kompetence på uddannelsesområdet støtter Kommissionen, bl. a. ved at stille startfinansiering til rådighed, iværksættelse af europæiske akademier for nettonulindustrien (»akademierne«) som relevante interessenters organisationer eller konsortier eller projekter, som har til formål:

a) til frivillig brug for medlemsstaterne og uddannelsesudbydere på deres område at udvikle læringsprogrammer, indhold og materiale til uddannelse såsom i at udvikle, producere, montere, ibrugtage, drive, vedligeholde, reparere, økodesigne, genbruge og genanvende nettonulteknologier, og om råstoffer samt relevante aspekter vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og tværgående kompetencer; dette skal afspejle vurderingen af manglen på færdigheder og kompetencer og kapaciteten hos de offentlige myndigheder, navnlig dem, der har kompetence til at udstede de i denne forordnings kapitel II omhandlede tilladelser og godkendelser, og hos de i denne forordnings kapitel IV omhandlede ordregivende myndigheder og ordregivende enheder

b) at fremme frivillig anvendelse af læringsprogrammer, indhold og materiale blandt uddannelsesudbydere i medlemsstaterne

c) at tilbyde støtte til uddannelsesudbydere, som anvender læringsprogrammer, indhold og materiale, der produceres af akademierne, med henblik på at værne om kvaliteten af den tilbudte uddannelse og udvikle mekanismer til at sikre kvaliteten af den tilbudte uddannelse

d) at udfærdige eksamensbeviser, herunder, hvis det er relevant, mikroeksamensbeviser, til frivillig brug for medlemsstaterne og uddannelsesudbydere på deres område for at lette identifikation af færdigheder og, hvis det er relevant, anerkendelse af kvalifikationer, at øge muligheden for at skifte job og industri, at lette arbejdsstyrkens mobilitet på tværs af grænserne, at fremme matchning med relevante kvalitetsjob ved hjælp af værktøjer som f.eks. det europæiske arbejdsformidlingsnet (Eures) og EURAXESS og at sikre, at det er synligt, at et læringsprogram eller læringsindhold er udviklet af et akademi.

2. Akademierne inddrager relevante aktører såsom nettonulteknologiindustrien, uddannelsesudbydere og arbejdsmarkedsparter fra en række medlemsstater. Akademierne udarbejder handlingsplaner, der bl.a. fastsætter milepæle, mål, herunder med hensyn til antal lærende, der skal baseres på vurderingen af manglen på færdigheder og kompetencer, samt en finansieringsplan med henblik på at opnå finansiel bæredygtighed. Disse handlingsplaner tager særlig hensyn til regioner under industriel omstilling eller med en høj arbejdsløshedsprocent, hvis det er relevant.

3. Akademierne udarbejder kønsafbalanceret indhold, bidrager til at bekæmpe kønsstereotyper og fremme lige adgang til læringsindhold for alle, idet der lægges særlig vægt på behovet for at aktivere flere kvinder og unge, navnlig dem, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, ældre, arbejdstagere i erhverv, der risikerer at forsvinde, eller hvor indholdet og opgaverne er under stærk forandring som følge af nye teknologier, personer, der arbejder i regioner under omstilling, og personer med handicap. Akademierne fremmer diversitet og inddragelse af personer med handicap, migranter og personer i sårbare situationer.

4. Uden at det berører budgetmyndighedens beføjelser, stilles der om nødvendigt finansielle midler til rådighed på EU-plan for at støtte iværksættelsen af akademierne med startfinansiering som omhandlet i stk. 1. Medlemsstaterne tilskyndes endvidere til at gøre brug af relevante EU-fonde såsom ESF+ for at støtte udbredelsen af det læringsindhold, der udvikles af akademierne.

Artikel 31

Lovregulerede erhverv inden for nettonulteknologiindustrier og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer

1. Inden for ni måneder efter færdiggørelsen af det læringsindhold og de materialer, der udvikles af et akademi og derefter hvert andet år bestræber medlemsstaterne sig på at vurdere, hvorvidt de læringsprogrammer, som det pågældende akademi har udviklet, svarer til de specifikke kvalifikationer, som værtsmedlemsstaten kræver for at kunne få adgang til lovregulerede aktiviteter inden for et erhverv, som er af særlig interesse for nettonulteknologiindustrien i den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne sørger for, at resultaterne af vurderingerne offentliggøres og let kan tilgås online. Hvis læringsprogrammerne ikke anses for at svare til de kvalifikationer, der kræves af værtsmedlemsstaten for at få adgang til lovregulerede aktiviteter, eller hvis en medlemsstat ikke har forsøgt at identificere ækvivalens, underretter den pågældende medlemsstat platformen og giver relevante oplysninger om:

a) begrundelsen for ikke at afslutte identifikationsarbejdet, eller

b) forskellene mellem de læringsprogrammer, der er udviklet af akademierne, og de specifikke kvalifikationer, som den pågældende værtsmedlemsstat kræver, og hvordan der opnås ækvivalens.

2. Hvis en medlemsstat finder, at de læringsprogrammer, som et akademi har udviklet, svarer til de specifikke kvalifikationer, som værtsmedlemsstaten kræver for at kunne få adgang til lovregulerede aktiviteter, letter den anerkendelsen af eksamensbeviser, der er udstedt af uddannelsesudbydere på grundlag af de læringsprogrammer, der er udviklet af akademiet i henhold til afsnit III, kapitel I, i direktiv 2005/36/EF, hvis en indehaver af et sådant eksamensbevis anmoder om adgang til et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF, og som er af særlig betydning for nettonulteknologiindustrien, ved at godtage eksamensbeviset som tilstrækkeligt uddannelsesbevis i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 2005/36/EF.

3. Hvis adgangen til at udøve et erhverv af særlig betydning for nettonulteknologiindustrien er lovreguleret i henhold til artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF, arbejder medlemsstaterne på at udvikle et fælles sæt kundskaber, færdigheder og kompetencer, der som minimum skal kræves for at udøve det pågældende specifikke erhverv, med henblik på at indføre en fælles uddannelsesramme som omhandlet i artikel 49a, stk. 1, i direktiv 2005/36/EF for at muliggøre automatisk anerkendelse af kvalifikationer. Platformen kan også fremlægge forslag til fælles uddannelsesrammer som omhandlet i artikel 49a, stk. 3, i direktiv 2005/36/EF.

Artikel 32

Nettonulplatformen i Europa og færdigheder

Platformen støtter og supplerer medlemsstaternes indsats i forbindelse med udbredelsen af færdigheder inden for nettonulteknologier, samtidig med at deres kompetence respekteres, ved at rådgive og bistå Kommissionen og medlemsstaterne, herunder de kompetente myndigheder og ordregivende myndigheder og ordregivende enheder, der er omhandlet i kapitel II og IV, ved at gøre følgende:

a) vurdere, løbende overvåge og forudsige efterspørgslen efter og udbuddet af en arbejdsstyrke, som besidder de færdigheder, der er nødvendige inden for nettonulteknologier, og adgangen til og udnyttelsen af de tilsvarende uddannelsesmuligheder med henblik på at udbygge vidensgrundlaget for akademiets aktiviteter, hvis det er relevant

b) overvåge akademiernes aktiviteter på grundlag af data og oplysninger om, hvor mange mennesker der har nydt godt af de læringsprogrammer, der er udviklet af akademierne, herunder opdelte data efter industrisektorer, køn, alder og uddannelses- og kvalifikationsniveauer, fremme synergier med andre EU- og nationale færdighedsinitiativer og -projekter og styrke og opskalere god praksis for bl.a. at tiltrække en mangfoldig arbejdsstyrke og føre generelt tilsyn

c) analysere de grundlæggende årsager til mangel på arbejdskraft og færdigheder på grundlag af eksisterende indsigter og data, herunder dem, der vedrører kvaliteten af jobtilbuddet, og således vurdere, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at tiltrække flere arbejdstagere på alle kvalifikationsniveauer i visse industrier

d) bistå med mobiliseringen af interessenter, deriblandt industrien, virksomheder, herunder SMV'er, arbejdsmarkedets parter og uddannelsesudbydere, som f.eks. universiteter, med henblik på fremme af og i overensstemmelse med national praksis deres eventuelle deltagelse i udrulningen af læringsprogrammer udviklet af akademierne

e) bistå med udbredelsen af læringsbeviser, som er udarbejdet af akademierne i medlemsstaterne for at fremme identifikation af færdigheder og, hvis det er relevant, anerkendelse af kvalifikationer og matchning af færdigheder og job, bl.a. ved at tilstræbe øget gyldighed og godtagelse af disse eksamensbeviser overalt på Unionens arbejdsmarked

f) overvåge udnyttelsen og anerkendelsen af læringsbeviser og bidrage til at finde løsninger, hvis der konstateres problemer med manglende anerkendelse

g) hvis det er relevant, lette udvikling af europæiske erhvervsprofiler til frivillig brug for medlemsstaterne bestående af et fælles sæt kundskaber, færdigheder og kompetencer for nøgleerhverv inden for nettonulteknologier, bl.a. ved at trække på de læringsprogrammer, som akademierne har udviklet, og, hvis det er relevant, benytte samme terminologi som i den europæiske klassifikation for færdigheder, kompetencer, kvalifikationer og erhverv (ESCO) for at skabe større gennemsigtighed og jobmobilitet på tværs af det indre marked

h) fremme karrieremuligheder og kvalitetsarbejdsvilkår, herunder passende lønninger, i job i nettonulteknologiindustrier, integrering på arbejdsmarkedet for nettonulteknologiindustrier af flere kvinder og unge, navnlig dem, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, ældre, arbejdstagere i erhverv, der risikerer at forsvinde, eller hvor indholdet og opgaverne er under stærk forandring som følge af nye teknologier, personer, der arbejder i regioner under omstilling, og personer med handicap og tiltrække kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande ved hjælp af instrumenter som det blå EU-kort og i overensstemmelse med national kompetence, ret og praksis, og dermed opnå en mere mangfoldig arbejdsstyrke

i) tilskynde til og støtte arbejdskraftens mobilitet i hele Unionen og fremme Eures' offentliggørelse af ledige stillinger med relation til nettonulteknologier i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 ([58]);

j) fremme tættere koordinering og udveksling af bedste praksis og knowhow mellem medlemsstaterne og inden for den private sektor for at øge tilgængeligheden af færdigheder inden for nettonulteknologier, bl.a. ved at bidrage til Unionens og medlemsstaternes politikker for at tiltrække nye talenter fra tredjelande og alle uddannelsesniveauer i overensstemmelse med nationale kompetencer, ret og praksis og i koordinering med de allerede eksisterende strukturer for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet

k) søge synergier med eksisterende uddannelsesprogrammer, bl.a. med henblik på at matche akademiernes læringsprogrammer med EU-industriens behov.

KAPITEL VI

INNOVATION

Artikel 33

Reguleringsmæssige nettonulsandkasser

1. Senest den 30. marts 2025 skal medlemsstaterne, når de opretter reguleringsmæssige nettonulsandkasser, etablere eller udpege et eller flere kontaktpunkter. Et enkelt kontaktpunkt er ansvarligt for hver anmodning om oprettelse af en reguleringsmæssig nettonulsandkasse i henhold til denne artikel.

2. Medlemsstaterne kan sammen med lokale og regionale myndigheder og andre medlemsstater, hvis det er relevant, på eget initiativ oprette reguleringsmæssige nettonulsandkasser, hvor innovative nettonulteknologier og andre innovative teknologier kan udvikles, afprøves og valideres i et kontrolleret miljø under virkelighedstro forhold i en begrænset periode, inden de bringes i omsætning eller tages i brug. Medlemsstaterne opretter reguleringsmæssige nettonulsandkasser i tæt samarbejde med industrien og, hvis det er relevant, forskningsinstitutioner, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet i overensstemmelse med stk. 1 efter anmodning fra enhver virksomhed eller organisation eller ethvert konsortium, der udvikler innovative nettonulteknologier, som opfylder de i stk. 3, andet afsnit, litra a), fastsatte egnetheds- og udvælgelseskriterier, og som er blevet udvalgt af de kompetente myndigheder efter den i stk. 3, andet afsnit, litra b), omhandlede udvælgelsesprocedure.

([58]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet (Eures), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkederne og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 107 af 22.4.2016, s. 1).

3. Ordningerne og betingelserne for oprettelse og drift af reguleringsmæssige nettonulsandkasser i medfør af stk. 1 vedtages ved gennemførelsesretsakter. Disse ordninger og betingelser skal styrke de kompetente myndigheders fleksibilitet med hensyn til at prioritere mellem og godkende ansøgninger om reguleringsmæssige nettonulsandkasser. De skal fremme innovation og reguleringsmæssig læring og navnlig tage hensyn til de deltagende SMV'ers og nystartede virksomheders særlige omstændigheder og kapacitet.

Disse gennemførelsesretsakter skal omfatte fælles hovedprincipper vedrørende følgende punkter:

a) egnethedskriterierne og udvælgelsesproceduren med henblik på deltagelse i de reguleringsmæssige nettonulsandkasser

b) proceduren for ansøgning om, deltagelse i, overvågning af, udtræden af og nedlukning af de reguleringsmæssige nettonulsandkasser

c) de vilkår og betingelser, der gælder for deltagerne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 45, stk. 2.

4. Deltagelse i reguleringsmæssige nettonulsandkasser berører ikke de tilsynsbeføjelser og korrigerende beføjelser, som de myndigheder, der fører tilsyn med den reguleringsmæssige nettonulsandkasse, har. Afprøvning, udvikling og validering af innovative nettonulteknologier eller andre innovative teknologier foregår med tilsyn og støtte fra de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder udøver deres tilsynsbeføjelser på en fleksibel måde inden for rammerne af den relevante ret, tilpasser eksisterende reguleringspraksis og anvender deres skønsmæssige beføjelser, når de gennemfører og håndhæver retlige bestemmelser til et givet projekt med reguleringsmæssig nettonulsandkasse, med sigte på at fjerne hindringer, lette den reguleringsmæssige byrde, mindske den reguleringsmæssige uvished og støtte innovation i nettonulteknologier eller andre innovative teknologier.

5. Med henblik på at nå målet i denne artikel overvejer de kompetente myndigheder, om der skal indrømmes undtagelser eller dispensation i national ret i det omfang, det er tilladt i henhold til relevant EU-ret. De kompetente myndigheder sørger for, at planen for den reguleringsmæssige nettonulsandkasse overholder kravene i EU-retten og de centrale mål og væsentlige krav i national ret. De kompetente myndigheder sikrer, at enhver alvorlig risiko for sundheden, sikkerheden eller miljøet, som måtte konstateres under udviklingen og afprøvningen af innovative nettonulteknologier eller andre innovative teknologier, meddeles til almenheden og resulterer i øjeblikkelig suspension af udviklings- og afprøvningsprocessen, indtil disse risici er blevet afbødet. Hvis de kompetente myndigheder finder, at det foreslåede projekt medfører ekstraordinære risici for arbejdstagernes, den brede befolknings eller miljøets sundhed og sikkerhed — navnlig på grund af afprøvning, udvikling eller validering af særligt giftige stoffer — godkender de først planen for den reguleringsmæssige nettonulsandkasse, når de har sikret sig, at der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i forhold til den konstaterede ekstraordinære risiko.

6. Deltagerne i den reguleringsmæssige nettonulsandkasse forbliver ansvarlige i henhold til Unionens og medlemsstaternes gældende ansvarslovgivning for enhver materiel skade, der måtte påføres tredjeparter som følge af den afprøvning, som foretages i den reguleringsmæssige nettonulsandkasse.

7. Varigheden af den reguleringsmæssige nettonulsandkasse kan forlænges efter samme procedure efter aftale med den nationale kompetente myndighed.

8. De reguleringsmæssige nettonulsandkasser udformes og gennemføres på en måde, der letter det grænseoverskridende samarbejde mellem de nationale kompetente myndigheder, hvor det er relevant. De af medlemsstaterne, der har oprettet reguleringsmæssige nettonulsandkasser, koordinerer deres aktiviteter og samarbejder inden for rammerne af platformen med sigte på at udveksle relevante oplysninger med andre medlemsstater. Platformen kan indbyde virksomheder, der har deltaget i en reguleringsmæssig nettonulsandkasse, til at dele deres erfaringer med processen. På grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og de drøftelser, der har fundet sted på platformen, aflægger Kommissionen regelmæssigt rapport om resultaterne af deres indførelse af reguleringsmæssige nettonulsandkasser, herunder god praksis, indhøstede erfaringer og anbefalinger vedrørende deres oprettelse og i relevante tilfælde om anvendelsen af denne forordning og anden EU-ret inden for rammerne af den reguleringsmæssige nettonulsandkasse på en måde, der er tilpasset til formålet med den reguleringsmæssige nettonulsandkasse.

Artikel 34

Foranstaltninger for SMV'er og nystartede virksomheder

1. Medlemsstaterne skal:

a) give SMV'er og nystartede virksomheder prioriteret adgang til de reguleringsmæssige nettonulsandkasser, for så vidt de opfylder de egnethedsbetingelser, der er fastsat i artikel 33

b) tilrettelægge oplysningsaktiviteter om SMV'ers og nystartede virksomheders deltagelse i de reguleringsmæssige nettonulsandkasser

c) hvis det er relevant, oprettes der en særskilt kanal for kommunikation med SMV'er og nystartede virksomheder for derigennem at yde vejledning og besvare spørgsmål om gennemførelsen af artikel 33.

2. Medlemsstaterne tager hensyn til SMV'ers og nystartede virksomheders særlige interesser og behov og yder tilstrækkelig administrativ støtte, således at de kan deltage i de reguleringsmæssige nettonulsandkasser. Uden at det berører anvendelsen af artikel 107 og 108 i TEUF, oplyser medlemsstaterne SMV'er og nystartede virksomheder om mulighederne for at modtage finansiel støtte til deres aktiviteter i de reguleringsmæssige nettonulsandkasser.

Artikel 35

Oprettelse af styringsgruppen for den strategiske energiteknologiplan

1. Styringsgruppen for den strategiske energiteknologiplan (SET-planstyringsgruppen) oprettes hermed.

2. SET-planstyringsgruppen varetager de opgaver, der er fastlagt i denne forordning.

Artikel 36

SET-planstyringsgruppens opgaver

1. SET-planstyringsgruppen udstikker rammer og retningslinjer for den strategiske energiteknologiplan.

2. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder og koordinerer inden for SET-planstyringsgruppen for at hjælpe med at støtte udviklingen af rene, effektive og omkostningseffektive energiteknologier gennem koordinering og samarbejde inden for forskning og innovation i ren energi og, hvor det er relevant, med tredjelande efter indbydelse.

3. SET-planstyringsgruppen rådgiver og bistår Kommissionen med udarbejdelsen af initiativer vedrørende de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

Artikel 37

SET-planstyringsgruppens struktur og funktion

1. SET-planstyringsgruppen består af medlemsstaterne og Kommissionen. Gruppens formandskab varetages af en eller flere repræsentanter for Kommissionen.

2. Hver medlemsstat udpeger en højtstående repræsentant til SET-planstyringsgruppen. En medlemsstat kan udpege mere end én repræsentant, hvis det er relevant af hensyn til funktion og ekspertise i forbindelse med SET-planstyringsgruppens forskellige opgaver. Hver repræsentant, der udpeges til SET-planstyringsgruppen, har en suppleant.

3. På forslag af Kommissionen vedtager SET-planstyringsgruppen sin forretningsorden ved simpelt flertal blandt medlemmerne.

4. SET-planstyringsgruppen mødes med jævne mellemrum for at sikre en effektiv varetagelse af sine opgaver. Om nødvendigt mødes SET-planstyringsgruppen efter en begrundet anmodning fra Kommissionen eller ved simpelt flertal blandt medlemmerne.

5. Kommissionen bistår SET-planstyringsgruppen ved hjælp af et bestyrelsessekretariat, som yder teknisk og logistisk støtte.

6. SET-planstyringsgruppen kan nedsætte stående eller midlertidige arbejdsgrupper og projektgrupper til at beskæftige sig med konkrete spørgsmål og opgaver.

KAPITEL VII

FORVALTNING

Artikel 38

Oprettelse af nettonulplatformen i Europa og fastlæggelse af dens opgaver

1. Nettonulplatformen i Europa (»platformen«) oprettes herved.

2. Platformen varetager de opgaver, der er fastlagt i denne forordning.

3. Platformen kan rådgive og bistå Kommissionen og medlemsstaterne med hensyn til deres foranstaltninger med henblik på at nå de mål, der er beskrevet i denne forordnings kapitel I, og idet en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for medlemsstaterne undgås, under hensyntagen til medlemsstaternes nationale energi- og klimaplaner.

4. Medlemmerne af platformen koordinerer nettonulindustripartnerskaber inden for platformen med henblik på at bidrage til at fremme indførelsen af nettonulteknologi på verdensplan, samarbejde om udviklingen af innovative nettonulteknologier og støtte den rolle, som Unionens industrielle kapacitet spiller med hensyn til at bane vejen for den globale omstilling til ren energi, i overensstemmelse med det overordnede mål for denne forordning som fastsat i artikel 1. Platformen kan bl.a. regelmæssigt drøfte:

a) hvordan samarbejdet samt udvekslingen af knowhow og teknologi i nettonulværdikæden mellem Unionen og tredjelande kan forbedres og fremmes

b) modstandsdygtigheden, herunder gennem forbedret konkurrenceevne for de europæiske industrier inden for denne forordnings anvendelsesområde i forbindelse med globale værdikæder, og anbefalede foranstaltninger til forbedring

c) hvor det er relevant, forbedring af sammenhængen mellem denne forordning og andre EU-initiativer, der kan bidrage til målene i denne forordning, og hvorvidt der skal udstedes henstillinger i forbindelse hermed

d) fremskridtene med værdikæder for nettonulteknologier, igangværende teknologiske og industrielle ændringer og potentielle fremtidige nye strategiske værdikæder i lyset af målene i denne forordning

e) bedste praksis med hensyn til gennemførelsen af kapitel II, afdeling II, samt artikel 15 og 16 og fremskyndelse af godkendelsesfristerne

f) håndtering af ikketoldmæssige handelshindringer, f.eks. gennem gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurderinger eller forpligtelser til at undlade at indføre eksportrestriktioner

g) hvilke tredjelande der kan prioriteres i forbindelse med indgåelsen af nettonulindustripartnerskaber under hensyntagen til følgende:

   i) det potentielle bidrag til forsyningssikkerheden i betragtning af deres kapacitet til at fremstille nettonulteknologier

   ii) hvorvidt der allerede findes samarbejdsaftaler mellem et tredjeland og Unionen

   iii) hvorvidt et tredjelands lovgivningsmæssige rammer og gennemførelsen heraf sikrer overvågning, forebyggelse og minimering af miljøvirkninger, anvendelse af socialt ansvarlig praksis, herunder respekt for menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder og meningsfuld og rimelig dialog med lokalsamfund, anvendelse af gennemsigtige forretningsmetoder og forebyggelse af negative indvirkninger på den offentlige forvaltnings korrekte virkemåde og retsstatsprincippet

   iv) CO_2-injektions- og -lagringskapaciteten på landenes områder

h) hvordan der kan tilskyndes til produktion af nettonulteknologier i Unionen ved at sætte ind gennem finansiering, lovgivningsmæssige rammer og investeringsgarantier og garantier for, at der ikke sker flytning.

i) vurderingen af anvendelsen af handelsforanstaltninger i nettonulindustrier.

Dette stykke berører ikke Rådets beføjelser i overensstemmelse med traktaterne vedrørende ikkebindende internationale instrumenter.

5. Medlemsstaterne kan støtte Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af de samarbejdsforanstaltninger, der træffes i nettonulindustripartnerskabet.

6. Under hensyntagen til Kommissionens rapport af 24. oktober 2023 med titlen »Fremskridt med hensyn til konkurrenceevnen for rene energiteknologier« og Kommissionens årlige undersøgelse af byrden fra 2022 aflægger Kommissionen rapport til platformen om udviklingen i den reguleringsmæssige byrde for nettonulindustrier i Unionen.

7. Platformen koordinerer regelmæssigt med forummet på højt plan for standardisering for at drøfte brugen af standardisering til støtte for udviklingen af nettonulteknologier i Unionen.

Artikel 39

Platformens struktur og funktion

1. Platformen består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Gruppens formandskab varetages af en repræsentant for Kommissionen.

2. Hver medlemsstat udpeger en højtstående repræsentant til platformen. En medlemsstat kan udpege mere end én repræsentant, hvis det er relevant af hensyn til funktion og ekspertise i forbindelse med platformens forskellige opgaver. Hver repræsentant, der udpeges til platformen, har en suppleant. Kun medlemsstaterne har stemmeret. Hver medlemsstat har kun én stemme uanset antallet af repræsentanter.

3. På forslag af Kommissionen vedtager platformen sin forretningsorden ved simpelt flertal blandt medlemmerne.

4. Platformen mødes med jævne mellemrum for at sikre en effektiv varetagelse af de opgaver, der er fastlagt i denne forordning. Om nødvendigt afholder platformen ekstraordinære møder på grundlag af en begrundet anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat.

5. Kommissionen bistår platformen ved hjælp af et bestyrelsessekretariat, som yder teknisk og logistisk støtte.

6. Platformen kan nedsætte stående eller midlertidige undergrupper til at beskæftige sig med konkrete spørgsmål og opgaver vedrørende denne forordning.

Platformen opretter mindst én undergruppe for at sikre en passende gennemførelse af akademierne i henhold til kapitel V.

7. Platformen indbyder repræsentanter for Europa-Parlamentet til som observatører at deltage i dens møder, herunder møderne i de i stk. 6 omhandlede stående eller midlertidige undergrupper. Europa-Parlamentet modtager al dokumentation og alle oplysninger vedrørende platformens arbejde samtidig med platformens medlemmer.

8. Platformen opretter en nettonulindustrigruppe. Denne gruppe kommer på eget initiativ eller efter anmodning fra platformen med anbefalinger til platformen med henblik på at bidrage til at nå målene i denne forordning.

9. Hvor det er relevant, kan platformen eller Kommissionen indbyde eksperter, der repræsenterer industrien, civilsamfundet, den akademiske verden, fagforeninger og andre tredjeparter til at deltage i platformens møder og i møder i undergrupperne eller til at give skriftlige bidrag. Disse eksperter deltager ikke i beslutningstagningen.

10. Platformen træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre sikker håndtering og behandling af fortrolige og forretningsmæssigt følsomme oplysninger.

11. Platformen gør sit yderste for at træffe beslutninger ved konsensus.

12. Platformen koordinerer og samarbejder med eksisterende og relevante brancheforeninger og indbyder dem, hvis det er relevant, til at deltage i sine møder, herunder møderne i de stående eller midlertidige undergrupper, der er omhandlet i stk. 6.

13. Platformen mødes mindst én gang om året med repræsentanter for SET-planstyringsgruppen, jf. artikel 35, for at drøfte den seneste udvikling, synergier mellem gennemførelsen af denne forordning og den strategiske energiteknologiplan og for at udstede henstillinger herom.

Artikel 40

Den videnskabelige rådgivende gruppe vedrørende den reguleringsmæssige byrde for nettonulindustrier

1. Der oprettes hermed en videnskabelig rådgivende gruppe vedrørende den reguleringsmæssige byrde for nettonulindustrier (»den videnskabelige rådgivende gruppe«).

2. Den videnskabelige rådgivende gruppe består af syv højtstående videnskabelige eksperter, der dækker en bred vifte af relevante fagområder. Medlemmerne af den videnskabelige rådgivende gruppe skal opfylde kriterierne i stk. 4.

3. Højst to medlemmer af den videnskabelige rådgivende gruppe må være statsborgere i samme medlemsstat. Den videnskabelige rådgivende gruppes medlemmers uafhængighed skal være uomtvistelig.

4. Medlemmerne af den videnskabelige rådgivende gruppe udpeges for en periode på fire år, der kan forlænges én gang, efter en åben, retfærdig og gennemsigtig udvælgelsesprocedure. Udvælgelsen af medlemmer baseres på følgende kriterier:

a) videnskabelig topkvalitet

b) erfaring med at foretage videnskabelige vurderinger og yde videnskabelig rådgivning inden for deres ekspertiseområder

c) ekspertise inden for offentlig forvaltning eller andre områder med relevans for den videnskabelige rådgivende gruppes opgaver

d) erhvervserfaring inden for et tværfagligt miljø i international sammenhæng.

5. Medlemmerne af den videnskabelige rådgivende gruppe udpeges i deres personlige egenskab og afgiver deres udtalelser uafhængigt af medlemsstaterne og af EU-institutionerne. Den videnskabelige rådgivende gruppe vælger blandt sine medlemmer en formand for en periode på fire år. Den vedtager selv sin forretningsorden.

6. Den videnskabelige rådgivende gruppe har i forbindelse med udøvelsen af sine aktiviteter udelukkende en rådgivende funktion og handler med forbehold af Kommissionens initiativret, den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og Kommissionens gransknings- og kvalitetskontrolfunktioner i Udvalget for Forskriftskontrol.

7. Den videnskabelige rådgivende gruppe støtter i overensstemmelse med stk. 6 det arbejde, der udføres af Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, samtidig med at den handler uafhængigt i udførelsen af sine opgaver ved at udarbejde rådgivningsrapporter om EU-rettens reguleringsmæssige indvirkning og byrde for industrielle aktiviteter inden for denne forordnings anvendelsesområde. For at yde konsekvent rådgivning vurderer den videnskabelige rådgivende gruppe den reguleringsmæssige indvirkning og byrde for industrielle aktiviteter inden for denne forordnings anvendelsesområde ved hjælp af en videnskabeligt baseret metode og, hvor det er relevant, under hensyntagen til værktøjskassen til bedre regulering.

8. Kommissionen varetager sekretariatsopgaverne for den videnskabelige rådgivende gruppe.

9. Den videnskabelige rådgivende gruppe udveksler regelmæssigt synspunkter om sit arbejde med platformen.

Artikel 41

Nationale energi- og klimaplaner

Medlemsstaterne tager hensyn til denne forordning, når de udarbejder deres nationale energi- og klimaplaner, navnlig for så vidt angår dimensionen »forskning, innovation og konkurrenceevne« i energiunionen, idet prioriteterne i energiunionens strategi og den strategiske energiteknologiplan afspejles, og når de forelægger deres toårige statusrapporter i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) 2018/1999.

KAPITEL VIII

OVERVÅGNING

Artikel 42

Overvågning

1. Kommissionen overvåger løbende:

a) Unionens fremskridt med hensyn til at nå Unionens mål, jf. artikel 1, navnlig nettonulteknologiers forsyningsrisici, som ville forvride konkurrencen eller fragmentere det indre marked, og de dermed forbundne virkninger af denne forordning

b) Unionens fremskridt med hensyn til at opfylde de benchmark, der er omhandlet i artikel 5, under hensyntagen til begrænsninger og muligheder på det globale marked

c) værdien eller mængden af import til Unionens område og eksport til tredjelande af nettonulteknologier

d) de gjorte fremskridt med hensyn til at nå Unionens mål for CO_2-injektionskapacitet, jf. artikel 20, og den tilhørende CO_2-transportinfrastruktur samt de tilhørende CO_2-opsamlingsaktiviteter.

2. Medlemsstaterne og de nationale myndigheder, som medlemsstaterne udpeger til dette formål, indsamler og fremlægger de data og den dokumentation, der kræves i henhold til stk. 1.

De skal navnlig mindst hvert tredje år indsamle data om:

a) hindringer for handel med nettonulteknologier eller med varer, der anvender nettonulteknologier, på det indre marked og deres potentielle drivkræfter, herunder hvis sådanne hindringer hidrører fra forstyrrelser i globale forsyningskæder

b) udvikling inden for nettonulteknologier og markedstendenser samt markedspriser for de forskellige nettonulteknologier, herunder oplysninger om auktioner, deres hyppighed, tildelingspriser og mængde, i det omfang de er relevante for opfyldelse af kravene i kapitel IV

c) kapacitet til at fremstille nettonulteknologi og tilhørende aktiviteter, herunder data om beskæftigelse og færdigheder

d) antallet af SMV'er, der tager del i projekter til fremstilling af nettonulteknologier

e) følgende oplysninger vedrørende godkendelsesprocedurer pr. nettonulteknologi:

   i) antallet af påbegyndte godkendelsesprocedurer, antallet af afviste ansøgninger og antallet af samlede afgørelser, der er truffet, med angivelse af, om projektet er blevet godkendt, eller der er givet afslag

   ii) varigheden af godkendelsesprocedurerne, såfremt der blev truffet en samlet afgørelse, herunder varigheden af forlængelser af tidsfristerne

   iii) oplysninger om de ressourcer, der er afsat til driften af de centrale kontaktpunkter

f) antallet og arten af reguleringsmæssige nettonulsandkasser

g) de mængder CO_2, der lagres permanent i undergrunden i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF.

3. Hvis de data, der er omhandlet i stk. 2, ikke allerede indgår i eller er i overensstemmelse med elementerne i de nationale energi- og klimaplaner, forelægger hver medlemsstat Kommissionen en rapport med de pågældende data senest den 15. marts 2027 og derefter hvert tredje år.

4. Den indberetningsforpligtelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, finder ikke anvendelse, hvis medlemsstaterne mener, at det vil stride mod deres væsentlige sikkerhedsinteresser i henhold til artikel 346 i TEUF.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge en model for de rapporter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 45, stk. 2.

6. På grundlag af de rapporter, der forelægges i henhold til denne artikels stk. 3, overvåger Kommissionen Unionens fremskridt, jf. denne artikels stk. 1, litra a), og offentliggør henstillinger i forbindelse hermed som led i de årlige statusrapporter om konkurrenceevnen for rene energiteknologier i henhold til artikel 35, stk. 2, litra m), i forordning (EU) 2018/1999. Henstillingerne skal også omfatte overvejelser om, hvorvidt alle de nettonulteknologier, der er nødvendige for at nå målene i nærværende forordnings artikel 1, er omfattet af nærværende forordning.

7. På grundlag af udkastene til ansøgninger om lagringstilladelser, der er indgivet i henhold til artikel 10 i direktiv 2009/31/EF, og de rapporter, der er forelagt i henhold til denne forordnings artikel 21, stk. 2, og artikel 23, stk. 4 og 6, overvåger Kommissionen fremskridtene hen imod at nå det EU-dækkende mål for CO_2-injektionskapacitet, jf. nærværende artikels stk. 1, litra d). Kommissionen aflægger årligt rapport herom til Europa-Parlamentet og til Rådet.

8. Kommissionen underretter platformen om sine resultater vedrørende denne artikel.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 43

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 44 med henblik på at ændre de ordninger, hvorved aftaler mellem de i artikel 23, stk. 1, omhandlede enheder og investeringer i lagerkapacitet, som besiddes af tredjeparter, tages i betragtning for at opfylde deres individuelle bidrag, jf. artikel 23, stk. 5, og fastlægge indholdet af de i artikel 23, stk. 6, omhandlede rapporter.

Artikel 44

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 23, stk. 12, artikel 43 og artikel 46, stk. 7, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 29. juni 2024. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 23, stk. 12, artikel 43 og artikel 46, stk. 7, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 12, artikel 43 eller artikel 46, stk. 7, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. I spørgsmål vedrørende nærværende forordnings artikel 25 bistås Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Offentlige Udbud, der er nedsat ved Rådets afgørelse 71/306/EØF ([59]). I spørgsmål vedrørende nærværende forordnings artikel 26 bistås Kommissionen af Udvalget om Energiunionen, der er nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 46

Evaluering

1. Senest den 30. juni 2028 og derefter hvert tredje år foretager Kommissionen en evaluering af forordningen og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater heraf for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2. Den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, skal indeholde en vurdering af:

a) hvorvidt målene i denne forordning som fastsat i artikel 1 er nået, navnlig forordningens bidrag til et velfungerende indre marked, og denne forordnings indvirkning på erhvervsbrugere, navnlig SMV'er og slutbrugere, samt målene i den europæiske grønne pagt

b) hvorvidt denne forordning er egnet til at levere resultater efter 2030 og hen imod det langsigtede 2050-mål om klimaneutralitet, jf. artikel 1, under hensyntagen til bl.a. muligheden for i denne forordning at medtage andre teknologier, der kan spille en væsentlig rolle med hensyn til at opnå klimaneutralitet senest i 2050

c) hvorvidt der er behov for benchmark for specifikke teknologier for at opnå forsyningssikkerhed for disse teknologier for Unionen.

3. Evalueringen skal tage hensyn til:

a) resultatet af overvågningsprocessen, jf. artikel 42

b) de teknologiske behov, der følger af ajourføringen af de nationale energi- og klimaplaner, herunder den strategiske energiteknologiplan, under hensyntagen til den seneste rapport om status over energiunionen.

4. Senest inden for den samme periode, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, samt efter hver fornyelse eller ajourføring af de nationale energi- og klimaplaner og efter høring af platformen vurderer Kommissionen behovet for og forelægger, hvis det er relevant, et forslag om udvidelse af listen over nettonulteknologier i artikel 4.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fremlægger alle relevante oplysninger for Kommissionen, som Kommissionen kan behøve til at udarbejde den i stk. 1 omhandlede rapport.

([59]) Rådets beslutning 71/306/EØF af 26. juli 1971 om nedsættelse af et rådgivende Udvalg vedrørende offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 185 af 16.8.1971, s. 15).

6. Hvis Kommissionen på grundlag af den i denne artikels stk. 1 omhandlede rapport konkluderer, at der er sandsynlighed for, at Unionen ikke vil nå målene i artikel 1, stk. 1, vurderer den efter høring af platformen gennemførligheden og proportionaliteten af at foreslå foranstaltninger for at sikre, at disse mål nås.

7. Senest den 30. marts 2025 vedtager Kommissionen i overensstemmelse med artikel 44 en delegeret retsakt om ændring af bilaget på grundlag af listen over nettonulteknologier i artikel 4 med henblik på at identificere underkategorierne inden for nettonulteknologier og listen over specifikke komponenter, der anvendes til disse teknologier. Denne delegerede retsakt samt enhver fremtidig delegeret retsakt om ændring af bilag X baseres på en omfattende vurdering for at identificere specifikke væsentlige komponenter, der med rimelighed kan anses for primært at blive anvendt til nettonulteknologier. Denne vurdering baseres på en metodisk analyse af forsyningskæderne for nettonulteknologier, idet der navnlig tages hensyn til komponenternes kommercielle tilgængelighed, den passende detaljeringsgrad og den teknologiske udvikling. Kommissionen kan ændre den delegerede retsakt på grundlag af denne vurdering.

Artikel 47

Håndtering af fortrolige oplysninger

1. Oplysninger, der tilvejebringes i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, må kun anvendes til de formål, der er fastsat i denne forordning, og skal beskyttes i henhold til relevant EU-ret og national ret.

2. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer beskyttelse af handels- og forretningshemmeligheder og andre følsomme, fortrolige og klassificerede informationer, der er indhentet og behandlet i medfør af denne forordning, herunder henstillinger og foranstaltninger, der skal træffes, i overensstemmelse med EU-retten og relevant national ret.

3. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at klassificerede informationer, der gives eller udveksles i henhold til denne forordning, ikke ned- eller afklassificeres uden forudgående skriftligt samtykke fra udstederen i overensstemmelse med relevant EU-ret eller national ret.

4. Hvis en medlemsstat mener, at videregivelsen af aggregerede oplysninger i henhold til artikel 23 sandsynligvis vil bringe dens nationale sikkerhedsinteresser i fare, kan den ved en begrundet meddelelse gøre indsigelse mod Kommissionens videregivelse af de disse oplysninger.

5. Kommissionen og de nationale myndigheder samt deres embedsmænd, ansatte og andre personer, som arbejder under disse myndigheders tilsyn, sørger for, at oplysninger, som de modtager i forbindelse med udførelsen af deres opgaver og aktiviteter, behandles fortroligt i overensstemmelse med relevant EU-ret eller national ret. Denne forpligtelse gælder også for alle repræsentanter for medlemsstaterne, observatører, eksperter og andre, der deltager i platformens møder, jf. artikel 39.

Artikel 48

Ændring af forordning (EU) 2018/1724

I forordning (EU) 2018/1724 foretages følgende ændringer:

1) I bilag I, første kolonne, tilføjes en ny række, »R. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi«.

2) I bilag I, anden kolonne, i rækken »R. Projekter til fremstilling af nettonulteknologi« tilføjes følgende punkter:

»1. information om godkendelsesproceduren

2. finansierings- og investeringstjenester

3. finansieringsmuligheder fra Unionen eller medlemsstaterne

4. erhvervsstøttetjenester, vedrørende bl.a. selskabsskatteangivelse, lokal skattelovgivning og arbejdsret.«

3) I bilag II, første kolonne, tilføjes en ny række, »Projekter til fremstilling af nettonulteknologi«.

4) I bilag II, anden kolonne, i rækken »Projekter til fremstilling af nettonulteknologi« tilføjes følgende punkt:

»Procedurer for alle relevante godkendelser til at opbygge, udbygge, omdanne og drive projekter til fremstilling af nettonulteknologi og strategiske nettonulprojekter, herunder byggetilladelser, tilladelser til anvendelse af kemikalier, tilladelser til tilslutning til forsyningsnettet, miljøvurderinger og -godkendelser, hvor disse er påkrævet, og som omfatter samtlige ansøgninger og procedurer.«

5) I bilag II, tredje kolonne, i rækken »Projekter til fremstilling af nettonulteknologi« tilføjes følgende punkt:

»Alle resultater vedrørende procedurerne, lige fra anerkendelse af, at ansøgningen er fuldstændig, til det udpegede kontaktpunkts meddelelse om den samlede afgørelse om resultatet af proceduren.«

6) I bilag III tilføjes følgende punkt:

»8) Centrale kontaktpunkter, der er oprettet eller udpeget i henhold til artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 (*), herunder med henblik på nævnte forordnings artikel 18, stk. 1, og kontaktpunkter, der er oprettet eller udpeget i henhold til forordningens artikel 33, stk. 1.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj).«

Artikel 49

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft den dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den finder anvendelse fra den 29. juni 2024.

3. Indtil den 30. juni 2026 finder artikel 25, stk. 1, kun anvendelse på kontrakter, der indgås af indkøbscentraler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 16), i direktiv 2014/24/EU og artikel 2, stk. 1, nr. 12), i direktiv 2014/25/EU og på kontrakter med en værdi på 25 mio. EUR eller derover.

4. Artikel 26 og 28 finder anvendelse fra den 30. december 2025.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juni 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	H. LAHBIB
Formand	*Formand*

BILAG

Liste over slutprodukter og specifikke komponenter, der anses for primært at anvendes til produktion af nettonulteknologier

	Underkategorier inden for nettonulteknologier	Komponenter, der primært anvendes til nettonulteknologier
Solenergiteknologier	Solcelleteknologier	
	Teknologier til solvarmeenergi	
	Solvarmeteknologier	
	Andre solenergiteknologier	
Teknologier, der udnytter vindenergi til lands og vedvarende offshoreenergi	Teknologier til vindenergi til lands	
	Teknologier til vedvarende offshoreenergi	
Batteri- og energilagringsteknologier	Batteriteknologier	
	Energilagringsteknologier	
Teknologier til varmepumper og geotermisk energi	Varmepumpeteknologier	
	Teknologier til geotermisk energi	
Brintteknologier	Elektrolysatorer	
	Hydrogenbrændselsceller	
	Andre brintteknologier	
Teknologier til bæredygtig biogas og biomethan	Teknologier til bæredygtig biogas	
	Teknologier til bæredygtig biomethan	
CCS-teknologier	Teknologier til CO_2-opsamling	
	Teknologier til CO_2-lagring	

	Underkategorier inden for nettonulteknologier	Komponenter, der primært anvendes til nettonulteknologier
Elnetteknologier	Elnetteknologier	
	Elektriske opladningsteknologier til transport	
	Teknologier til digitalisering af nettet	
	Andre elnetteknologier	
Nukleare fissionsenergiteknologier	Nukleare fissionsenergiteknologier	
	Nukleare brændselskredsløbsteknologier	
Teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer	Teknologier til bæredygtige alternative brændstoffer	
Vandkraftteknologier	Vandkraftteknologier	
Andre teknologier til vedvarende energi	Teknologier til osmotisk energi	
	Andre teknologier til omgivende energi end varmepumper	
	Biomasseteknologier	
	Teknologier til deponigas	
	Teknologier til gas fra rensningsanlæg	
	Andre teknologier til vedvarende energi	
Teknologier til energieffektive energisystemer	Teknologier til energieffektive energisystemer	
	Varmenetteknologier	
	Andre teknologier til energieffektive energisystemer	

	Underkategorier inden for nettonulteknologier	Komponenter, der primært anvendes til nettonulteknologier
Vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse	Teknologier til vedvarende brændstoffer af ikkebiologisk oprindelse	
Bioteknologiske klima- og energiløsninger	Bioteknologiske klima- og energiløsninger	
Transformative industrielle teknologier til dekarbonisering	Transformative industrielle teknologier til dekarbonisering	
Teknologier til CO_2-transport og -anvendelse	Teknologier til CO_2-transport	
	Teknologier til CO_2-anvendelse	
Vindfremdriftsteknologier og elektriske fremdriftsteknologier til transport	Vindfremdriftsteknologier	
	Elektriske fremdriftsteknologier	
Andre nukleare teknologier	Andre nukleare teknologier	